

15⁶⁶¹.

We. 8438.

Books, on Poland
very rare.

D

each 3.

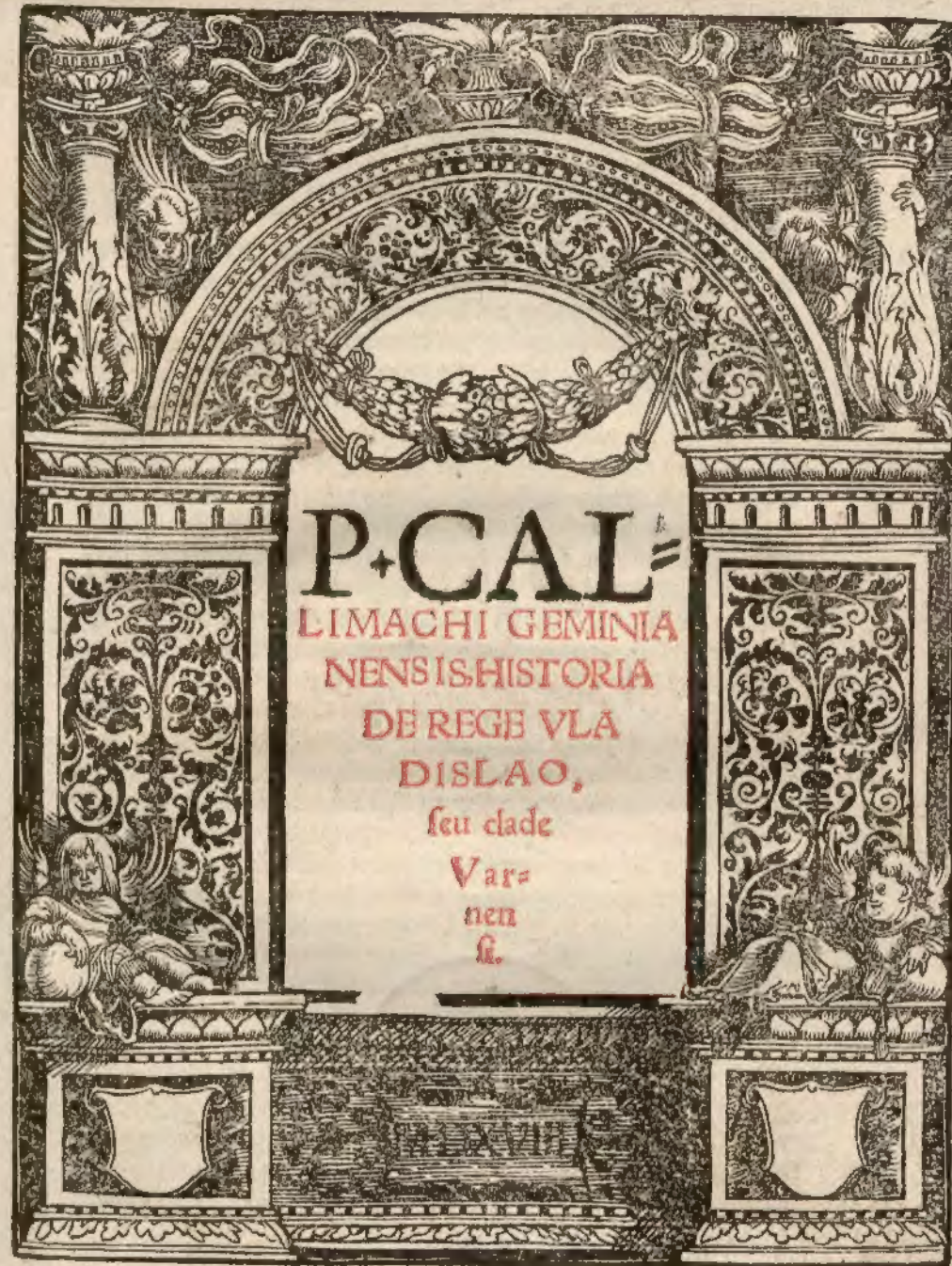
91000.

Biblioteka Jagiellońska

51070011489

We 8438

Cum priuilegio Imperiali.

Sigismundus Scheufler DD.D. Canonicus Frising.
gen. suo Aegidio Rem V.I. Doctori Canonicus
nico Patauiensi S. D.

Cum nuper mi Aegidia (ut ferebatur) inter Christianos
Principes teneret consultatio, quibus maxime modis in
Turcas bellum esset moliendum, cuiusque precipue Imperio
gerendum, quod ea gens foelici victoriae cursu tumida Christi-
ano nomini superbenimis insultare, & iam Europae imminere, fa-
maque nihil non in maius extollente, quibusdam Christianorum Re-
gnis magis quam unquam alias formidabilis esse diceretur. Commodum
tunc in P. Callimachi Geminianensis historiam de Vladislao Re-
ge siue clade Varnensi incidit, quae diuersa studia & artes pace &
bello duarum gentium Polonorum videlicet & Hungarorum pro hono-
re & comodo Regni cuiusque sui adnitentium, atque etiam quam vario
Marte cum Turcis fuerit depugnatum, luculenter enarrat. In qua le-
genda (ut est ex Ciceronis sententia magistra vitae historia) obiter
pensitandum occurret, quam in rebus magnis, magni crescant animi, quanto
Regnorum damno rependantur seditiones, cum vel studio partium
vel ambitione a sancta reip. cura detorquentur hi quorum cum pri-
mis consilio & auctoritate tota res stat & cadit. Preterea quam saepe
neglectus hostis eruentium certamen edat, quam nihil turpius sit Regi/
quam regi, nihil turpius duci quam duci, hoc est aliorum indormire consi-
liis, & proprio parum aut nihil prestare, & providere. Demum
quod malum consilium consultori pessimum, aliaque ad condimentum
vitae & bonam eius frugem facientia pro gustu quency suo sub-
monebunt. Proinde eam non indignam puto quae ab omnibus le-
gatur, praesertim vero Principibus qui ea aliquando in Historijs
legere possunt, quae ipsis assentatores non volunt, amici non au-
dent, & imperiti non possunt, dicere. Ad te autem amicum eruditum &
non vulgarem Callimachum non vulgaris notae historici Strenae
nomine mitto, deteris quo ad fieri potuit labeculis, quibus ab in-
epto & ignaro scriba toto pene corpore aspersus fuerat, & spero
tam gratum hunc tibi fore quam si quid unquam id generis gratissimum, vel
ob Callimachi nomen, cui si nihil addatur abunde satis laudis con-
tinet. Vtina libros peregrinationum suarum, orationem apud Inno-

a ij

1022435

centium. VIII. Pont. Max. pro expeditione contra Turcas habitā
aliaq; ingenij & eruditionis eius monumenta ex bibliothecis Po-
lonie aut Hungarie consequi possumus: Quod aut hęc historia
vsq; in presens edita non est in causa fuisse existimo quod inibi
certamina & domi & militie inter vtriusq; Regni proceres habi-
ta explicantur, vbi diuersis studijs huc atq; illuc impellentibus ca-
pit & auctorem quisq; suū sequutus magno feruore totus eo
incubuit, & si quando mouerentur cineres timendū fuit ne scintil-
la aliqua latens denuo suscitaret incendiū, tametsi ea vsus est mo-
destia Callimachus vt neminem mea quidem coniectura inde ira-
ritari posse credam. Tu (quicquid id est) boni consulas, curesq;
vt a Calcographis faberrime excudatur, & si quid illi male audas
culi allinere volent tuū esto patrociniū: qui facile tua eruditione
has Muscas nusq; non aduolantes, abiges. Vale. Datū Frisinge
Kls Januarij. M.D.XIX.

IDEM

Accedit pretium gemmis: si Reme ferantur
A magnis cultu nitidior viris.
Quod dignus: docto est & quod tibi missus amicoꝝ
Callimacho meritis concilietur honos.

¶ Sebastiani Rodtaler Canonici Collegiate Ecclesie S. An-
dree Frisingen. Epigramma ad lectorem.

Quisquis amuratis Thurcarum bella Tyranni.
Hunniadisq; cupit noscere facta ducis.
Aut Varę cladem: genuit qua bystionis vnda
Pannonie Regem fata suprema pati.
Callimachi Hetrusci (longa experientia nomen
Cui dedit merito) scripta diserta legat.

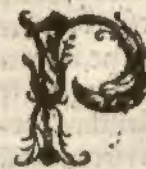
Eiusdem Distichon.

Varę Traicij quam viderat accola pondi
Stragem Callimachi concinit historia.

Arstij Prunner causarum procuratoris in Consis-
torio Frisingen. Epigramma ad lectorem.

Magna tibi utilitas e paruo codice lector
Ceu tenui foenus crescere sorte potest.
Alea quo fati Varnensi turbine iacta, &
Palladis horrendę cernitur ipsa manus,
Insuper & rerum variarum ex ordine gesta
Plurima, Callimachus doctus abunde canit.
Perge ergo vt laqueos rumpas ignobilis pœi
Et lege non trite sedulus artis opus.

¶ P. CALLIMACHI EXPERIENTIS GEM-
nianensis in Historiam de Vladislao Poloniae & Hun-
garie Rege siue clade Varnensi ad Cazimirum
Poloniae Regem illius fratrem Prefatio.

Et cum de Buyno Vladislauensem Episcopū deus
nasci Rex inuictissime in regno tuo voluit non solū
vt esset in hijs que ad rem diuinam attinent quoddā
prisce sanctitatis specimen vereq; religiosorū ponti-
ficum imago, sed etiam vt haberes in humanis consi-
liarium prudentia fide constantia gravitate antiqua, p̄ditum, is alī
quando cum Diuo Cazimiro filio tuo qui aut omnino nuncq;
nasci aut perpetuus esse debuit sermonem cum haberet de rebus
a maioribus tuis magno animo excellenterq; gestis descendisseq;
tandem in mentionem Vladislai illustrissimi fratris uti quem si-
bi Hungari p̄fecerant post Regis Alberti mortem, & simul mul-
ta repeteret de varietate fortunę actionūq; & consilioꝝ quibus
Hungariā tenuit vsq; ad pugnam illā cum Turcis post quā in
terris minime comparuit visa est ambobus res dignissima quę li-
teris mandaretur vtpote quę legentiū animos p̄cipua quadā vo-
luptate explere posset propter ancipites varietq; memorabiles es-
uentus rerum ac temporū in bellis quę intra illic casuū vicissitu-
dine aut protrahi aut confici contigit / quandoquidem per id tem-
pus viribus suis Hungaria nō secum tantūmodo per civilem dis-
a iij

fensionem saepe conflixit sed in externos quoque studio religionis
 nostrae arma sub Vladislao mouens foelicitate pugnandi adeo ce-
 terorum Christianorum ad Turci nomen fractos dieictosque iam-
 pridem animos erexit ut pauci admodum in tota Europa tunc fue-
 rint qui ad Christianae rei ac nominis defensionem vel momenti
 vel consilij aliquid non attulerint. Petierunt igitur a me id negotij
 assumi & literarum lucem adhiberi dictis factisque per se quidem splen-
 didis ac magnificis sed quae obliuione paulopost obscura forent/
 si scriptorum monumentis non illustrarentur. Itaque ego qui scirem
 meum esse considerare non quantum possim sed quantum debeam stu-
 dij operis facultatisque conferre tibi ac tuis omni uenerationis ac lau-
 dum genere celebrandis & si fieri possit consecrandis/interque im-
 mortales ac beatos referendis quippe quod ultra etiam quam impu-
 dentis votum optare auderet me adeo extuleris atque ornaueris &
 nec quidem tibi aut domi aut foris augendi mei locum reliqueris id
 quod in tuam tuorumque laudem ac gloriam petebam pro virili mea
 me facturum recepi nolui enim cum referendi aliqui tibi gratias faculta-
 tem minime sperare possem videri & voluntatem defuisse. Licet
 igitur intelligerem plus mihi imponi quam quod apertissime ferrem
 quoniam vero in alterutro peccandum erat subire ineruditum ingenij quae
 ingrati animi notam malui. Nam etsi scribendo illustrissimi fra-
 tris tui sublimia facta verbis minime equauiero cum virtutis etiam
 infelices exitus laude non careant non dubito futuros quos grati
 animi mei voluntas moueat ut quare scripserim potius quam quomodo
 considerent. Tu quoque qui me in re ista plus ausum quam pre-
 stare posse sperarem/minime dubitare debes non mihi sed fortunae
 meae ascribendum esse quicquid est quod in tuam tuorumque gratiam
 non efficio. ¶ Ceterum priusquam explicandorum seriem aggrediar cum
 regionum de quibus habenda est mentio tempus plerumque nomina
 commutarit quo facilius ubi & a quibus nationibus quicquid gestum
 sit intelligatur maxime ad rem pertinere putavi earum terrarum si-
 tus veteresque appellationes quantum diligentia & coniectura con-
 sequi potui nominibus quibus hodie nuncupantur accommodare.
 Vltimi Europae ad orientem ac septentrionem anguli quem Sar-
 maticam dixere meridionale latus quantum est inter Thyram Axia-
 cumque amnes ad Euxinum mare porrectum, & plerisque in locis ma-

xime circa litus ponti etiam ultra Axia cum Podolia nuncappel-
 latur / inde Russia est usque ad Boristhenem cuius utramque ri-
 pam ubique sursum ad caput ipsius obtinet, deinde inter orientem
 ac septentrionem conuersa supra Tanais ortum & Rhyphos mon-
 tes porrigitur a quibus altera demum fronte in Sarmaticum oceanum
 ultra Chersonesum ad Furstam fluuium/altera vero in Asiam ad Hy-
 perboreos Hippophagosque farmatas percurrit. Quicquid vero ve-
 lut a tergo Russiae inter ipsam Tanaimque & Meotidem remanet
 Tartari tenent / Lituania vero interiora Sarmaticae ad Veneri-
 eos Bondinosque montes obtinens qua meridiem atque orientem
 spectent Russiae obtenditur/etiam autem septentrionalia Lituonia
 excipit ac Prussia & Pomerania quae regiones a Bondinis Alanis
 quae montibus reliqua Sarmaticae occupant ubique ad oceani litus.
 Ab occidente vero ad Lituaniam iungitur Massouia circa ripas
 Hystule fluminis qui ab ea parte terminus est Sarmaticae ad supe-
 riora Hystule ad fontem tamen campos inter montes qui Sarma-
 tici dicuntur atque ortum hystule interiectos praeterea montes ipsos
 Sarmaticos Poloni tenent quorum regio in sinibus utriusque posita
 tantundem fere in Germaniam quantum in Sarmatiam protendit per
 ea loca quae Ombrones Saboci/Sydones & Vistburgi ab initio
 incolabant. Ceterum qua Germaniam incurrit coniungitur Silesiae
 quam subinde Morauia a tergo occidentem versus excipit. Silesiam
 vero & Morauiam quam olim & Marcomanni tenuere sub rege
 Morobauda a quo Morauiam mutatis abiectisque quibusdam lite-
 ris dictam crediderim/hijs duabus regionibus Boemia ad Aquila-
 lonem inter montes qui Sudetes dicti & syluam Semaniam adiacet.
 Hungaria vero quae Pannonia dicebatur non ubique ut olim Danu-
 bium habet ad Septentrionem sed superato flumine hinc in Ger-
 maniam illinc in Iazigas Metanastas se extendit versus Carpa-
 thium montem sub quo Scepusium a Polonia procurrrens in fines
 Hungariae desinit, reliqua vero Iazigum Metanastarum & adiacen-
 tia Tybisco amni Hungari Transiluaniam vocant cui adiuncta est
 montana Valachia inter Danubium & Carpathium quae a maioribus
 Dacia vocabatur huic velut a tergo ad occidentem appositae
 est Bessina quae Rascia & Seruia contingunt illis in locis cum ea
 sitque quibus superior Mysia & Dardania olim continebatur ad Pub-

Podolia.

Russia

Tartari

Lituania

Lituonia.

Massouia

Poloni

Silesia

Boemia

Hungaria

Iaziges

Metana

stae

Transil-

uania

Valachi

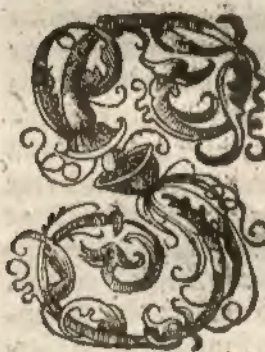
Bessina

Bulgaria

Molda-
uia

gariā inferioris Mysiae partem / & utrumq; latus Hemi montis tra-
gaq; ipsa obtinet usq; ad Tryballos in quos Bessiae orientale la-
tus definit. Altera vero Valachia cui Moldauie nomen est a flu-
mine hoc tempore apud antiquos inferioris Mysiae pars fuit / p-
tenditur aut inter Danubiū & Thyra ab Gerasso amne montane
Valachie termino usq; ad Euxinū. Harum aut regionū fines oēs,
nationesq; eas incolentes atq; vrbū situs describere super sedē nō
quia longū fuisset & laboriosum / sed quia ad historię institutū
satis quę dicta sunt sufficere putavi. Eo tantūmodo adiecto Cra-
couiam scilicet sedem Regiam in Polonia Budam in Hungaria /
Vilnam vero in Lytuania Metropolim esse ac principis domi-
clium.

P CALLIMACHI EXPERIENTIS DE
VLADISLAO REGE SIVE CLA-
DE VARNENSI. LIB.I.

SIGISMUNDVS Rex Hungarię qui vl-
tro ad Imperiū accitus Poemos quoq; sibi
postea subiecerat tāta moderatōe annos su-
p̄a quinquaginta regnavit ut cū sine virili
prole tandem mortem obisset Hungari ne-
mini subesse maluerint q̄ Duci Austrię
Alberto cui iam pridem Sigismundus vni-
cū filiam suā matrimonio iunxerat vide-
batur leniri posse desiderii mitis & sancti
Regis si eius filiam apud se regnare intue-
rentur quę persuasio subinde etiam pene
profuit illius nepoti nondū nato. Nam cū Albertus quoq; haud
multo post delatū ad se regnum grauida vxore vita excessisset o-
ptimates Hungarię frequentes vna cum oratoribus Despota Ra-
scie ac Cilie Comite ad Reginam Bude agitantem conuenere co-
pitumq; est agi de Regni statu constituendo & primo quidem nō
exaudiebantur p̄ter voces / scilicet faustūq; partū Regine omi-
nantū afferentiūq; minime prius de nouo rege referendū q̄ illa pe-
perisset debet id recentibus Sigismundi meritis qui paterna in oēs

caritate omnes tenuisset / non tentandam temere fortunā externis
regibus experiendis cum domi iam forsitan affuturus qui aui sui
eos equabilitate gubernaret valuissetq; publicus fauor & gratis
sima omnibus Sigismundi memoria. Si Ioannes Hunniadianus
ante omnes prioris suęq; ætatis magnos viros rerum militariū
civiliumq; arū peritia memorabilis vrgentiū periculorū nō ad-
monuisset / propter Sunderouū oppidū cum vniuersa pene Ra-
scia iam cum a Turcis occupatū sublatūq; veluti murū quo illis
obieto Hungaria satis tuta videbatur ea vox quali frenū a mor-
tui graificatione curam omnū in presentes necessitates conuer-
tit coepereq; ipsorū animis obuersari regni orbitas & Thurocorū
maiores indies vires iterq; ad se plane illis patefactū / preterea in
partu Regine & ut votis omnū correspondisset dum puer coas-
lesceret parum momenti fore constabat ad regni curam & tutelā
cum interim virorū animi muliebri regimē aspiciantē ppter
imbecillitatem plerūq; illi instam sexui & si curatores posthumo
assignarent intelligebant Regiū fastum Regiasq; cupiditates in
paulo ante paribus conditione vel perferre / vel explere durissimū
fore / sed & Regina nō mediocriter animo sollicita haud satis cō-
stituebat secum quidnam maxime in deliberatione tam anceps es-
set expetendū cum aut filio si nasceretur regnum abrogandū / aut
Turcis prodendū appareret / sed neq; exploratū habebat marem
nasciturum vel tam beniuola in se & suos Hungarorū studia et
si difficultas aliqua ingruisset ad extremū pmanura / diuersis igit
diuersa phantibus nihil æque ab omnibus laudabat q̄ si Vladis-
laus Rex Polonię paulo ante puberem ætatem ingressus cuiusq;
indoles ac virtus velut humanū modū supergressa iam tum ma-
gno fame consensu celebris erat / viduam Reginā vxorem duce-
ret viriūq; gentis rerū summę p̄futurus id vnicū cōlumen ad-
uersus domi forisq; iminentes turbas / si ea affinitate Polonorū
robur inuictū rei Hungarię iungeretur / Sed nihil æque Vladis-
lai assensum remoraturū apparebat q̄ nascendorū sibi liberorum
incerta successio / ppter ventrem quem Regina ferebat / atq; ideo
nō aduersante illa in id consensum quod si puer nasceret / Austrię
ac Boemię / liberi aut noui regis si qui procrearent in Hungaria
regnarent / eaq; conditione regnū & coniugiū perferri ad Vladis-
B

laum placuit/Ita tamen vt prius de liberorū successionē dicere
q̄ ex diuerso eius rei mentio nata foret designati ad id munus om
nium consensu Episcopus Strigoniensis, Mathico Thalauius.
Emericus Marcellus, Ioannes Perenus, Vladislaus Palocius/qui
bus Cracouiā venientibus Vladislaus ad mille passus obuiā mis
sit/fratrem suum Cazimirū a quo mutua gratulatione suscepti
atq; in ciuitatem inducti sunt/postridie vero in curiam acciti, ita
ad Regem verba fecisse tradunt. ¶ Si vicinitas & rerū varię occa
siones/ac tempora nō coniunxissent regnū nostrū cum tuo/mul
tis foederibus officijsq; mutuis virtus tamen & foelicitas tua rex
indylte nobis dignissima visa foret quę dubijs rebus nostris im
ploraretur cum enim cordi non fuerit Deo Opt. Max. Albertū
apud nos regnare in cuius electione sequuti eramus nō quod ex
pediret/sed quod a gratis animis recens atq; eadem acceptissima
omnibus Sigismundi memoria exposcebat, quod facturi prius
fuerant, si saluo officio licuisset/Te qui Rex noster sis vniversi
quorū interest vnanimi sententia elegerunt/omitimus illa profe
qui quod indoles tua vere regia quod maiorū tuorū decora/ilo
los pellexerint vt crederent te vnum tam amplissimis duobus re
gnis vtiliter p̄cesse posse/coniuncta est vtriusq; gentis fortuna
& prospera omnia vtriusq; semper fuisse animaduertimus/nisi cū
mala quepiam ratio consilia & res alterius ab altera separauit. Sic
olim Gotti/sic Vandali/alieq; gentes pene ignotos terrarum tra
ctus/sic postea Tartari per Poloniā in Hungariā primo de
de in alias etiam regiones irrupere/sic nisi eandem mentem tibi ad
susciendum regnum quam nostris ad deferendum Deus dede
rit, prope est quod ominari animus horret vt Turci patefacta si
bi Hungaria in vos inde bellum vastitatemq; conueriant/dum
pro Rascia & Bulgaria quę duo sepimenta Regni nostri erant
lentius paulo q̄ expediret arma nuper induimus in discrimen re
rum nostrarū venimus & bellum quod ab alienis finibus pro
pullare oportuit in nostris cogimur sustinere/si nihil vltra petere
q̄ vt succurreres discrimini nostro vtiq; p̄staret aliena defende
re/q̄ pati sua in periculis rapi/Nunc quando non sola tutela/sed
ius & arbitrium opulentissimi Regni ad te deferitur quid est qd
maximopere a te deliberandum sit debeas ne cum tam ingenti &

gloriosa mercede eam dimissionem etiā geminatis viribus susci
pere/cui nostris copijs nostrisq; armis semper pares fuisse nos sel
as periculum est arbitramur ne seminem & ex fuga pugnan
tem hostem quem sine vllis externis auxilijs prope cōtemplimus/
si tu paululum cum tuis anniteris finibus nostris nō submoueas
nomen herde tuum sine vllis armis ad id suffecerit vel si molien
da vis erit haud in difficili conatu regni vtriusq; rem perpetuo sta
bilis/Necq; ideo quod vltro expeteris relinqui omnia desperata
a nobis putes in maximo multorum ambitu/te iudicio non ne
cessitate p̄tulimus qui scires æque/atq; illi Regnum adminis
trare. Sed comodius forsā tueri nos iunctis vtriusq; Regni
viribus posses, & inprimis deberes propter communia vtriusq;
discrimina. Silemus foelicitatis cumulū qui exinde Maiestati tuę
accedet quantum vere glorię & in p̄sens & ad posteros concie
liauerit tibi tam indylti Regni de virtute tua consensus/quanta
laude effereis quod tam benigne de te sentientes gratissima volū
tate in fidem suscepis qui omen deus auertat si repudiati in dis
crimen raperemur omitimus quod eadem fortuna res tuas ma
net non solum vicinum ac sodum regnum in periculo destituisse
diceris verumetiam eueruisse columnen ac propugnaculum Chri
stiani nominis cuius Maiestas viribus armisq; nostris stetit hacte
nus staturamq; confidimus/sed & fortunam dicunt volubilem
deam/nec facile postea comprehendī si semel oblata contemnitur
Non libet gloriari benignitate coeli ac terre quam regno nostro
natura indulsit/necq; vicinitas necq; magnitudo rerum gestarum
illius eam te ignorare permittit singula illę sunt eiusmodi vt ma
gnis periculis etiam bello expeti debeant/nedum sponte oblata su
scipi/atq; vt intelligas quod simul omnia consentiunt ad foelici
tatem tuam id ipsum quod nos petimus Regina in qua aliquid
momenti in contrarium videri potuit/etiam vna nobiscum petit
pignusq; & stabilimentū tam salubris vtriusq; genti incepti matris
monium suū offert/Ea est ipsius nobilitas & fortuna vt magna
pere probari possit abs te/forma vero & ætas non contemni/sed
necq; in tanta deliberatōe audienda est mentio de rebus tā caducis
& momentaneis/necq; voluptatis gratia inuitur matrimonii maxi
me inter Reges a quibus nihil aliud queri solet q̄ dignitas vt q̄

illustres successores relinquant. Et si altius attenditur, propterea quod Regna non nisi unum capiunt illarum coniugia maxime sunt expendenda a regibus que minus fecunditatis videntur habitura. Tu modo illa que alij per ferrum ac ignes assequenda non dubitarent ultro ad te delata non spernas nec velis esse aut dici minus scilicet quam deus atque homines velint. Dum hec agerent peterentque ab Hungaris/aderant etiam Turci oratores/quos iam pridem missos deprehenderat in via mors Alberti/qua seu vere incomperta seu ad tentandum dissimulata pegerant mandata offerebat per eam legationem Amurates Turcorum Imperator militem ac pecuniam Vladislao ad gerendum bellum contra Albertum in Bohemia que mortuo Sigismundo in duas factiones abierat & una quidem Cazimiro Vladislai fratri regnum defererebat/altera propter uxorem successionem Albertum sequebatur/Ceterum foedus in id sanctum petebat quod redacta universa Boemia in potestatem Cazimiri Vladislai ab amicitia & foedere Hungarorum abstinere. Itaque cum defuncto Alberto res integra non esset/Oratores per varias simulationes Cracoviam retinebant in expectationem quo res Hungarica post Regis mortem inclinaret. Eos quod ex vultu facile notari potuit ut per interpretem que postulata erant cognovire/ingens moror coepit & subita consternatio animorum. Sed neque eodem sensu a Polonis omnibus accipi prius oculi & facies motusque diversi deinde etiam verba indicavere cum essent qui dicerent nihil propter bellum offerri ab Hungaris post ceteros omnes frustra imploratos ad se irmitime id onus assumendum quod ceteri omnes ferri posse desperassent/sed & male rationis esse regem suum dimittere ut peregna regnaret omnia futura in Regno turbatum plena & seditionum si sine rege agendum foret/neminem unquam censuisse/aut navem sine rectoribus/aut exercitum sine duce esse oportere/aut unquam impia duabus navibus duobusve exercitibus utiliter comodeque posse possesse non esse exploratum homini quid indies accidere valeat infinita pene que absente rege regnum perturbare queant processuram imminere proborum licentiam in infinitum, bonis vero presidium & tutelam defutura sed ut cetera tolerari possent perpetuum bellum quod domigendum cum Tartaris certe nullo modo sine Rege aut sustineri/aut propulsi posse. Quorum sententiam Vladislai cuius iuventus

animus abhorrebat ab eo matrimonio quod cum regno adendum erat cum Regina grandeva foret facile sequebatur, alijs multis in contrarium nitentibus imprimisque Oslorogeo Dobrogosio & Cyfouensi Ioanne cum Gregorio Sanoczo divitias viresque regni quod offerebatur extollendo Turcorum vero res deprimendo magno animo conditionem suscipiendam affirmabant que de Regis absentia dicerentur nihil ad rem attinere iam pridem assuefactos homines etiam sine eo agitare cum saepe in Lituaniam se recipere solitus esset viciniorumque esse Budam Cracoviamque Vilnam de ijs que timeri sperariue possent facile esse iam cum volente rege statuere/quod si quid inopinatum casus afferret/Regem futurum in propinquo coniunctum esse inter se Regna ita ut non quasi duobus sed unum tantum regnum Rex esset presens futurus & eo magis fore in utroque venerabilem quod utrisque invicem cuique alterius vis notior esset & auctoritas contra furivas Tartarorum incursiones satis superque indigenas Podoliam ac Russiam sufficere/Quod si iustum bellum inferret/multo facilius fore illud utriusque regni viribus propulsare/non esse tamen glorie occasionem omittendam ut Rex polonie etiam in Hungaria regnare diceretur & unus pre ceteris principibus visus qui tantum Regnum rite regere ac tueri possit/nullam conditionem repudiandam nullum periculum non subeundum pro tam ingenti laude/non inferri id bellum Hungarie in quo tantummodo libertas foret amittenda/que quid non audendum subeundumque pro libertate/sed magis ne degenerarent omnes a moribus institutisque maiorum/templaque & sacra omnia prophanarentur sepulchra parentum dirui & ossa dissipari coniuges vero sororesque & liberos aut ad servitutem aut ad libidinem rapi intuerent/longe prestare tantam immanitatem submovere in alienis finibus quam in suis postea sustinere nullam unquam etatem taciturnam immortalem gloriam quam adipiscerent si tam calamitosam necessitatem a cervicibus Regni imprimis inclinat sed & vicini & foederati & quod non nisi per summum scelus deferri posset propulsaissent/Ad hec solam samam eo inter se vinculo coniunctarum virorum duarum iniunctarum nationum satisfacturam ad Thurem Tartarorum intra fines suos continendos. ¶ Et iam deducta eo res erat ut nemine adversante Vladislai conditionem susciperet cum re nunciatum est Regine posthumum ex Alberto peperisse itaque cum

videretur Vladislauſ frustra vxorem ducturus ſi filij ſui ad Re-
gni ſucceſſionem peruenire non poſſent ex integro tota res coe-
pta eſt repudiari / Sed vbi Oratores Hungari explicatis omnibus
que apud ſuos conſtituta erant etiam de filio ſi naſci contingeret
hanc quoq; difficultatem amouerent Rurſus expugnatus eſt
Regis animus vt ad gloriam & amplitudinem tantarū rerum ſe
potius erigeret q̃ deprimi pateretur a breui voluptate quam ex
viridiorē vxoris alterius ætate conſequi poſſe arbitraret. ¶ De-
creta igitur dies ſolennis & templum auguſtius in arce Craco-
uienſi vbi reſponderetur Hungariſ ibi cum frequentiffimi ex om-
ni ordine ad ſpectaculum conueniffent vniuerſiq; Regni proce-
res in ſuggeſto ad id preparato conſediſſent Conuerſus ad Ora-
tores Vladislauſ vbi protulit ea que pro loco & tempore ad
grati animi teſtimonium propter preſens in ſe beneficium viſa
ſunt attingere Quod bene verteret vtriq; genti quibus conditioni-
bus ad ſe delata erant ius & tutelam Hungariſ Regni ſuſcipere
profeſſus eſt quantumq; humana ope fieri poſſet daturū ſe ope-
ram dixit ne tam benigni de ſe iudicij Hungaros poeniteret ipſo-
rum iam eſſe curare vt que ſuorum nomine ſponendiſſent rata
permanerent / ſe in tempore promiſſis ſuis affuturū / Sub hanc vo-
cem ſecute acclamationes ſcelicia omnia vtriq; genti ominantiū
& in publica gratulatione laudes deo & grates actę omnibus in
templis Thureis ſubinde rñſum rerum mutationem que mortem
Alberti ſubſecuta eſſet eorum legationem irritam reddidiſſe. Ce-
terum quando & in Hungaria Vladislauſ erat regnaturus factā
exinde maiorem occaſionem foederis amicitieq; ineunde ſi modo
ea res cordi foret Amuratho & ſi finibus ſuis contentus pacis cō-
ſilia complecti vellet. ¶ Hungari rñſo accepto conſtituere inter
ſe illico vt alij apud Vladislauſ remanerent qui eius in Hunga-
riam profectionem vrgerent, alij ad Reginam optimatesq; per-
ferrent ea que acta erant & decreta in Polonia manſere Episco-
pus Strigoniēſ & Vladislauſ cæteri gratulabundi retro iter ad
Reginam conuerrere viſum eſt Vladislao mittere cum illis etiam
legatos ſuos qui tam Reginę q̃ optimatibus publice ac priuatim
gratias agerent tempusq; aduentus illuc ſui nunciarent decre-
ti igitur ac miſſi ad eam rem obeundam Sandinogius Oſtroro-

gens & Ioannes Cognepoleſiſ ſcriba Regius, Cæterum ſellinan-
tibus Hungariſ vt que ad nutum ſuorum ſceliciter tranſacta pu-
tabant nunciando omnes gaudio opplerent / Poloni in via ſubſi-
tere paulatimq; ſubſequebantur / Interea Regina ſeu quia despe-
raſſet marem parere / cum natum videret in ſpem tantarum rerū /
erudeſcēnium & immane appariturum ſenſit / ſi veluti propter
nouī mariti charitatem ſacraſſimorum affectuum oblita / ma-
ter a debita ſucceſſione Regni ſiliū excluſiſſet / ſeu adducta per-
ſuaſionibus quorundā quirei Polonice male affecti erant / preſ-
ſertimq; Comitſ Cilię qui tutorem ſe poſtumi fore / ac ſumma
rerum obtenturum credebat / ſententiam mutauerat / atq; ideo re-
dauntes ad ſe Oratores ſuos in vincula coniecit / moxq; voluntas
tem ſuā immutata puulgauit / Ea res prout cuiuſq; animus ad
hanc vel illam perſuaſionem acclinauiſ / accipiebatur / nōnullis in-
digniſſime ferentibus tam ſalutare vtriq; Regno inceſſum vel
vnius mulieris incoſtantia vel Comitſ Cilię cupiditate in irritū
verti & Reginę ſi pſuadendo adduci nequiret vt conuentis ſtaret
afferendam vim conſentibus cum videretur ſpes proſtigandi exter-
num bellum in id recidiſſe vt ſi Vladislauſ proſequi perſeueras-
ret euocationem ſuam Regnum domeſticis ſeditionibus laceras-
ri oporteret / apparebat enim fore qui omnia extrema paterentur
& facerent priuſq; publicam & cōmuni conſenſu datam Vladis-
lao fidem violarent / & q̃ ſpe melioris fortune ſi res tumultuaren-
tur in contrarium agerent Reginęq; aſſiſſerent / Multi etiam diu-
nitus eam mentem Reginę datam interpretabant quaſi deo eam
Regnorum inter ſe veluti conſuſionem improbante in qua vt in-
ſitiari nequiret quedam ineſſe cōmoda ſubmouendo bello quod
a Thureo immineret Maieſtas tamen & nomen rei Hungarię in-
teritura eſſet actionumq; omnium gloria domi atq; ſoris ad Po-
lonos peruentura neminem vnum exinde crediturum ab Hunga-
ris peregrinum Regem alia ratione actum niſi quod ſine Polo-
niſ ſubſiſtere deſperaſſent / Vladislauſ quoq; propenſiore affe-
ctu erga ſuos ſuturum ſatis experiendo compertum priorit̃
temporibus Hungariam ad retinendam dignitatem ſuam exte-
na opem non indigere / Deniq; deum ipſum in partu Reginę pla-
ne indicaſſe quem Regem vellet apud eos eſſe. ¶ Hæc

Et plura eiusmodi stabant non vulgo solum verum etiam in con-
cilijs optimis sed & ciuitates nonnullę imprimisq; Cassouia Ba-
radinum Lubolia Cremnica & ceterę finibus Polonię obiectę
Iam tum in tanta voluntatū varietate imminentiū certaminū dis-
crimina intuentes vt otiose rei euentū expectarent/comportatis
intra moenia eis quę vsui fore credebāt seu ferendę obsidioni seu
ad viam ppullandā si ingruisset/fossas/muros/ppugnacula/im-
pigre reficiebant ac firmabant/quę vt agebant vulgo ad legatos
Polonos delata eos vt retro in patriam iter verterent adegerunt/
Et cum a Regina impensius reuocarent/non ausi sunt illius se fi-
dei cōmittere/Quod si fecissent fama tenuit potuisse facile omnia
in integrū/re tunc recenti per ipsos restitui/nō solum Regine vo-
luntas immutata/sed cedes etiam Sigismundi Ducis in Lituania
sub idem tempus cōmissa/secutęq; illam diuersę ibidem factio-
nes/& fames/qua deperditis frugibus/ppter estatis intemperiem
eoumq; laborabatur/quod promiscue cū pecoribus nō humanis
cibis sed arborū corticibus cannarūq; radicibus mortales vesci co-
gebantur/hyems p̄terea inusitate constanterq; rigens vsq; ad per-
nitentem iumentorū hominūq; ad extremū lues qua insolitis alimen-
tis fluida labefactaq; corpora vulgo extabescerant poterāt Vla-
dislaum a transcendendo in Hungariā retinere si modo fatales ne-
cessitates euitabiles essent Itaq; tam multis aduersis pene inuitum
retinentibus ille nihilo segnius ad transitū equos/arma/militem
pparabat/indicto conuentu in Sandetio in quo referretur statue-
returq; tam de rebus domesticis constituendis/q; de ordine prose-
quendi susceptam p̄fectionem/p̄cesserant Vladislaum ad locū
conuentui destinatū mater eius Regina Sophia/Duxq; Masouię
Boleslaus/Et p̄ter paucos qui Regem sequebant vniuersi etiā
Regni p̄ceres & Lituanorū legatio/itaq; vbi Rex cū fratre suo
Cazimiro aduenit/Lituanī prius auditi qui principatū suū post
cedem Sigismundi in tumultu esse dicebant/& diuersis factioni-
bus laborare/optimatibus Vladislaum pro principe habendum
censentibus/multitudine vero ad Michaelē Sigismundi filium
inclīnante/sed & Suidrigalem qui & ipse ex principū erat proge-
nie/nonnulla oppida occupasse/Ruthenorūq; primores spē hor-
uarum rerū quotidie ad illum congregari p̄terea Ducis Masouię

copias Droicinū expugnasse atq; ideo nisi subito succurreret pro-
pe esse vt factionibus intestinis Lituanorū nomen ac res inter-
iret/de quibus cum sententię rogarent q̄ plures erant qui Hun-
gariam omittendā suaderent/amplexandāq; consulendi rebus su-
is domi occasionem oblatā per inconstantiā Regine/satisfactū
esse fœderatę ac vicine nationi/tutelam ipsius/cum id efflagitaret
suscipiendo/Nunc quando per illam stare quominus cōnuenta
perficerent temerariū videri si neglectis oportunitatibus suis cū
periculo alienos etiam inuitos seruare aggredierent/Tunc demū
fuisse gloriosum Polonis in Hungariā proficisci/quando contra
Thurcos aduocabant/Nunc intestinis ciuilibusq; certaminibus
immisceri/calamitosum & turpe fore/dimittendos esse ad suos/
Hungaros legatos si sensissent illi operepretiū fore coniungi eos
cōmunis Regis vinculo & societate cū Polonis/inuenturos quo-
modo id sine conuouersia fieret/culpam nō seruatę in p̄sens fidei
penes ipsos remansuram/Interim rem Lituanam stabiliendam/
Quorū sententiā laudabat imprimis Regina/tum quod egre filiū
a se diuelli/ac peregre regnatū ire patiebat/tum quod oriūda
ortaq; Russia/magnopere angebat patriā suam mutuis seditio-
nibus propter Lituanie motus periclitari Vladislauq; & Cazi-
mirū sollicitos habebat res Lituana vtpote patrius & auitus prin-
cipatus Sed & Dux Boleslaus cuius intererat Regem nō abesse a
Regno propter susceptā a se contra Lituanos actionem quā iure
decidi cupiebat multa in eandem sententiā differuit. ¶ Gregorius
vero cum Ioanne Cissouensi & Crelao Curosuaneo ceterisq;
qui iam tum a principio conditionem suscipiendā persuaferant
dicere Hungaros aut non audiri oportuisse aut pacta implenda
Non propter illos tantūmodo conditionem susceptā sed quia cō-
mune periculū propulsandū eo constantius in incepto p̄sistendū
quo illi iam discordes inter se propiores essent vt alieno subderent
Imperio/tutius multo fuisse concordēs initio quam in seditione
destituere/si viderent in incepto Polonos p̄seuerantes/depositu-
ros simulcates redditurosq; in fidem omnes/Reginā quoq; cessu-
ram viribus vbleas adesse sensisset/si res cōmitteret seditionibus
intestinis perituros aut ad alium quempiam se cōuersuros/cuius
postea vel potentia timenda/vel imbecillitas maiori & sumptu &

discrimine fouenda esset/Nihil facius q̄ etiam per bellū ad institu-
tum peruenire/si tum demū abstinere/& cupide suscepisse & ti-
mide destituisse apparituros/Ad Lituaniā pacandā Cazimirum
cum aliquibus copijs miti posse/sed & Lituanos moderat⁹ se
habituos intelligentes Vladislauē etiam in Hungaria regnare/Ad
hec Hungarorū Legati parū momenti in Regina ad resistendum
vniuersorū voluntati asserbant/paucosq; illi affuturos & eos-
dem sine auctoritate aut gratia.Eos autē quos penes rei totius ar-
bitrium satis intelligere nihil posse vtilius vtriq; Regno & imprimis
suo inueniri Non passuros ad nutū vnius mulieris summā
libertatis salutisq; suę periditari/abunde prius deliberaſse statuis-
seq; quod optimū videretur Sed & Reginā facile aut sanioribus
consilijs aut vī expugnari posse reduciq; in sententiā rectā proſe-
querentē modo Poloniā ea quę cum summa ratione inchoassent.
¶ Decretū itaq; scdm̄ Gregorij sententiā vt progredere in Hun-
gariam Vladislaus/Cazimirus vero cū certo numero copiarū in
Lituaniā proficisceret adiunctis ei primarijs viris Derslao Ru-
fiano & Palatino Lublinensi.Cum Bolislao autē Masouię duce
indutias seruari placuit quod diu a Regno Polonię Rex abesset/
eaq; decreta ad cætera quę dicta sunt de necessitate & cōmodis
susceptę p̄fectionis pro responſo data sunt Lituanijs oratoribus/
Designati subinde qui absente Rege veluti vicarij in locis oportu-
nis p̄essent ac ius dicerent in p̄fectura quidam Cracouiana Ioan-
nes Cissouen.in Poſnanię Petrus de Buyno/in Podolie The-
odoricus Gunaſcanus/Vladislaus vero vbi satis constituta pui-
saq; reliqua apparuere/dimissis ceteris quoq; ad munera sibi cō-
missa/cū illis quos delegerat ad constitutā expeditionem p̄gredit/
Matrem ac fratrem suū Cazimirū biduo se p̄ficiscentem p̄secu-
tos tertiā die ab se dimisit/admonito prius fratre qua ratione qui-
busue artibus cū Lituanijs agitare oporteret/Eduxit vero secū p̄-
ter militarem multitudinem viros magnos & magnis p̄fecturis
honoratos/quos consiliorū actionūq; omnium socios adiutores
q̄ haberet/Imprimis Andream & Ioā. Tancinenses/Dobrogo-
ſium & Sandinogiū Oſtrorogeos/duos Ioannes Tamouianos
Vincentiū ac Scidoſiam Sciamatuleos Lucam Goremsēm Nico-
laum Laſſouianū & Gregoriū Sanocē, is poſtea .xxv. annis p̄-

ſuit Metropoli Leopoliensi Sed tunc maxime ingenio florens &
doctrina videbat ad omnia gerenda ſuadendaq; facile idoneus &
de quo Rex plurima sibi polliceri poſſet ad quę accedebat cū de-
cora corporis proceritate p̄cipua quędam animi ſanctitas & reli-
gio/in quibus adeo eminebat vt nemo Regi deum p̄picaturus
facilius crederet/eaq; est sibi imprimis cura delegata/Cæterū vt
diuina per hunc Rex p̄curaturū rite ſe credebat/ita p̄ſijs conſe-
rendis haud minus momenti fore putans in viribus leſconis Bo-
britij cuius robur & audacia maximo conſenſu vulgo laudabaſ,
ipſum quoq; inter p̄cipuos educendū delegit fuit autē Leſco auus
dię ſannię carminibus noſtris celebris/si qua tamen ex illis glo-
ria eſſe poteſt/inter progrediendū vero quotidie cateruatim con-
ſuebant ad Regem alij multi ex Polonia impigri & magni viri/
partim ne velut ignaui repudiatū viderent/partim cupiditate oñ-
tandę virtutis in tam nobili expeditione/cæterū volente vnoquo-
q; armis equis & reliquo apparatu eminere/incredibile memora-
tu eſt q̄ inſignis erat exercitus rerū omnium excellentia/cū fere mi-
les quicq; egregij ducis ſpeciem p̄ſeferret/fama etiā vt in ma-
gnis conatibus vſu venit/omnia augebat/copiasq; & apparatū
bellicū vix tolerabilem Regine/ad quam Dionyſius Archiep̄s/
Ladislausq; Gara Banus & pleriq; alij defecerant/nunciabat/
quę cum edixiſſet arceri Vladislauē/omnibus munitis in Hunga-
ria locis/vbi receptū audiuit in Cheſmarchū ſollicita vt ſit in re tre-
pida/cogitationes in partes omnes coepit agitare/cæterū ſeu de-
ſperans poſt adeo ingentem belli molem excitam pacis aut ſcedes-
ris audiendā mentionem/ſeu non inueniens apud ſe conditiones/
quę vtrinq; ſuſcipi honeſte poſſent/ad ſuſtinendā vim cum ſuis
animū conuertit/imprimisq; cum haud ignoraret ſuſceptas vul-
go p̄ſuaſiones cęrimoniasq; aliquas in rebus nō leue momentū
hē ſedandis concitandiſue populorū animis Viſſegradū vbi p̄-
erat Ladislaus Gara p̄pere contendit coronā qua vetuſta religio-
ne ac more Hungarię Reges initiant in poteſtatem ſuā redactu-
ra,ne ſi eius Vladislaus potiret veluti Rex legitim⁹ p̄p̄os ad ſe
conuerteret taq; nō aduerſante p̄fecto penetrare in q̄ ſanctiſſime
aſſeruabaſ cū effregiſſet illā tantūmodo extulit relictis ceteris in-
duijs/quę ad ritū cęrimoniāq; Coronandorū regū pariter ad-

hiberi cōsueuere/nec mora cū oībus q palā sibi ac posthumo fa-
uebant in Comar se recepit. Alij vero q̄s aut nouarū rerū studiū
aut per Legatos data fides Vladislao aut timor ne bello cogerent
solicitos habebat quanto quisq̄ poterat comitatu quotidie ad il-
lum confluēbant in ea festinatione plerūq̄ hostilia cōmissa sunt
diuersis in locis contra illos qui Regine affuturi videbant. Impri-
misq̄ Simon Rosgonius Agriensis Ep̄s cū comperisset in op-
pido Emperiascio nō vigiliarū ordinem nō stationes iustas ser-
uari/sed secure ac solute agitari per occasionem noctū illud inter-
cepit/Quo subinde firmato munitionibus ac presidio Chelmarchū
venit ibi Polonorū animi/quos propter Regine motus de-
mi.los labefactosq̄ constabat/rursus erecti sunt & confirmati
Cum viderent ad se conuenisse magnam partem ex primoribus
Hungarorū quorū auctoritatem ceteros secuturos/aut si q̄ ad-
uersarent minimo negotio cogi posse apparebat/Itaq̄ alacres re-
nouata spe/facile ac celeriter incepti perficiendi/alterā Lituanorū
legationem/que illuc vsq̄ ad auertendū in Lituaniam Vladislaum
solicita aduenerat/dimissere retro ad Cazimirū cui Lituanicę rel-
cura delegata esset/& si plerūq̄ quos nō minus discrimina & pro-
grediendi difficultas q̄ ea que nunciabant a Lituanis mouebāt/
cum Ioanne Tancinensi vel illinc regredi in Poloniā suaderent/sed
ne id fieret annuentibus Ioanne Iarossauici & Gregorio Sano-
ceo tenuit pudor fameq̄ verecundia/Constitutū itaq̄ vt relicto
cum valido p̄sidio ad custodiā Chelmarchi Nicolao Pereno Bu-
dam versus progredierentur/vtriusq̄ Regni copijs simul contu-
ctis/inter p̄ficiendū lente/vt par erat tanto exercitui/visum est
mittere qui Regni caput Budam p̄occuparent/ne Regina/si mu-
niendi se illic facultas spatiumq̄ daretur conatus Vladislai ac suorū
subinde aut retardaret aut irritos redderet/Datum est ideo nego-
tium Agriensi Ep̄scopo & cū eo missi Vincentius Sciamatuliē
Andreas Tancinensis & Lesco Bobricius eos vbi aduenire popu-
lus intra urbem vltro admisit/ducendisq̄ munitionū operibus
manu & cetero omni studio frequens affuit Cum interim prae-
fectus arcis Laurentius Endreuera deliberabundus neq̄ aduers-
sando neq̄ obsequendo ijs que fiebant videretur in eam partem
inclinatorus ex qua minus p̄urbationis in Regno crederet exci-

tari/veniebat ex parte altera Federicus Comes Cilię cū quingen-
tis equitibus missus & ipse a Regina eodem consilio p̄occupan-
de Bude/qui vbi a Polonis iam teneri cognouit nihil ultra tenan-
dum ratus demisso animo statim retro abiit in Comar, Auges-
bantur semper copie Vladislai accurrentibus ad eū in itinere Hun-
garis. Cæterū cum peruenisset Emperias dū diemq̄ vnam ad qui-
etem indulgisset exercitui Secretarius quem charissimū habuit dū
in fluuiolo ignobili p̄propere opitulari pergit accipitri cū anate
periditanti submersus est/& prodigiosę magnitudinis grando cū
ingenti procella & fragore cœli decidit/quibus nonnihil conster-
nati sunt animi in Polonis minime referentiū vel illud ad fortune
casus vel hoc ad aeris intemperiem sed vtrumq̄ velut in prodigiū
auertentibus vt cuiusq̄ vel mens erat vel religio/diuisis in diuer-
sum inter p̄stantibus Regina vero vbi ad Polonos Budam defecis-
se intellexit & Vladislai qui Agriam iam Attigisset hilari consen-
su illica populo expectari/ad cæteras ciuitates in officio retinen-
das festinato itinere albam regalem se conuulit/cui p̄erat tunc par-
tium suarū fautor Nicolaus Fristarchi ibiq̄ suadentibus qui illā
sequebant filiū suū iam trimestrem in templo consueto Regio ti-
tulo & corona sollemniter insignitū angustiores & veluti sacro-
sanctū populis ciuitatibusq̄ Hungarię reddidit/putans futuros
plures qui veri & legitimi domini partes sequerent/q̄ qui conta-
minare se vellent nota defectionis/Affuere coronationi eiusmodi
ex illis qui paulo ante Vladislai atcersendū censuerant Archi-
ep̄s Strigoniē Iaurinensisq̄ ep̄s Benedictus Tum/Cilię Co-
mes/Nicolaus Fristarchi Stephanus Rosgonius & plerūq̄ alij
omnesq̄ mox cum Regina contulere se Iaurinū Res ipsa tum
etiam auctores magnopere Polonos conturbauit/Sed eo ventū
erat vnde regredi nisi re perfecta turpituudo nō patiebat/itaq̄ mo-
uens ab Agria Vladislaus per comoda intervalla tandem Budam
peruenit cum appropinquaret factus est ei obtinam p̄fectus arcis
Laurentius Endreuera cum liberis duobus & populus effuse
cum ipse instructis aciebus nequid subesset insidiarū ingrederet
post mutuā gratulationem visum est ea die ab ingressu vrbis ab-
stinere placuitq̄ subsistere in p̄sta/Interim Regina per nuncios
maria montesq̄ pollicendo/Endreuere/enixe conabat persuade-

re/vt in fide atq; officio maneret/partūq; abfuit quin impetraret/
magis in gratiā memorię Sigismundi q̄ sponsione diuissimā cō
ditionū quas pponēbat/pualuit tamen in animo bene instituto
ea sententia quę tutior videbat ad stabiliendā fortunā naufragā
tis Regni itaq; ille Vladislau & suos liberaliter in arcem admittit
pro quo beneficio Vladislau vt pfecturā in qua erat continua
ret edixit/satis confidens mansurū eum constantissime in ea parte
in quā primo incolumitate suadente/nō impetu animi sed iudi
cio accesserat/super omnia insigne fuit spectaculū cū Budā Vla
dislaus ingrederet/nam p̄ter magnificentiā ornamentorū na
uium quibus cū instructo exercitu per Danubiū transuectus est/
maxime eminebant vbiq; studia procerū Regni vtriusq; certan
tium inter se officiū sedulitate/ad inducendū ipsum q̄ maxime fi
eri poterat solenni ac omni genere ornatus instructissima pompa
Sed & milites cū ducibus suis qui pmissi illuc fuerant armati ob
uiam p̄dierant/P̄terea sacerdotes cum sacris & religioso appa
ratu/populicq; p̄miscue omnis ordinis turba innumerabilis/p̄ce
debat ergo militibus stipatus inter voces gratulantiū/foelicemq;
ac faustū Regi/sibiq; & Regno ingressum eius exoptantiū/sub
sequebant̄ p̄ceres Regni vtriusq; pro dignitate ac meritis/vt q̄s
q; eminebat/ita ordine antecedentes/Vbi ad templū Augusti
puentū/laudes gratesq; deo immortalī actę/Subinde in regiam
perducto Vladislau/populus quidem gratulationem suā in mul
tam noctem produxit/varijs discursibus per ciuitatem/cū cantu
tripudijsq; & hilari saltatōe/Proceres vero cū crederent suscepti
negotij partem maximā transēgisse recepta buda quieti se dedere/
mox consulturi quibus medijs reliqua sine contentione vel mo
ra perfici possent/Vbi Budam teneri per Vladislau vulgatū est/
nō solū qui aperte partibus ipsius fauebant/sed multi alij qui ad
id t̄pis dissimulauerant/fidem atq; obsequiū pollicentes cū gratu
latione ad eū confluxere/imprimisq; Mathico Talautius eisdem
diebus cura atq; opera tonsoris sui elapsus custodia in qua Regi
nā iussu asseruabat cum Nicolaus Fristarchi Stephanus Rosgo
nius Ioannes maior Perenus & in quo plurimū in vtrāq; partem
momenti Ioannes Hunniadianus/P̄terea Episcopi Vesperinē
Quinqueeclesiē Transiluanē Nitriē Sirmiē Vacciē Varā

diē & Colocenſis Archiep̄s paucaq; p̄ter Casconiā reliqua q;
ciuitates quę cum illa se in euentū a principio cōmuniuerant in re
gno toto superant quę non profiterent̄ se in fide Vladislai esse ac
tore. Vnit & a Rege Boslinē legatio apparatu viri/sq; insignis
quę repetito gentis seu primordio eisdem cū Polonis auctores
generis & cōmunem linguā Boslinenses habere cum dixisset ob
eamq; linguę & originū veluti cognationem Regem suū magis o
pere gaudere/p̄pterea quod cepit Vladislai foelicitatem adesse
vulgabat̄ multa disseruit de cōmodis quibus se mutuo p̄pter
cognationem vicinītatēq; releuare possent ac deberent cōmun
tatis viribus & consilijs aduersus imminentiū Turcarū crudeli
simam tyrannidem/foedusq; p̄terea & amicitia sanctissime cultā
seruatamq; inter Boslinē & Hungarię Reges ad id locorū inter
se cōmoda cuiusq; ad alterū & subsidiaria cōnecio/p̄pterea foe
dus & amicitia inter Reges vel miri vel renouari postulauit. qui
bus benigne responsum incrementa successusq; Vladislai memo
Regi placeretum p̄pter eam q̄ repetissent linguę atq; originū
cōionem tum quod vtriusq; pene tantundem interesset vt q̄ ce
lerrime pacata omī Hungaria cōtra cōmunes hostes integris viri
bus expeditio duceret Gratie subinde actę quod in tempore affu
turum se cōtra Turcos cōmunicando actiones & consilia Rex
vltro polliceret̄/Et vt sic animatus ad extremū perseveraret adhor
tationes adhibet/foedus deniq; inter Reges & regna confirma
tum/Aduenerant etiā oratores Despoti cuius demissior gratula
tio fuit vt par erat Quippe quod a principatu suo per Turcos es
iectus priorū Hungarię Regum munificentia alebat̄ qui casum
tantū viri miserati collocauerant eum in finit us Regni assignatis
sibi nonnullorū oppidorū vectigalibus & iurisdictione quibus
haud indecore p̄sentis fortunę statū ferret & p̄teritę desiderū lini
ret/Itaq; ante oīa oratores sui magno verborū ambitu cōmemo
ratis p̄pe eisdem quę Boslinenses de cognatione originū ac lin
guę cū Polonis purgauerē Despoti factū quod p̄ nuncios id mu
nus aggressus/q̄ obire ipm oportuerat/sed accinctū iam itineri
Turcos auertisse ne corā veniret/Ceterū ambigere ipm si rei re
sue q̄ post ademptū sibi principatū abductosq; in seruitiū libe
ros tum primū reuiuiscere incipiebat/an foelicitati Vladislai p̄us

magisq; gratulandū foret/accessisse qdem accessurūq; in līs benīgnitate dā ad gloriā dignitatēq; Vladislai multū cū nihilominus in summa gloria summaq; dignitate existeret sibi omnibus patrijs auitisq; ornamentis spoliato nec solum principatu & patria sed domo & lare eiecto extorri indigo alienaq; viuenti misericordia tum primū oriri lucem aliquam non solum melioris conditionis sed pristinē etiam dignitatis & fortunę recuperandę/Ac foelicitatem inceptorū polliceri tum geminatas vires duarū inuictarum nationū/quarū neutri vlla pręter alteram disciplina militari & alacritate pugnandi par foret in terris/obuersariam tum oculis suis fugam formidinemq; conuersas in Thurcos/agrūq; illorū igne ferro vastitate infestum/se vero ad maiorū suorū sedem restitutū/atq; ideo vltra omnem humanā læticiam gaudere sibi/Vladislao aut gratulari/quī tam magnarū actiōnū gloria nō modo p̄sentis æui Reges sed vetustos omnes esset superaturus si pristina fortuna adesset oblaturū fuisse se comitem atq; adiutorem Nunc qñ integrū non esset sibi maiora polliceri/voluntariū Regis ad omnia periculosa & difficilia obeunda ministrū se offerre & dedere mouit tum Vladislai tum ceteros & fortuna viri & tam submissa oratio/itaq; rñsum legatis vt despotū bono animo esse iuberent satis multas affuturas occasiones ad mutuā paremq; gratulationem/Interim cū ratione ab eo factū quod loca in quibus regi gratulari posset ab hostili incurſu tuenda sibi in tempore putasset p̄seueraret modo strennue Vladislai primo quoq; tempore annis xurum vt expectationem spemq; de se conceptā adimpleret/Interea Strigoniē Archiepūs & Ladislaus Gara q coronandi post humi imprimis auctores adiutoresq; fuerant seu desperatis Reginę rebus propter successus Vladislai/seu rati per transitionem suam quā reliquos dignitate inferiores secuturos credi par erat/Reginę animos infringi/& ad concordia conuerti posse/ceperunt cum Vladislao clam per internuncios agere vt impune ad eū transire liceret acceptaq; in id fide Budam pperabant Vladislai vero qui sciret magnā esse talium virorū apud populares suos auctoritatem multūq; huc vel illuc mouere animos vulgarū pariter & nobiliū posse vbi appropinquasse ciuitati percepit obuiam progressus benigne complexos bene de se sperare iussit/Die se-

quenti cum ex composito vtriusq; gentis primores q; magnificentiſimo apparatu ad Regem conuocassent multi sunt qui illos in Curiā inducerent vbi Archiep̄m in hanc sententiā locutū tradūt/Intelligo Rex inclite purgandū esse quod in rebus fere omnium maximis consiliū ter variat se videmur.Primū cū te qui apud nos regnares atcerſendū cōsumimus/deinde cum Reginā filiū suū coronantem contra te secuti/nouissime quando illius partibus omnis nunc ad te reuertimur/ne aut spernendi a te velut imbecillitate animorū laborantes/aut cum suspitione accipiendi/ceu parū fideles ijs ad quos inclinauerimus existimemur/Non em̄ sententiā fidemue mutando totiens velut in contrariū acti sumus, sed cum ageretur de conseruando augendoq; regno nostro/idq; quantū rei magnitudo postulat nos sollicitos haberet/seu nimia cupiditate seu humana ignoratione quod optimū foret nō satis constituebamus/atq; ideo nunc hoc nunc illud approbantes minime mutato pposito ad id quod efficacissimū videbat confugimus/nō studio partiū sed caritate patrię cuius salutem dignitatemq; periclitari intuebamur. Nec em̄ vt de me fatear quod de alijs etiā sentio cum a nobis accitus es regnatū/ideo tantū consensu quod ob virtutem tuam maiorūq; tuorū gloriā dignissimus videreris/Im mutabant ea qui sem vt consentirem/verum nō de ornando augendoque te consultatio erat, sed cum post mortem Alberti Regnū nostrū in orbitate velut prędę Thurcis expositū appareret/inuictum Regni tui robur imprimis occurrebat qđ per vicinitatem & foedera nobis coniunctū/velle deberet/per ampliudinem autem facile nos posse tueri & conseruare videbat/Et tua tuorūq; interessē vt quę nobis imminēbant pericula ppulsarent atq; ideo freti vtribus & ampliudine Regni tui cum de fide dubitare non possemus/quando in rebus vestris idem exitus quem in nostris pateremur foret a nobis expectandus/vnanimi consensu ad te cōfugimus rati fore vt in ditione & tutela tua res nostrę domi forisq; maxime florent,Post q; vero Regina seu mala ratione seu malo fato percita cepit a cōmunibus consilijs resilire q; q; & ego & qui illā mecū secuti/intelligebamus ad publicas etiam necessitates parū momenti illinc esse accessimus tamen Tum quia nefariū apparebat Reginam nostrā/& eandem Sigismundi Regis nostri

Archiep̄s
strigoniē,
denuo par
res Vla
dislai pro
sequitur

filiam deferere/priusq[ue] patrię periclitatio nos cogeret Tum vt in
 viam rectā si fieri posset reuocaret/& tu defectionem nostrā ve-
 ritus tantisper deliberabundus subsisteres dum iniretur ratio se-
 dandi ciuiles discordias quas celer aduentus tuus tumultuante ad
 huc Regina videbatur excitaturus/cruciabamur enim animo in-
 tuentes exarsurū bellū intestinū euocatione tua per quā externum
 extinguere volueramus atq[ue] ideo omnia prius experiri certi q[uod] pa-
 triam suo se gladio conficientem intueri tandiu in parte altera per-
 seuerauimus/quoad non officiū erga Reginā & gratissima no-
 stris animis memoria Sigismundi charitati patrię concessit/vbi ve-
 ro ambitione Reginā elatiorem vidimus q[uod] quę adduci posset vt
 periculis suorū parceret & in illis angustijs essemus quod aut pa-
 trię aut officiū iacturā facere oporteret maluimus boni ciues q[uod]
 officiosi clientes dici & relicta illa quę nisi per summas omniū no-
 strorū calamitates nec Regnū assequi nec adeptum tueri posset/
 Rursus ad te conuersi sumus/in cuius auctoritate pacem dome-
 sticam/in armis vero foris positā victoriā intuemur/Idem patrię
 salutis studiū quod ad te vocandū quod ad secedendū paulisper
 ad Reginā nos compulit nunc ad te reducit/debet probari abs te
 tam p[ro]pensā constantēq[ue] in patriā fides nostra/cum intelligas p[ro]-
 pter illam nos etiam famę subijisse discrimen/maluissimus quis-
 dem quod prima consilia nostra processissent & vt sic apud nos
 regnasset quod officiosi erga Reginam eiusq[ue] parentis memo-
 riam immortalē mansissemus/& vt quieti inter nos/tua tuorū
 q[ue] auctoritate accedente nō solum finibus nostris hostem sub-
 mouere verum etiam agrum illi suum infestum reddere potuisse-
 mus/Nunc quando vtrunq[ue] assequi non licuit incolumitatem
 patrię cum felicitate tua sequentes petimus quod vt verecun-
 dię nostrę indulgeri debet/quod aliquandiu cum Regina fuis-
 mus/præsertim vt conciliaret tibi/ita nobis fraudi non sit quod
 illa quæta consilia contemnente salus & pax Regni nos abstraxit/
 in futurum quales nos experieris/habeto/Vladislaus contra mis-
 nime daturum fuisse fidem/vt se accederent nisi bonos fortesq[ue]
 viros iudicasset/satis scire tranquillitatem patrię vnicuiq[ue] charis-
 simam esse debere/sed ante omnes illis qui in summis ornamentis
 summaq[ue] dignitate collocati/quę egissent omnia sic accipere tan-

Vladisla-
 us rñdet
 Strigoni.

q[uod] pro pace ac firmamento Regni gesta essent nō contra se/neq[ue]
 enim quicq[ue] cōmisi se propter quod hostilem animum aduersus
 se gerere deberent/nisi propterea sibi irasci vellent/quod relicto
 florentissimo regno suo & omiſsa cura pacandę Lituanie/in qua
 propter cędem principis perpetratam/bellum exardesceret/vires
 animūq[ue] suū conuerteret ad tutelam stabilimentūq[ue] Regni eorū/
 quod ad Reginam attineret minime reprehendi posse/si ad extre-
 mum voluntati illius publicam salutem p[re]tulissent/nec enim regi-
 bus fidem obligari euertendis Regnis sed conseruandis/hortari
 vt adessent animis ac viribus ad cætera quę superessent expedi-
 enda/breui affuturā tranquillitatem illam quam optassent modo
 ipsi factis & consilijs oportunis orationi suę fidem facerent.
 q[uod] Regina quamuis vbi suorū fidem labefactari/vidit & ad Vla-
 dislai foelicitatem deficere malo animo affecta tamen dissimula-
 ta muliebri trepidatione ne si quantū metuebat indicasset reliquū
 in desperationem adducerent/Cilie Comitem ad se vocauit/cō-
 municatoq[ue] cum eo consilio nuncios cum literis Cascouiā & ad
 cæteras ciuitates quę Vladislai ac suos sub ipsum belli initū ex-
 cluserant circumſiſit iubens vt bono essent animo p[ro]pere affutu-
 ra auxilia quibus tueri ipsi cōmode se possent/& Vladislaus to-
 to Regno facile excluderet/Moxq[ue] conductitiū militem ex Ro-
 hemia acciuit & consentiente in id Episcopo Iaurinū diligentissi-
 me cōmuniuit collocatisq[ue] illic copijs suis velut in loco oportu-
 no incursionibus faciendis aduersus Vladislaum & suos/cum fi-
 lio tranſtulit se in Posonium.Id vbi a Polonis compertum misit
 Vladislaus ex gente vtraq[ue] numerosum exercitum ad Iaurinū ob-
 sidendum/ducibus Ioanne Hunniadſano & Stanislao Ostroro-
 gensi forte ita euenit vt Comes Cilie qui illuc accesserat/inſpe-
 cturus an satis omnia firma munitaq[ue] essent/& an constantes cō-
 sentientesq[ue] inter se perseverarent omnes tuendis Regine partis obside-
 bus ceptus sit cum alijs qui illic erant obsideri/superuenientibus
 qui ab Vladislao missi fuerant At ille vt erat vir acri & elato inge-
 nio ante omnia confirmatis suorum animis tolerandę obsidioni
 factaq[ue] spe affuturi propere subsidij ex Austria & Roemia/ne
 alicui deesset occasione retinendę Regine in sententia si forte p[ro]-
 pter efficaces conatus Vladislai animus eius demitti cepisset /

Comes ci-
 lie Iaurini

Presburg
Rauus
die rab

Cum videret se cum suis imparem/aperta eruptione constituit
dam euadere/in Posoniū/Cum paucis igitur silentio noctis pro
fectus per hostiū stationes/moxq; Rauo superato in insulā quae
nō procul a Danubio circumplectit̃ q̃ occultissime se transiit
ratus illac cōmode se elapsurū ad Reginā/Qua re ab hostiū specu
latoribus comperta/missi sunt illico cum Lescone Bobritio impi
gri & expediti aliquot milites qui insequerent̃ comprehenderent
q; fugientem, Sensit & Comes patefactā fugam suam & sequi a
tergo hostes/itaq; diffidens euadendi celeritatē/latendo illos fal
lere instituit/edixit ergo suis quod ab insequentibus se facile capi
paterent̃ subindeq; a domino suo qui in oppido remansisset mis
sos se cum mandatis ad Reginā proficere/nec mora in siluam
qua profundissima erat ipse se immisit/captis e familiaribus nō
nullis cum singulorū asseuerationi vnū congruens fere persuade
ret inquisitio/a Polonis prope modū omittebat̃/tum Samicia q
dam haud militaris discipline rudis eos astuta Argutia increpuit
tanq; desertores domini sui qui per imprudentiā minime noscitan
tium eum/haud procul in silua foret interfectus:Ad eam vocem
bene simulatū mendaciū aperuere humani affectus/itaq; instaur
ata diligentius inquisitione:erutisq; hinc inde omnibus lael ris
Tandem a Lescone ipso inuentus est Comes & captus moxq; cū
ingenti militū gaudio in exercitū subindeq; ad Vladislau Pudan
pductus est/Cum exhiberet in conspectū/non solū vtriusq; gen
tis principes conuenerant sed p̃miscua etiā omnū ordinū multitu
dine partim miserantiū p̃sentem viri conditionem/memoria pri
stinae dignitatis/partim asseuerantiū vere iustū humanarū rerum
inspectorem deū esse qui debitas ab eo perfidie poenas expetisset/
Ille nihil purgans oblitusq; insite & ingenite ferocie submissa &
effracta nimirū voce ac gestu veniam p̃catus est:Vladislaus aut
minime duro vultu supplicem alleuans Malluissē inquit vt fi
des tua te amicu huc adduxisset q̃ foelicitas mea captiuū/Idq; fa
ctum foret p̃culdubio/si ambitio expugnata/animi tui fide & cō
stantia nō extorsisset/vt debet̃ mihi principatus vicariū te potius
q̃ socium esse velles/Nunc quando fortunā meā potius q̃ beni
uolentiā & experiri & vana spe beneficii in me tui gratias corrū
pere placuit impugnando iudiciū quod de me feceras cū vnanimi

Vladislaus
Cili
comes ca
pitur

Vladislaus
ad comi
tē verba

omniū consensu electus sum qui apud vos regnarem/placide fe
res Si ego vicissim erga te magis factorū tuorū p̃sentū q̃ electi
onis a qua nulla mea culpa defecisti memor esse cogar moxq; in
custodiā tradī iussit/Postridie Vladislaus seu periclitantis ciuili
tumultu Lituanie discrimen sollicitū haberet seu patrij regni desi
derium male ferret/seu abhorrens ab immanitate intestini belli
quod gerendū illie videbat/seu cupidus denuo coramq; experiri
qua tandem mente Hungari erga se forent conuocatis in arcem
omnibus quorū auctoritas aut publice aut priuatim eminebat
huiuscemodī orationem habuit/Satis intelligebā cum me apud
vos regnatū vocaretis nō mihi sed necessitatibus vestris id tribui
Sed neq; id Oratores ad me missi dissimulauerunt & p̃terq; in
genue subinde p̃fessi estis cum tamen benignitate dei maiorūq;
meorū virtute longe lateq; habere vbi foelicit̃ regnarem/ita
hiliendi res vestras curam suscep̃tā magis ne fidem meā in peri
culo suo implorantibus vicinis foederatisq; deesset q̃ quod am
plitudini mee necessariū putarem/Sed & quietā omnia domi con
sentientesq; inter se voluntates vestras nunciabatis/Quidquid ve
ro laboris ac periculi bellicis actionibus exhauriendū esset ab eo
hoste imminere cuius impetus frangere ac retundere longe pul
cherrimū & gloriosum foret apud omnes populos & nationes
que religionem nostram profiterent̃/que sine inuidia loqui lice
at multo fecius se habent quippe quod ex vobis multos abinu
cem video dissidentes & longe maior dimicatio domi p̃posita ap
paret q̃ timeri foris potuerit/itaq; distraxit̃ se pe animus in diuer
sum/cum vel desistendū ab incepto/vel p̃bendum me ducem in ea
acie:que prope modū ad parricidiū sit animata/considero/ceterū
ex vestra simul & mea re magis esse videtur abstinere q̃ per inte
stinum bellū ad p̃positam mihi per vos spem peruenire/Occur
rit enim iam nunc animo totius belli species/Video vos gentem
vnā nō vt multę alię/ex conuenarū multitudine casu congrega
tam/sed vnus lingue stirpisq; ac propemodū familie circūspe
cto vos singulos & vniuersos adeo estis inter vos iuncti sangui
ne & affinitatibus vt verius domus vna quā natio dici possitis/
Nemo vnus ex vobis violari potest quin eius iniuria p̃ne ad om
nem pertineat atq; in illum ipsum qui intulerit per quendā veluti

circutū cognationū redeat/hanc vnitatem coniunctionemq; sanguinis inter vos quā vobis semper profuisse mihi vero imprimis profuturā externo bello submouendo existimabā/distrahi in diuersum violariq; mutuo nō aliud mihi quidem videtur/quā naturam ipsam & quidquid in ea venerabile sanctūq; est euertere/dubius est (vt aiunt) euentus belli/sed blandiamur nobis & succubituros armis nostris aduersarios concedamus/post fratrum parentumue acceterorum propinquorum exhaustū sanguinem Restat vt si Turcus lacerasset aduersus illum nos pducamus ante omnia intestinis claudibus debilitatos/sed & plerūq; cognati aut propinqui cuiusq; cede imbutos/quā spem victorię mihi pponitis tam nepharię cruentū agmen & suorum strage ac vulneribus consceleratū educenti/deus meliora velit/nō ætas nō fortuna mea ea est/vt per tam abominandā dimicationem properandū mihi censeam ad spem maioris amplitudinis/ Nec corpus nec virtus aut animus deerunt gerendis honestioribus bellis/nūc anteq; mutuis sceleribus coinquinetis manus/dum integrę adhuc Regni vires & non dū cruentatis armis/inter se conciliari possunt vel ad retinendam simul pristinā dignitatem vel ad patronū concordī voto deligendū/Tum grato erga vos animo meo dignissimū tum rebus meis vestrisq; conducere arbitror/vt ego propter quem tumultuari cepistis/retro iter flectam/facile vbi ego abfutero in gratiā mutuo redibitis/Et quod in magnis discriminibus alias sepe fecistis minime difficulter rationem inietis publicę salutis expediendę Quod si ad me rursus confugiendū censueritis,tam primę q; secundę euocationis vestre memor/enitar vt in cessione hac mea nihil aliud a me quæsitū intelligatis q; salutis vestre remediū/Interim assequar vt haud perpeti potuisse dicar in gratiā meā periclitari foederatū & bene de me meritū regnū/& rem Lituanā sic constitutā vt multo liberius si oportunū duxeritis incolumitatis vestre curam denuo subire possim/Verba Vladislai cū summa laude moderatissimi animi accepta/plerūq; etiam lacrimas excussere/Cum vero vt liberius consultarent e conspectu abiturus assurgeret/voces vndiq; audite asseuerantiū neminem magis interesse oportere/quandoquidem vsq; eo afficeretur rebus ipsorum vt amplitudinis & glorię suę videretur oblitus vel ex eo dignissimū esse

quem Regem apud se vellent quod salutem regni anteferreret cupiditati regnandi/Non tantū sperasse qm eum elegerant Nunc veram in eo fidem regiamq; virtutem experti/nō commissuri sint vt prudentiores in eligendo q; constantiores in conseruando sibi regē fuisse dicerent/& iam rursus Vladislauis assederat/cū cæteris haud sane ciuilitate neq; in consultantiū morem studia sua offerentibus silentiū fecit/exaudita vox Hunniadiani ille peregrini Regis euocationem contra imminentiā discrimina velut in necessitatem reiiciens ne priusq; posthumus coalesceret/aut externo bello aut domesticis seditionibus Regnū succumberet/Quicquid in eo eligendo actū dictūue esset/consilia temporī accomodando deliberate factū/Siquid contra ab aliquo tentatū aut humano errorī aut superuacue fidei erga Regiā stirpem ascribendū prius asseuerauit/Tum satis se scire inquit supra muliebrem sexū constātem Reginā esse/verum haud facile desistere ex toto a naturalibus affectibus/Nata sibi præter spem virili prole indulgendū/vt matri/sipro filio sollicita foret/siquę saluberrima sibi ac Regno essent nō pspiceret tolerandum in foemina/Nō alios ad eam cōuenisse/q; quibus tanti incepti vtilitas nondum satis intellecta foret/Quos publicę oportunitatis ratio ad Vladislauum congregasset eos exploratam iam virtutem eius in fide retenturā/eosq; etiā ipsos licet haud sane multos errore iudicandi/aut officio erga reginam in diuersum abstractos/plurimorum consensum reuocaturum/facileq; vbi noui regis tam singulares animi corporisq; doctes vulgarent sese illi dedituros longe maxima difficilioraq; transacta/teneri tam Budam sedem Regiā tum Comitem Cilię/cuius vnus spe maxime Regina elata ad tumultuandum foret/foelicitate publica in partem datū/Reliq; sine armis sine cæde ac sanguine in ditionem ventura/nō futuros qui vim potius q; dementiā Regis vellent experiri/psertim qd longe impares viribus/nedū victorię Sed ne tuendi qdem se spem concipere possent,Nō facturū Regem ex instituto gratissimū si tam bene de se meritis in eo tumultu destitueret psertim qd longe plus piculi ex discessu suo imineret/Nā & reginę partes quosdā ptiacius subinde deferensuros/& quos ratio publicę salutis ab illa abduxisset acriter in proposito pmanuros/facile ita Turco fore mutuis seditionibus

occupatos & a defensore destitutos aggredi & expugnare / sed ut
cum Regina in gratiā omnes rediissent / sine duce sine capite tam
gravis belli impetū minime laturos / fieri posse / ut aut tedio aut
pudore muliebris dominatus se ad aliū quēpiam conuerterent
in cuius potestatem venisse Hungarię regnū Poloni postmodū
grauiter ferrent / sed neq; honestū Regi ad suos alienosue talem
reditū fore / Nemini verisimile appariturū ob aliam causam tam
inditū Regnū omittū nisi quod aut regere aut tueri posse de-
sperasset / Rogareq; per salutem vtriusq; gentis & regni / ut in p-
posito perseveraret & bene initū cōlumen vtriusq; nationis con-
stanter expediret / omnia breui & quieta sibi & libera fore / qui ad
essent scire eos satis paratos iam tum p-sentem ipsum denuo Re-
gem dicere ac constituere & iureiurando fidem atq; obsequiū de-
ponere / Non alius verba q̄ auctor in animū Vladislai descen-
derant / ppter insitam eminentemq; in viro indolem / sed & subse-
cute vniuersorū acclamationes flagitantū ne se in tam discrimi-
na conditione desereret / & cum dicto / vnanimi consensu se ac sua
omnia illius cōmittunt deduntq; fidei & auctoritat / Regemq;
iterum ipsum decernunt & cooptant / nec mora / cepta est eius co-
ronandi consultatio / sed occurrebat difficultas vetustę consuetu-
dinis & religiose ad id temporis seruare / quod sacra ad eam rem
corona in potestate regine erat / Nec placebat cōmittere / ut vide-
retur ad eiusmodi solenne in qualibet corona tantūdem momen-
ti inesse / Itaq; cum neq; spes foret persuaderi aut cogi subito re-
ginam posse / nec vellent cærimoniā coronandorū regū Vulgari
per nouas coronas / ad illam quę maxime proxima sacre appare-
bat confugare constituerunt pro temporis ac rerū necessitate / ad
eam rem corona qua sancti Stephani primi Hungarię Regis ca-
put exornatū fuit / Ceu vere virtutis exemplar atq; incitamentum
post ipsum regnaturis religiosissime seruetur in ea disceptatione
multa probra iactata in Ladi/lauum Garam cuius maxime pmissa
su Regina coronā sacram interceperat / a grecq; a vulneribus &
cede temperatū / intercedente Rege propter fidem accedendi se li-
bere obligatam / captus tamen est & custodie traditus / Cūq; Rex
deprecaret & fortunę se q̄ fidei iacturam facere satius diceret / vix
post tridū ut liberaretur impetrauit / amotus est tamen pfectura

Vilsegradi subrogatusq; in eius locū Vincentius Scamatulicus /
Reginam interea cū se orbatā consilio actionesq; suas magna ex-
parte debilitatas videret / Capto abductoq; in custodiā Comite-
Cilię & labante iam suorum fide / post defectionem Sirigon en-
sis / id quod minime in tanta muliere suspicandū arbitror / sunt q-
insimulant ad fraudem animū adiecit / ppositaq; ingenti mercede /
si facinus transigeret / adiecit / quendā ex suis quem sibi cum
primis si dū credebatur / ut Budam se conferret / & Vladislai quo-
modo veneno extingui curaret / Sed cupiditas eadem quę le-
ue ingeniū hominis ad partes suscipiendi facinoris adegerat / Cō-
pulsit etiam / ut rem Vladislao aperiret / spe cumulationis remunera-
tionis q̄ foret precitū / quod pro scelere contempsisse videri vo-
lebat / Id seu nō crediderit / seu credere dissimulauerit / ne si veneno
in se grassatā Reginā affirmasset / spem omnem reconciliationis
in posterū excluderet / Vladislaius hominem execratus tanq; sce-
lestum & falsa indicantem e conspectu suo abire iussit / Verū pri-
mores procerū vbi nephas qd attulerat agnouere per omnes cru-
ciatus excarnificandū / Robustissimorūq; deinde equorū caudis
illigandū in partes quatuor distrahendū tradidere / iussissimas ab
eo poenas exigentes / siue vera siue falsa detulisset / Iterum deinde al-
bam regalem ut Vladislai coronaret / quo perlata iam erat ex Vi-
segrado arcula in qua custodiuntur ornamenta ad cærimoniā co-
ronationis religiosa / Quibus in mediū prolatis adiecta est / prout
conuentū statutūq; erat sancti Stephani corona / proditū memos-
rie est / cum primū Hungaria Regni nomen accepit / sacra corō Corona
nam induuiasq; initiandis regibus religiosas sancto Stephano tiōis solē
primo Hungarorū Regi a Romano pontifice coelitus monito nes ceri-
monie
destinatas seruatasq; deinde solenni custodia / veluti faustum
auspiciū futuris Regibus / eadem qua ille regni foelicitate co-
ronandis / ordinem verō ritumq; initiandi illic Regem talem ves-
tusto more seruari / sacrificante qui in Hūgaria summus est pon-
tificum circūstentibusq; omnibus ad quos Regis pertinet no-
minatio / In templo quod augustius est in alba regali ad altare si-
statur qui rex futurus / statimq; a Canonicis exiit / deinde pon-
tifex p-cationes solennes preit quibus regno regiq; cuius caput de-
tra tenet deum p-piciet / veniāq; & pacem impetret / ut foelicit

Insignia
inuncti
Regis

fausteq; publice ac priuatim sibi, oppidis, vicis, ciuitatibus, popu-
lis, nationibus ineat geratq; regnū/facultates fructusq; multipli-
cet/fines & Imperium propaget/Auctoritatem deniq; & gloriā
augeat, Tum manus eius dorsumque arcano oleo perungit/&
mox vestiri iubet, Ornato deinde sacris induiis crucem impri-
mis tradit/per quam significari volunt/ius apostolicę legationis
in designandis Episcopis ab ipso initio Regibus Hungarię per-
missum a Romano pontifice, Deinde sceptrum pomumq; aus-
reū & vexillū regia insignia exhibet/& vniuscuiusq; inter traden-
dum sacris verbis interpretationem psecutus, Tandem prolatis
in mediū regni legibus institutisq; exigit vt in verba ipsorum ius
ret. Ille vbi in ea quę concepit pontifex verba iurauit/illico coro-
natus suggestū ad id preparatum conscendit & plerosq; in eque-
strem ordinem cooprat/vt intelligatur Regnum ab armis auspici-
cari/nihilq; prius maiusue apud Reges esse oportere ratione in-
crementoq; militaris discipline, Cætera ornare, illam tueri & au-
gere Imperia / in eodem apparatu postea procedit ad templum
Diui Petro & Paulo consecratum ibi in tribunal se recipit: &
controversias aliquot audit & decedit/vt scdm rem militarem iu-
sticiā prę omnibus colendam: & sciat & doceat, Tandem sub-
latus in equū postq; ciuitatem lustrauerit/progreditur extra por-
tam ad diui Martini ædem turrinq; illic altissimā conscendit: &
q; maxime potest protenso extra turrim brachio ad quatuor mū-
di partes nudatū ensē porrigit/quasi vndiq; Regnū tutaturus/
aut certe illius fines & ditionem ppagaturus/vbi vero in ciuita-
tem rediit/solennia conuiuia celebrant strepuntq; publica gratus-
latione vsq; ac domus omnes/quibus omnibus vbi Archieps Vla-
dislaum de more coronauit rite atq; ordine seruatis, Postridie ex
vniuersorū qui conuenerant sententiā constitutū/vt corona san-
cti Stephani cum sacris induiis recondere afferuaretq; ad futu-
ros Reges inuitandos/si nō contingeret recuperari sacrā, Abro-
gata deinde posthumi coronatio & nequis eum pro Rege duce-
ret edictū ab Agriensi Epō/cuius vsq; ad inuidiam auctoritas
apud Vladislau eminebat, Nouū ei sigillū regni cōmissum & ne
qua fraus errorue cōmitti posset/veteris sigilli fides exauctorata/
pronuntiātq; ad populū ne literis aliquibus præterq; nouo sig-

gillo signatis crederetur/præterea vt omnes immunitates priuile-
giaq; a prioribus Regibus concessa eiusdem sigilli fide confirma-
rentur, Multorū qui de Regno aut de Rege binemeriti dignitas
& conditio adaucta/cæteris spes facta modo se dignos exhibe-
rent/in quos liberalitatem suā Rex exerceret. Paulopost cū haud
magni discriminis negotiū supersēt pacandis reliquis tumultus/
a Regina concitati/satisq; sine externa ope virium affuturū con-
staret/plurimi Polonorū cum bona regis venia retro in patriam
abiere Regina vero cognita Vladislai coronatione multis dirisq;
imprecationibus Hungaros execrata/quod in re simili longe se
disparēs Polonis exhibuissent, Ab illis nanq; impuberem Regem
cum summa fide educatū nec solum intra paternū regnū cultum
sanctissime/verumetiā cum suarū rerum discrimine strenue pro-
ductum ad possidendū aliena, Ipsos vero legitimū dominum
pauloante ab se coronatū Alberti Regis filium & eundem Sigis-
mundi nepotem/per summū scelus paterno & auito Regno ex-
turbare peregrinumq; apud se præter ius phasq; regnaturum ad-
mittere/& quia virium plus haberent/pro libidine sua, tum fees-
mine sibi, tum infanti Regi: quos cum maiorū meritis & sexum
& ætatem tutari oportuit/insultare, Oblitos vindicem deum cer-
te longe magis q; ipsos posse ac pollere, Submissisq; deinde/quil-
clam circumueundo ciuitates quoad fieri posset populorum in fi-
de manentium animos confirmarent/consiliumq; illis suum ape-
rissent/ipsa in Austriam cōmigravit, Et Frederico Imperatori par-
uulum suum, sacramq; Hungarię coronam cōmendauit, Qui vt
pote patruelis curam posthumi & coronam haud grauatiū sui
scepit, Ipsa deinde freta nonnullarū viribū constantia & fide
non destitit procerum quoque voluntates clandestinis nuncijs ad
se acclinare. Cum Australibus vero ac Boemis congregandi exer-
citus consilia inire/vt quoquo modo Vladislau Hungaria ex-
turbaretur. Interea Turcus per occasionem intestini belli Hunga-
riam facile a se occupari posse ratus/Belgradum oppugnare ad-
oritur/& cum parum vno atq; altero impetu profecisset/obsi-
dendo in potestatem redigere volebat. Id oppidū inter Danubiū
Sauūq; vbi cōmiserent/sic est sitū in diuo/vt ab vtroq; amne infe-
riora eius abluant/sigdem qua Eurū spectat in ripam vsq; late-

Belgradū
obsidet
Turcus

proneq; detexit desinit in Danubiū/qua Austrū excipit Satus al-
labitur, Reliqua ipsius per diuum extensa muroq; & fossa velut
diuidunt a continenti/itaq; fabricatis nauibus quibus in vitroq;
flumine adhibita custodia/tam subsidia q̄ comatus arcerent in-
terciperentq;/Turcus castra sic ex diuerso metatus est/vt nemo
omnino ab obsessis emitti induciue posset/Sibi vero quotiens li-
buisset murū aggredi ac tentare/facultas foret/nec subinde desu-
tit aut opplere fossas aut machinis quassare muros/coedifica-
tis etiam ligneis turribus/e regione ppugnaculoꝝ ardis/ad defen-
sores e muro exturbandos/Cum interim sui quoq; inopia com-
meatuū afficerent/necq; appareret diuturnā morā obsidionis to-
leraturos/quandoquidem passim in exercitu exaudirent querele
fame extabescentiū/Solūq; id ne iam tum oppugnatio intermit-
teretur retinebat/Quod desperato suorum auxilio ppter intrinseca
certamina/quibus regnū agitabat minime credibile erat oppida-
nos diutius se defensuros/Prefectus iam pridem cum valido il-
lic praesidio erat Ioannes Vranus vir audax & rei bellicę peritus/
quippe qđ florentia virtus atq; oriundus Tusco ingenio Hunga-
ricam ferociam adiunxerat/constabatq; strenue oppidū defendi
vndiq;/Sed cum veluti de porta Regni ea in oppugnatione agi
omnes sentirent,Vladislaus cū censuisset Turciconatus retunden-
dos/dum copias colligeret instaretq; memor expetite pauloante
a se amicitie oblatiq; libi sponte in rebus suis difficilibus auxi-
lij/Ante omnia per legatos de dissoluenda obsidione agendū pu-
tauit/Missi igitur Dobrogosius Ostrorogus & Lucas Gorgen-
sis qui renouata memoria legationis vltro Cracouiā misse/petis-
tum foedus atq; amicitia cum asseueratione submittende opis ad
Boemiam expugnandā/si ex vsu suo Polonus esse censuisset/pa-
fiterentur meritū benigne adeo in se voluntatis/tamalte in animū
Vladislai descendisse/vt bellū quod inferebat non prius armis
ppulsare voluisset q̄ vicissim pacis & benivolentie mutue con-
silia pponeret/itaq; si Turcus abstinere vellet ab infestanda Hun-
garia/que deo atq; hominibus volentibus iam Vladislai facta es-
set/facile fore vt de foedere conuenirent in quo ineundo seruan-
doq; daturū Vladislai optatā ne pacis studio aut off'corū com-
mutatione inferior deprehenderet. quod si arma mallet & vires

Legati
ad turcas

experiri annexurū ne illis etiam quoquo modo vinci contingeret/
Turcus vbi ea audiuit legatos quasi subducentes ab omni occa-
sione iniurie/inter totarmatos infestosq; & scomodius dum deli-
beraretur habitarent/in Sunderouiu perducī comisit/certus secū
prius omnia experiri & tentare quam illis responderet/itaq; dedi-
tionis spem prius aggrediens captatis colloquijs maiori q̄ aliquā
ambitu ad defectionem sollicitare cepit/Sed & literę sagittis illi
gate passim supra murū a militibus excutiebant in oppidū/ingen-
tia defectionis p̄mia continentes/Verum vbi nihil pacati ab ali-
quo respondebat aduocata concione/Pax inquit cuius ab hoste
mentio illata est/detur nec ne licet in me situm intelligā/placet ra-
men & sententiā vestrā milites cognoscere/quandoquidem id bel-
lum gerimus in quo cū felicitate humana/culus ego principatū
apud vos teneo/periclitat̄/etiam religio sanctitasq; quarū tutela
& cura ex a quo ad omnes pertinet/Quippe quod vt multū for-
ma viuendi distemur/eandem post obitū omnes beatitudinem spe-
ramus/Itaq; velim cuncta que dixerō sic a vobis accipi/vt q̄ nō a
mea sed ab vniuersorū publica oportunitate pficiant/Nam qđ
ad me priuatim attinet,tantū in Asia/tantū in Europa possideo/
vt,quod abominor dicere/pars altera minime pudendū Regnum
videri queat/conseruandisq; meis plus cure,q̄ opere subigendis
alienis/fortunā meam fortasse insumere decet/veltrū magis est vi-
dere an sua cuiq; sufficiant/& quā rata diuturnaq; sentiat̄/p̄ter
id quod cum humanis fortunis sacra & diuina omnia sunt a no-
bis aliquando omittenda/si vltro nunc arma deposuerimus/Pe-
tit enim hostis a bello abisti & cum demū de pace conueniendum
censeret:omitto indignitatem/quod obsidentibus armatisq; obse-
si & inermes:fortibus & exercitatis imbelles ac desides/pacem
pollicent̄/omitto quantū laboris in molienda obsidione constr-
endisq; operibus/quantū deducendis fabricandisq; nauibus sit
exhaustū que omnia hostis quasi victos nos inchofosq; iam te-
neret deserī iubet/Bulgaria omnis & Rascie pars maior/armis
nostris iam pridem paret/In Seruia etiam pleraq; dictionis no-
stre fecimus que omnia vel retinenda sunt vel vna cum illis, cetera
quoq; in Europa possessa relinquenda/quicūq; quod plane etiā
hostis intelligit, habuerit in potestate oppidū quod obsidemus/

Verba
turci ad
suos

Habet nō solum quoddā veluti pignus & stabilimentū rerum
suarū/sed arcem etiam & munimentū efficacissimū alienis subis-
gendis, Scissum est inter se nūc Regnū laboratq; domesticis sedi-
tionibus, Nec tantū viriū adiecit res Polonica illi coniuncta q̃-
tum detrahunt intestinę factiones/ac pacis mentione facultas rem-
pusq; illis sedandis queritur/vt nos integris geminatisq; subinde
viribus aggrediant, Si re infecta obsidionem dissoluemus/facile
nectendo causas tamdiu de pace nō consentient/quoad certami-
nibus domesticis aut Vladislai foelicitas/aut Hungarorū volun-
tas & ratio sanior finem imponet/quas foederis conditiones des-
mum inter se conciliati & contra nos armati exigent/quando nūc
mutuis discordiis periclitantes & armis nostris pene oppressi, tan-
q̃ acie vicissent oppugnationem prius omitti q̃ de pace agi equū
censent/aures iam nunc obtundunt superbę petitiones de restitui-
endis Bulgaria & Rascia/tum cæterarū Regionū vrbibus/labo-
re ac periculo nostro expugnatis/quod si facere voluerimus/bel-
lum qđ a duobus discordantes inter se mutuisq; certaminibus oc-
cupatos per occasionem nostrā nūc gerimus/inferent nobis/nō
solū vnanimis tunc Hungari/sed adiecti etiam illis Poloni/quod
etiam si pacis studio tam pudendas & miseras restituendorū oīm
que reperent conditiones suscipere possemus/nunquid contentū
suis Despotū quieturū postea putamus, Cuius animus certū ha-
beo elatus coniunctione inter se viriū duorum adeo prepotentiū
Regnorū non solū recuperandis amissis imminet/sed quidquid
ubiq; in Europa nostrū est iam nunc sperat, Non prius sibi satis-
factū putabit q̃ adducto contra nos Hungarorū Polonorūq;
impetu eandem ferro atq; igne sequente in agro nostro vastita-
tem intueatur quam a nobis in suum illatam prius vidit, Quod
si belli fortuna (omen auertat deus/sed tamen fieri potest) consi-
liis suis affuerit/præter omnia foeda & indigna/que ab irato vi-
ctore timeri debent/pium sanctūq; apud eos est/dira infandaq;
in gentem nostram exercere/nisi a sacris religionibusq; nobis a
maioribus nostris traditis defuscamus/in nouos incredibilesq;
ritus degenerando, Necq; alio sacrificij genere aut obsequio deum
conciliare sibi facilius efficaciusq; posse arbitrantur, q̃ si templa
que colimus diruant & profanent, Si sacrosanctis arcanis & cæ-

rimonijs illudant, Si numinibus & sacerdotibus nostris insule-
rent, Et vt omnem rabiem qua in nos & sacra nostra grassantur
deprehendatis inter sanctos referunt omnes/qui nobiscū pugnan-
do trucidantur, Non est milites quod per vanam spem pacis expe-
ctemus/dum colligit vnitq; vires/dum se armat, Is hostis qui nō
prædam aut humanam laudem/sed immortalitatem ipsam præ-
mium victorię ponit/longe plus laboris insumptū est qm super-
sit/foueat tumultuario opere oppleuimus & propugnacula ere-
ximus que muro imminet, Cuius etiam partem machinę solo
equauere vt semiapertum iam oppidum esse videatis/& id sane
oppidum per quod nostra omnia tuta pacataq; nobis reddantur
hostibus vero sua infesta/prædeq; ac populationibus nostris ex-
posita remaneant, Si parumper annitimini/si foelicitatis virtutis
q; nostrę memores/cogitabitis delubra, sacra, religiones, ceteraq;
diuina & humana fundari nobis quando cras hostilis muri fun-
damenta demoliemini/vicimus milites non in præsens modo, sed
in perpetuum, Quod si nihil aliud q̃ certissimam rerum nostrarū
securitatem/hoc certamen foret nobis pariturum, Satis dignum
præmium esset/pro quo pericula omnia subire alacriter mortem
q; etiam ipsam fortiter lacerare deberemus, Sed vt victoria hæc/
nostra omnia velut septo quodam & muro nobis munit/sic ho-
stilia ad prædam patefacta ac denudata/hactenus cum natura lu-
ctati sumus in confragosis præruptisq; Bulgarie atq; Rascie mon-
tibus, fames, sitis, labor, desperatio, vincenda fuit, vicim⁹ nō alia
mercede illecti quā vt beatę Hungarię opulentia aliquñ attingere
mus/hinc iam militię nostrę præmia/hinc gloria initur, Ad por-
tas peruentū est/qbus patefactis nō saxa inaccessa/nō inuicē soli-
tudines emetiendę nobis/sed per loca natura ipsa & humano cul-
tu longe amœnissima ingrediemur/hominū iumentorūq; omnis
generis alimenta passim/nō ad necessitatem, sed ad luxuriā cum
vbertate solitemplies cœli, aquarūq; abundantia suppeditat, Quid
quid alibi operosa cura vix educat/illic sponte sua fert terre beni-
gnitas/vt credi possit/naturā colendi agri ceteris regionib⁹ exem-
plū daturā/p̃cipuo quodam cultu Hungariā excoluisse, Sed ne-
q; vsquā liberaliorem indulgendis diuinis fuisse constat / Au-
rum enim quod alij mortales rarissimis in locis laboriosissime

Belgradi
oppugna
tio

effodiant/Hungari velut quoddam virgulti genus etiā pululans:
decerpunt/Vestru est milites an ad ea omnia perpetuū vobis aditu
cras aperire/an hostibus ad vestra patefactum relinquere velitis
Memineritis subeundo murū omnem beatissime fortune opu
lentiam/sine alio munimento/sine p̄sidio, sine custode, post illum
vobis ad p̄dam expositā, A tergo vero esse liberos, coniuges, la
res vestros, delubraq; & religiones/simul & victoriarū vestrarū
prēmia/quibus nisi in oppidū transcendatis/ira & libido quantū
victoribus licet/per omnia dira & nephanda mox sit insultatus
ra, Ego prout vos pugnantes videro/quā mentem vel ad impe
randum vel ad seruendū habeatis/simul quid superbissimis lega
torum postulatis respondendū sit intelligā, Vos interim curate
corpora & quę ex vrsu sunt cum armis expedite vt simul cū luce
cras murū aggrediamur. ¶ Digressi milites a contione non secus
ac si cum victoria ppositam quoq; eis p̄dam iam tenerent ala
cres epulati/quod noctis superfluit vt ad certamen vegetiores as
surgerent quieti dederē, Vbi illuxit ad murū producti malleolos
cratesq; æquando itineri per fossas ligno ac cespice coniecto iam
pridem tumultuarie oppletas/nec minus scalas & vectes ceterūq;
excidendarū vrblū apparatū ferentes procedebant, Cum interim
qui ex turribus ligneis pugnabant/haud quāq; defensores in mu
ro cōsistere pmitterent/& crebris sagittis hostem impetendo ppe
otiosum accessum suis exhibebant, Quod haud sane ægrefere
bant oppidani/Certe enim fore existimabant vt Turcus vim ex
periretur si deditionis spes nō succederet/dum itaq; ille ad defecti
onem allicit/ipsi partes oppidi ad flumina porrectas contra na
ualem impetū hominibus ppugnaculisq; & machinis ignem aut
lapides excutientibus tacite firmauerant, Ex parte vero altera q̄a
tum muri tormentorū vis aperuerat rudere simul & gleba stren
nue prope ad iustam altitudinem cōdificauerant/& per noctis
silentiū pice, oleo, sulphure, incendiarioq; puluere quantū copia
fuit ligna imbuuerant, quę temere in fossas prouoluta erant, cum
cætera omnia quę aut res aut cogitatio subiecit adminicula defen
sionis pviderant/paraueratq; nec in armis modo & missilibus/
Sed in obsequiis quoq; & parendi studio/itaq; cum eo incautius
quo licentius Turci ad murū pperantes constitissent in cratibus/

quibus iter subtraherant coorti repente a muro oppidani facula
las/aliūq; multipliciter paratū missilem ignem contorquendo/
Terrorē ingentem prius/mox haud minorem stragem intulere/
Excitato pluribus in locis incendio & vno veluti momento per
omnem quā calcabant materiā/sic p̄pagato/vt neq; in eodem ve
stigio impune p̄seuerare/neq; progredi neq; regredi facultas es
set, Tetra ibi luctatio formidoq; nam turre etiam ignem conce
perant/trepidabat q; in castris, in quę fumū flammāq; conuolue
bat aura quā matutinis temporibus flumina exhalant, Quæ res
ab incendio imminente oppidū seruauit, Ruptis igitur conturba
tisq; ordinibus quisq; salutē suę expediendę intentus circūspecta
re vndiq; arma abijcere & qua ppius liberiusq; effugiū in tanto
malo apparebat excursare, Sed ignis tam suo q̄ aure impetu te
mere per materiā incendio p̄paratā volitans aut fugientes per
strictis in cursu neruis retinebat aut exitū per quem effugere pro
perabant pueniendo occupabat, Sed & quibuscūq; fumus prospe
ctum ad fugam/quibuscūq; conturbatio etiā mentem abstulerat/
absumebant q; ab igne, quasi subitū nouę rei discrimen immobi
les reddidisset, Pauci ex vltimis ordinibus/& iidem ambusti debi
litateq; in castra refugere, Cæteros ingenti numero consumpsit
incendiū/cum reliquo totius oppugnationis apparatu/neq; vero
a nauibus scilicet pugnatiū/quarū nonnullas vis lapidū tormen
tis efflata dissipauit/nonnullas ignis implicuit reliquas fere aut re
migum gubernatorūq; consternatio/aut conatus recipientiū se a
periclitantibus ad integras naues quā longissime ab oppido nau
fragas exegit, Ea dade percussus Turcus quasi nō ope aut consi
lio humano sed a numine aliquo suis inflata esset/granssanteq;
etiam fame supra quā vt sine tumultu & seditione in exercitu fer
ri iam spes esset, obsidionem, di/Toluere cōstituit/sed & fama erat
exercitū satis validū congregatū iam a rege ad Segedunū accursu
rumq; p̄pediē/tamen ne animandis hostibus signū aliquod tre
pidationis ostenderet/legatos in castra reuocatos/minime beni
gne allocutus est, Aseuerans se tum demū pacis mentionem audi
turum/si Vladislav cessisset ea particula Rascię quā tenebat &
Belgradū sibi velut obsidem pignusq; foederis vacuū tradidisset/
Abscessurū se tum quidem ab obsidione vt consultandi spaciū
f

Turci
Legatis
rūdet

Legatus
ad Polo
nos mis-
sus a rege

Vladislao exhiberet, Suadere ut malit ea conditione in amicitia recipi/quam negando pauca quae postulabantur/de summa utriusque Regni disceptare/petere se ea, quae iure belli sibi deberentur/priusquam Vladislauus foret in Hungaria accitus nec potuisse Hungaros id quod ipsi non habebant ius in alium transfundere, Si Vladislauus perseveraret/malle de alienis contendere, quam sua quiete possidere/affuturum se in tempore & secum una inspectorem vindicemque iustitiae deum. ¶ Ea denunciatione, tum etiam quia domi haud quaquam otium a Regina fore apparebat, Rex adactus est mittere in Poloniam nuntiatum: quo in statu res Hungarica esset/& quae belli moles a Turco immineret/petitumque ut miles & pecunia in stipendium mitteretur, Decretus est ad eam legationem Sanoceus cuius eloquentia non minus quam rei necessitas persuadebat/facile posse postulata impetrari, Polonorum primores sub adventum ipsius convenuerant ad Gercinum quos ita allocutus perhibetur, Referre vobis quae in Hungaria feliciter transacta sunt/& quam non longe absumus ut difficilibus omnibus superatis/nostri ociose/aliena vero utiliter ac tuto possideamus, Intelligo esse hominis qui foret oblitus, quanta animi magnitudine etiam per omnia discrimina Regnum illud obtinendum censueritis simul putantis apud animum vestrum plus consequendum dignitatis commoditatem posse quam gloriam, Nunc quando adhuc insonant auribus meis magnifica decreta vestra nullius vel laboris vel periculi habendam rationem non modo fortunis sed sanguine etiam ac vita adiunctis rebus vestris Hungariae laudem paciscendam, Non dicam prope esse ut Regis vestri virtus & felicitas voti compotes vos fecerit Imperia scilicet interceptum & Budam caput Regni obtinere tum Comitem Ciliæ a quo omnes actiones consiliaque Reginae imprimis pendebant/captum vincitumque sub custodia esse a Despoto atque & Rege Bosniæ legationes advenisse petentes amicitiam/& obsequium pollicentes, Preterea omnes pene Hungaros optimates fortunæ Regiæ se dedisse imperataque facturos, Archiepiscopumque & ceteros qui in primo tumultu Reginae secuti rursus ad nos defecisse, & mox eorum omnium quorum maxime interest consensu/cum solenni caerimonia, Illic quoque Regem nostrum coronatum iam eousque

formidabilem omnibus ut ad primam eius denunciationem Turcus ab obsidendo Belgrado discesserit, Regina vero desperatis iam pridem rebus trepide cum filio in Austriam profugisse relicto modico praesidio in Iaurino/& ipsum a nostris obsideri pauculas denique civitates quae se in euentum munire/magis vestrum quam Reginae nutum respicere/& iam minimo conatu illic de bellari posse, Ista & alij prosperæ fortunæ successus iactentur/apud illos quibus non decus, non gloria/sed cupiditas bellum suscipere persuaserit/at vobiscum sic agam/peruulgata est non in Europa solum, verum etiam in Asia fama/susceptæ a nobis conditionis conservandi tuendique Hungariae regnum, Et tam illi qui inceptis vestris fauent/quam qui adversant suspensio animo sunt in euentum/vident omnes qui religionem nostram profitentur in manu vestra situm esse/stabilia necne in perpetuum/an paulo post intereat Christianum nomen, Contra fore sentiunt profani ut eorum superstitionis aliquando deleat/ipsi vero Europa omnino exterminentur si tanta constantia suscepto negotio aderitis/quanta animi magnitudine suscepistis, Nolite committere ut aut ipsi timuisse aut illi sperasse frustra videantur, Cum sententiam de hijs quae Rex postulat decernis cogitabitis vos esse velut in theatro humani generis innumerales populos/infinitas nationes/vos circumstare/expectantes quam fortunam, quam conditionem sibi, liberis, coniugibus, parentibus, rebus, & caris alijs, Tum aris, templis, religionibus, & sacris, ab hominum die repromittant, Et simul cogitabitis a decreto quod feceritis non Hungariae statum/sed totius pene terrarum orbis pendere/prout hoc vel illud decerneris/ita ipsi aut illis Regionibus & gentibus divina omnia & humana rata esse permanitura licuerit, fortasse vobis recusare cum postularemini, Nunc haud liberum est/non perpeti & facere omnia extrema/priusquam ingenti animo susceptam tantarum rerum curam deseratis/antequam in Hungariam Regem vestrum mitteretis/consentiens ipsa inter se/suis viribus, suis opibus, multos annos veluti murus, ab alijs Christianis Regnis Turcorum impetum submovit, In eius vicem vos succedistis/& cum ipsius tuendæ negotio Christianae quaeque reipublicae tuitionem subijctis/pedem referre neque fas est, neque expedit, quando eo perventum est, ut
f ij

cum Hungaria etiam vniuersa res Christiana aut pendenda sit, aut conseruanda, Non vacat referre, quā multi pro dignitate patriæ vel retinenda vel augenda, vltro se morti obtulere/ quā multi etiā vnius a se seruati ciuis gloriā, quā vitam maluerunt, Quod si pro vnius aut ciuitatis maiestate, aut ciuis salute/ bene impendit vira/ estq; id gloriosissimū/ quanti comparanda est laus/ qua vos oīs mortalitas efferat necesse est/ nō vna ciuitate sed multis regionibus ac Regnis/ nō vno ciue sed innumerabilibus gentibus & nationibus conseruatis/ longe vt sentio minus præmiū vobis proponatur cum de mittendo illuc Rege ageretur, Et tamen cū difficilia multa domi forisq; obijcerent maluistis cum omniū periculo eam quātunc videbatis gloriā quærere/ quā tute necessitatibus vestris incumbere, Quod si tantū sperassetis exiguū me hercule tā immortalis glorię precitū vñsum foret non sua cuiusq; salus, sed cum fortunis omnibus liberorū quoq; ac parentū vel vita vel libertas/ sed deo ppitio non capitis nō libertatis a nobis subeunda dimicatio: paucis militibus & haud magno stipendio tam diuinā laudem consequi potestis modo Regem vestrū inueneritis, Id ab eo expetitur nō fortune sue/ nō viriū, non gratiæ, non auctoritatis eorum qui se sequunt diffidentia/ sed vt sine diuisi sanguine aut cę de potestatis sue illie se tradat/ quicquid hominū ciuitatūue magis adhuc deliberat, quā repugnet/ intelligitq; qđ immortale odiū, in testina bella sequat, Quantū vel viriū vel consilij domesticę factiones vbi gladiū cruentauerint detrahant/ ad externas actiones videret se sola fama subsidiorū vestrorū posse illic debellare/ & maius vult beneficijs vestris integrā iam nunc Hungariā debere/ qđ paulo post armis suis dilaceratā possidere/ sed neq; in re vestra est regnum illud sic subigi vt viribus suis prius conficiat/ successus est Turcus denuncatione Regis & sic ab obsidione discessit/ vt qui mox multiplicatis viribus & numero copiarū sit affuturus, Si aut tum etiā discordans aut iam tum mutuis seditionibus confectum Regnū inuenerit maiori conatu repellatū oportebit/ qđ sine nuncin potestatem redigendę ciuitates pauce quę de se inter Reginam regemq; deliberantes ppiores sunt vt illius res profligatas deferant/ qđ vñ huius sclicitati aduersent/ pserim qđ earum validiores finibus vestris obiectę & illinc a Rege hinc a nobis prope

circumfessę fiduciā defensionis habere nō possunt, Quod si integris membris suis ac viribus Regnū id obtinebimus præterqđ qđ nobis securis ociosisq; vt semper antea & Turci imperus refringi & res Christiana defendi poterit/ licebit coniunctis viribus id qđ Christianū nomen ab initio huius expeditionis sibi de nobis polliceri cepit/ vltro bellū inferre & dirę gentis nephandā superstitionem non solū ab Europa exterminare verum etiā in Asiam psequi ac delere, pponite nunc vobis ex parte altera Regnū celeberrimum ac ditissimū non solū vicinū vobis & foederatū/ sed tutissimū etiam & munimentū vestrū addite ipsius in vos recentissimū beneficiū qđ Regi vestro sponte se subiecerit, Coniungite cū illo Italiam, Galliā, Hispaniā, Germaniā, Græciā, reliqua qđ omnes puincias Christiani nominis, Cogitate vobiscū quot in illis nationes populi ciuitates, vrbes, oppida, quę publica quę priuata ornamenta/ quot delubra, quot sacra, quot sacerdotia, quę ciuitatum mœnia, quę priuatorū ædificia/ quā multi principes, ac reges maximi/ quā innumerabiles illustresq; virorū ac feminarū ordines/ quę omnia cū Rege vestro periclitent, Ex parte vero altera sint nō multę copię militū & mediocres pecunię vestrę quas Rex a vobis postulet/ vt suam & eorū quę dixi omniū salutem libertatemq; expediat, Nonne malitis sine spe aliqua milites ac pecunias tales perire/ qđ tot tamq; insignes res atq; homines in discrimine versari, Quod sinō ad periculū aut iacturā expetunt/ sed ad fodetatem partē iam victorię laudisq; tantę quanta debetur tot Regionū gentiūq; ac ciuitatū seruatoribus, nō videret ex gravitate ac sapientiā vestra Nunc tandem prope partā gloriā cmittere/ pro qua assequenda necessitatū vestrarū obliti aliena tuenda vobis suscepistis atq; ideo in decernendo iterū atq; iterū cogitate velitis ne nō solum vos & vestra sed vniuersam quoq; rem Christianam in tuto collocare/ stipendio ac supplemento exercitus minime multo/ respectu magnitudinis glorię qua immortaliter celebrabimini, conseruata/ cum Regno de vobis benemerito/ vniuersa Europa, & quę in ea sunt humanis diuinisq; rebus omnibus/ an per ignauā & auariciā discedendo ab expectatione de vobis excitata/ cum Rege vestro socios & foederatos in periculo suo nunc destituere, & mox tanqđ publici Christiani nois desertores

ab omnibus alijs despecti ac derelicti / a vobis vero proditi ac desperati / cū potentissimo hoste, vite ac libertatis vestre dimicationem subire. ¶ Vbi ille obtinuit mittenda esse auxilia omnes quidem pari asseueratione censuerunt / sed quo numero, aut pecunia aut miles mitteret ea fuit disceptatio. Erant enim qui vniuersas regni vires in expeditionem decernerent & pacata Hungaria / statim contra Turcū prodeundū dicerent / dum trepidus adhuc imparatus quæ hæsitaret exercitu a Belgrado / velut e naufragio ingentis tempestatis reducto, Cæteri negantes oportere Regnū vacuum dimitti propter Tartaros & tumultuantem Lituaniam / milites & pecuniā definiebant / sed numero minime eodem / nam qui plurimū duo decim, qui minimū duo milia, submittenda dicebant, decretū tandem, ut ipsi qui sponte vellent sine fraude esset / ad regem priuationem perficeret / & ut publicitus quinque milia militū cum annuo stipendio mitterent, Eum numerū satis tunc Regi ad pacandā Hungariam facile augeri posse si alia necessitas ingruisset. Se vero haud minus exinde quam regni viribus exhaustis / non securos solum ab externis interim certaminibus verum etiā pacatos in omnes occasiones fore. ¶ Dum hæc apud Hungaros Polonosque aguntur Regina interim Cascouiano reliquisque populis qui vrbes suas ab initio intelligne dissensionis comunicauerant in euentū persuaserat ut præsidia sua contra Vladislauū admitterent nec minus modo suppliciter rogando / modo maxima quæque pollicendo principū Hungarorū animos aggressa interdū etiam surgendo quæ immemores pristini decoris / quo dudū apud patrem / mox apud se & maritū suū refuissent / vni Agrien Episcopo a Vladislao posthaberi paterent / quasi aut nobilitas aut recte facta illius tanti essent ut præ illis solis & patriæ communis amor / & omnium fides nihili ducenda memoriaque benemeritorum negligenda & abolenda foret / quibus ita eos pellexerat ut Archiepiscopus & Ladislaus Gara cū plerisque alijs rursus ad se deficerent / itaque comunicatis consilijs / ut eodem tempore Vladislauū quem suos in patriam dimisisse sciebant / diuersis locis anceps trepidatio circumlisteret / in id conueniunt, Quod regina copijs quas ex Austria Morauiaque & Boemia excitaret destinatis ad cascouiam illiusque appendices vrbes firmandas exercendasque illinc populationes in eos qui Vladislauū sequebantur, Adauctoque præsidio in

Iaurino ipsa se in Strigoniū reciperet, Ladislaus aut adiunctis sibi quotcumque ad deficiendū allicere potuisset / ex parte altera bellū excitaret / & si fortuna cepto suo affuisset / se ad Iaurinū cū regine copijs coniungeret ut Budā simul aut expugnarent / aut obliderent impigre omnia ut conuenerant transacta / & bello quidem quod per Boemos Australesque conductiuos ex Cascouia geri volebat, Præfectus est Ioānes Gilsra acerrimi vir ingenij / ductusque illius temporis militaribus artibus & robore viriū facile princeps, & ut bello optimus / ita in pace haud aspernandus, Reliquū aut quod fuit copiarū Regina Strigonijs se continens in Iaurinū submisit Ladislaus igitur apud suos criminando indignandoque quæ gratia quæ vniuersis debebat vni tantū Agrien Episcopo referret non illius tantūmodo opibus & auctoritate accitū coronatūque Vladislauū esse plusque in id valuisse gratiā & auctoritatem plerūque aliorum qui nobilitate ac fortunis multisque priuatis ac publicis ornamentis longe ante illum eniuerent, Si ad Agrien nutum spectandum, Si ab illius voluntate dependendum / frustra peregrinum Regem accersitum / potuisse sine sumptu / sine tanta molitione domi ultro ad eum summā rerum deferri, Quid euitatum in posthumo nisi oratorum inter pares dispar licentia & auctoritas, Quam si vti quæ tolerare oporteret / multo esse officiosius id fieri in gratiam aut patrisque posthumi / quam pro augenda nobilitandaque re Polonica / Sed & plura eiusmodi ad inuidiā Regis Agriensisque saepe ac multum vulgo iactando attraxit ad defectiōnem secum pene vniuersam eam Regni partem quæ Dalmatia continetur tanto populorum consensu / quæ in paucis diebus prope iustū exercitum in armis habuit Vladislauū tot vndique oborta discrimina minime sane pro rerū difficultate conturbauere, Sed consilio singula dimetiens / dum ex Polonia pecunia milesque adueniret / dum vires contraheret / quibus in omnes partes hosti par occurreret, Instituit motus in quibus minus periculi apparebat / in præsens artibus elidere / viresque illæ conuertere vnde magis discrimen si negligeretur affore sentiebat, Itaque belli quod a Cascouia ostendebatur quia confici cum voluisset ad motis ex parte altera Polonis in archiepiscopio suo firmo crederet at interea sustinendi curam Iohanni Pereno præfecto Chiesmarchi delegauit / assignato ei milite

qui in oportuna p̄sidia distribuere/ipse ne cui se absente nouan-
darum rerum occasionem faceret/pp̄ter copias Regine quę in
pp̄inquo erant/simul vt ad omnes suorū oportunitates velut in
medio intentus esset/Budę se continuit/aduersus autē Ladislaum
in cuius conatu pp̄pere coercendo anteq̄ attit Dux Imperio aut
tumultuaria turba militariibus obsequijs assisteret/ rerū omniū
summā plane verū constabat, Misit Hunniadianū quem p̄ter sin-
gularem periciā rerum bellicarū manu etiā strennuū ac sermone
promptū sciebat/ad ea que accedere naturalem quandā dexterā-
tatem conciliandis sibi animis hominū populorūq̄ studijs p̄me-
rendis/vt de concordia prius ageret/auctorq̄ illius fieret/si forte
citra ferri discrimen cū suis Ladislaus ab instituto se retrahi p̄mit-
teret,Cæterū vt si parū persuadendo p̄ficeret/vires adhibere pos-
set adiunxit illi Nicolaum Fristarchi & ad milites qui sub vtroq̄
militabant adiecit curiales suos & quidquid copiarū latrū ad
id locorū magis infestauerat q̄ obsedisset/profectus Hunniadia-
nus ac si omnia infesta circa essent/cōposito agmine itineribusq̄
exploratis ingrediebat/ediōto suis p̄posito q̄ quamdiu ab ad-
uersa parte spes tota reconciliationis nō excluderet/quisq̄ p̄da
populationibusq̄ abstinendo sedulo operā daret vt beneficio ad
concordiā potius q̄ vi ad certamen gentis suę homines puoca-
ret/nō amplius iam quinq̄ milib⁹ passuū aberat ab oppido Bat-
ta penes quod Ladislaus se cū suis receperat dum vero impensius
circuiens vniuersos & singulos monendo hortandoq̄ dextra le-
uaq̄,Nec minus a fronte & a tergo aciem firmavit/ne quid per
occasionem ex diuerso cōmitteret quod pacis consilia in irritum
verteret/Tandem haud amplius q̄ mille passus ab hoste se mu-
niuit in loco vnde castra opposita minime conspici possent/veri-
tus humanorū affectuū lubricū/prospectu suę gentis militū ani-
mos remolliturū,Misit deinde qui accepta dataq̄ fide Ladislaū
ad colloquiū inuitarent/designato loco in quo pariter conueni-
rent, Ea postulatio negligenter audita superbeq̄ responsū/eo
uentū esse vbi gladio nō lingua decertandū,Satis intellectū anteq̄
arma induerent quid sibi quid regno expediret/Si nihil vltra quā
eos alloquendos destinasset inanem laborem Regem assumpsis-
se/ea prout referēbant prolatis ad concionem nuncijs Hunnia-

Superbe
responsū

dianus rectari fecit, Et subinde intulit maluisse se laudem prome-
teri reconciliatę voluntatū publice salutē q̄ reportare victoriā
de hominibus ad interiū patrię obstinatis/nunc quando nō facie-
noris ad quod accin̄ti starent conscientia/nō periclitantis patrię
discrimine/nō de nō hominū verecundia/cōmouerent, Stringen-
dum esse gladiū & salutem patrię ferro expediendā, Non aduer-
sus suę gentis homines sed contra immanes parricidas/nec enim
corpora vestitū/ora habitū suos ab hoste secernere,Sed mentes
consilia, facta, dictaq̄ omnia in illis nō hostilia modo sed etiā par-
ricidalia essent/ac proinde cauere omnes & singuli vbi ad ma-
num venissent ne ebetarent animi & pugnandi ardor refrigeres-
set aspectu patrię habitus, atq̄ habitudinis in hominibus equisq̄,
vestimenta tantūmodo & arma Hungarica apud illos esse/cæte-
ra omnia minime a sacrisimo hoste differre/Sed & plerūq̄ ani-
mis æquioribus aduersus externos impetus prodeundū,iustas
belli causas multas subesse posse/& eorū qui pro Imperio & glo-
ria decertarent/cupiditates longe tolerabiliore, Agi em̄ tunc nō
de interitu sed de maiestate populorū, Illos nō solū sine iusta cau-
sa sed cōtra etiā fidem & iusiurandū suū nō ad augendā dignita-
tem sed ad exterminandū fundit⁹ ac delendū nomen gentis suę ar-
ma sumpsisse, Quanto igit⁹ odio stringendū ferrū putarent aduer-
sus eos qui temeritatem paucorū secuti nō oppugnatū sed euer-
sum charissimā patriā per cupiditatem atq̄ ambitōem venirent/
tanto in aciem p̄dirent ad eripiendā ex vltimo discrimine patriā,
Indicandūq̄ sceleratis hominibus deum perfidię vltorem esse/fi-
dem deniq̄ publice ac priuatim Vladislao datam pro salute Re-
gni p̄fidorū sanguine stabiliendā/haud magni conatus eam rem
fore/tumultuariā ac semisermem turbā ex diuerso stare/nō duci-
bus,nō ordinibus assuetā/nec quicquā aliud in p̄lium afferena-
tem q̄ male causę conscientia, Si interrogarent quid armis pete-
rent nō habituros quid responderent/eadem qua p̄siliissent teme-
ritate/ad primū statim congressum fugā omnes moliuros/pro-
ductis subinde copijs instructisq̄ in hostem aciem direxit/nec La-
dislaus certamen detraxit, Sed eadem ferocia qua prius lega-
tis responderat/castris egressus sequentes se suos, vt quisq̄ primū
se offerbat/ita eum in ordinem collocabat/magis temere tumult-

quantū more, q̄ ex instituto militari. Itaq; armorū quidem genus par vtrunq; erat/ordo vero& disciplina longe dispar. In altera enī acie omnia instructa, prouisaq; nō ad pugnā modo sed ad subitōs etiā fortunę casus. In altera nulla fere species militaris discipline. Cæterū hos ira/illos conscientia stimulante/magno vtrinūq; ardore concursum. Et a principio quidem aliquamdiu ancipiti fortuna pugnatū accurrentibus vbiq; ducibus/& suos per omnia spei metusq; extrema, cohortantibus/sed cum seruatis ordinibus recentes fessis, integri saucijs, ab Hunniadiano vbiq; substituerentur. Ladislaiāi aliquādiu extracto certamine/cum sine intermissione pugnarent/vulneribus & lassitudine confecti/tandem referre pedem sensim cœpere. Quod animaduertens Hunniadianus, Nicolao quem ad fortuitos casus in subsidijis locauerat signū dedit/& totis viribus adortus iam tum nutantem aciem/utpote collectōrū temere nec castra nec ducem satis noscitantem/quibusq; tam ignotū vincendi decus, q̄ fugiendū flagitiū esset, in fugam vertit. Multi & in plio & in fuga cēsi/inter quos pleriq; auctoritate atq; opibus insignes/sed nec pauciores aut inter fugiendū aut in castris capti. Ladislaus vero multis in locis effusam suorū fugam cohibere frustra conatus/tandem cū paucis elapsus cum magis quę vitanda essent, quā quibus fideret, animo succurrerent nullibi prius se credere ausus est/q̄ Strigoniū ad reginam magnis obliquisq; itineribus puenit. Hunniadianus vero re bene gesta retro qua venerat ad Vladislau cum captiuis & præda redijt. Ille captiuos haud sane duriter increpitos fideiq; & iusturandi admonitos. Preterea cognationis quę ppter cōmunia vetustæ originis primordia inter Polonos Croatiaq; & Dalmatię cultores esset/quasi contra sanguinem suū arma sumpsisent in custodiā tradi edixit/deinde ad laudes & munera quibus Hunniadianū Nicolauq; affectit/dignitatem etiā adiecit declarato virosq; transiluanie duce. Cæterū quia in Hunniadiano maior eminebat indoles/ad res bellicas ea potissimū oppida quę Turcis obiecta erant/illi cōmisit & copiarū quantū res tunc sinebat/assignauit/ut nō solum sua defendere/sed per occasionem etiā fines hostium transcendere atq; operepretiū facere posset, quod postea septissime fecit. Et Turcis quidem magnū de se terrorem incussit/

apud suos vero ingentem spem excitauit. Multa tum prudenter/tum foeliciter a Vladislao constituta. Eum aut virum ad id negotium diuinitus delegisse. Euentus tandem indicauit/ut esset qui rem Christianā prolapsurā sustineret post paucos dies captiui omnes liberaliter dimissi/pleriq; etiā viatico alijsq; rebus necessarijs adiuti/qui grato animo fidelem subinde operā regi in multis actiōibus p̄stare. Cūq; pollicerent ex ea parte ad quā acie debellatum fuerat/reconciliaturos se Vladislao quoscūq; victoriā nō attraxisset. Misi sunt cum primoribus eorū Nicolaus Lassonia & Sanocus ut ciuitates vna circuitent/& populorū animos a Regina auertendo/ad Vladislau acclinarent/breui fere omnibus persuasum/nō alia re magis q̄ repetitione cōmuniū inter se primordiorū atq; sanguinis. Nec solū fides sed pecunia etiā impetrata in stipendiū militibus quos ad reprimendos conatus Giscrę conducendos apparebat. Non enim eque foeliciter ex parte illa res gerebat a Ioanne Percho/quippe quod Giscra p occasionem magnas plerūq; prædas abigebat/Scepusiensemq; agrū ferro & igne prope ad vastitatem multauerat/nonnulla p̄terea oppida interceperat & diripuerat/Inter quę Emperia sciū Scharusciū Clitium/quod aliquandiu obsessum/per cuniculos tandem expugnauerat/id oppidū in monte sitū velut specula Cascouie imminet. Et plærq; illinc clades ad id locorū illatę Giscranis/dum aut prædatū proficiscerent/aut p̄das abducentes in Cascouia se reciperent. Non deerat tamen opportunitatibus suorū Ioannes Perchus/& aut per insidias hostiū carpebat copias/aut in aperto illis occurrens/& particularia certamina cōmittens/pro varietate locorum & fortunę interdū victor/interdū etiā victus abibat. Nec segnius aut infrequentius q̄ Giscra in hostilem agrū prædatum incurrebat. Cæterū cum per omnia tentamenta ageret de recuperandis amissis oppidis nullibi fortuna affuit/circūactusq; est annus irritis conatibus. Regina aut vbi omnes p̄ces adhortationesq; consumpsit suadendo Ladislao q̄ arma rursus indueret quia nō esset viri nō sapius fortunā aggredi/& frustrata spe semel statim animos submittere. Nullibi s̄pius euentū variari q̄ in bello/vbi minima quęq; dictu maxima momenta excitare solerent. Tandem agebat ut instaurando exercitū pecunias sibi cre-

deret. Sed neq; illis impetratis in Iaurinū ad suos perrexit nec multo post cum renunciarē, Boemos de p̄ficiendo sibi rege agitare, vt in fide posthumi ac sua eos retineret in Austriam cōmigravit, Quo cū eam Ladislaus sequerē a Frederico captus est/habitusq; in custodia donec petentibus id impensius Hungaris Rex eū redemit/quanti Fredericus extimauit, Interea subsidia ex Polonia petita a Vladislao numero & apparatu insigni aduenerant/Itaq; principio insequentis anni licet annona grauiter laboraret hyemsq; perniciosē rigeret/tamen quia festinabat animus ad pacandū Regnū vndiq; Vladislao Cascouiā versus e Buda mouit/cui eū multo inferior multitudine ac robore copiarū Giscra esset/nul libt ausus occurrere/intra muros se continebat, Itaq; oppidis quę priori anno vel defecerant vel intercepta fuerant/haud difficili conatu in potestatem redactis/instituerat Rex p̄ficisci expugnatū Cascouiā/ceterasq; subinde vrbes quę a p̄sidijs Regine tenebantur/vt si quid postea innouaret a Turcoparibus illi viribus posset occurrere, Sed veriti Hungari locorū p̄pinitatē p̄bituram Regi occasionem transcendendi in Poloniā/vulgata fama q; Regina de pace cogitaret/quali temerariū foret bello ea quę rere quę per concordia facilius consequi possent/Budam reuertip̄suasere dimissa illic copiarū parte/ad belli reliquias p̄sequendas ab initio cum vulgaret regis expeditio/timuerat Fredericus/ne expugnatīs vndiq; regine p̄sidijs & recepta in ditionem omni Hūgaria/bellū mox in Austriā a Rege transferret/p̄pter sacram coronam/quā apud se depositā a Regina seruabat/seruaturq; de illa restituenda secū agitaſſe, Sed cū audisset postea dimitti exercitum remq; nō per Regem sed per vicarios gerendā ad Cascouiā recreatus eiusmodi cogitatione sup̄ſedit, Simul & Regina demissos animos extulit rursus/& cum antea pads mentionem vltq; non aspernaret/superbe respondit optimatū nuncijs/qui de concordia tractaturi ad illam prexerant, Sed & pestis quę in regno grassabatur/p̄sentm Budę vbi eius malū vis adeo sequebat/contactu & curatione agrorū vulgante morbos vt quotidiana tantū funera oculis/desperatio vero & mors omnū animis obuersaret, faciebat illi spem tantisper fore otium a bellicis actionibus/dum cōmode p̄parare posset ea quę ipsa ex vīu ad partū suarū vires in-

aurandas arbitrabat. Vladislao tamen vbi a regina pacem sperni percepit/nihilo segnius edixit/q; Cascouia oppugnaret/Joannemq; cui a Galero cognomen fuit cum nō exigua peditum atq; equitū manu misit/vt se coniungeret cum p̄fecto Chelmarchi & comunicatis viribus & consilijs/Giscram subinde quocūq; se recepiſſet/aut exturbarent, aut obsiderent, Giscra vero cū ciuitates quę a Regina stabant, regia vectigalia volentes iampridem penderent sibi/& percuteret moneta in Cremnicia, sub titulo & nomine posthumi/nouas copias ex Boemia conductas veteribus suis adiecerat, Non tamen regio exercitui adeo par erat/vt occurrēdi in aperto viribus fideret, Sed in omnes occasiones Cascouię intentus expectabat videre quo se potissimū regij conuerterent/Inclinata itaq; illuc tota belli mole/summa vi vtrinq; oppugnabatur & defendebat, Et ab initio quidem eruptiones crebrę fiebant ab Giscranis/cōmittebantq; particulares pugne/in quibus ex vtraq; parte multi cadebant, Sed nō tam facile oppidanis q; regijs erat interfectorū supplementa substituere/Itaq; cū numerus apud eos indies carperet/apperetq; haud satis viriū tuendis morijs/tandem in vltimo discrimine affuturū raro admodū & non nisi magna suadente occasione/Giscra cū suis erumpebat/ad expugnandam igitur urbem necessitatibus humanis regij animū adiecere/ductisq; operibus & munitionibus circū firmatis/inclusos pene ociose obsidebant/maior erat intus hominū numerus, q; pro annonę copia, Itaq; congestis in publicū omnibus quę esui forent p̄fecti sunt duo ex p̄sidiarijs/& duo item ciues qui cibaria in singula capita quantū sustentandę nature satis videbat quotidiē expenderent, Contrahebatq; mensurę modus indies q; plus temporis & minus alimentorū superesse apparebat/donec co-

Fames

aditu, obsidio paulatim dissoluebat/praeterq̃ q̃ alia Boemorum
p̃sidia/que in ciuitatibus complidibus erant crebris incursionib⁹
omnia circūuicina infestabant/ut regios ab obsidione ad tuendos
suos auerterent, Nunciabatq̃ Chelmarchū oppidū non solū pa-
rum strenue defendi/ab illorū incursionibus/verumetiā defes-
ctiois spectare consilia/Itaq̃ cum Dux regius videret etiam in-
iussu suo militem elapsurū/ut saltem in fide Chelmarchū retine-
ret/dissoluta Cascouiæ obsidione/illuc p̃pere mouit, Sed id q̃
irritū fuit/nam pridie quā eo peruenisset/Boemi admissi per pro-
ditionem oppidū occupauerant, Cæterū etsi p̃sidiū caput Ni-
colaus Perenus/in primo tumultu cum plerisq̃ ex suis trepide ex
Chelmarchio effugerat/tamen retinentibus qui manserant p̃sidia
rijs nonnullas turres/cum appareret si affuisset auxiliū facile pos-
se oppidū recuperari/forte ita euenit/ut Podolinū peruenirent/
nouæ copiae, quæ a Polonis Regi submittebant/ Ducibus Lau-
rentio Zaramba & Nicolao Stora, quæ cum a Regijs per inter-
nuncios ad Chelmarchū implorarent/necq̃ dubia res videret/q̃n
excludere Boemos illinc possent/petitā tamen ab se opem negaue-
runt/seu timentes iter subinde suū impeditus reddere/si Boemos
puocassent/seu quia priusq̃ ad regem quo missi erant puenis-
sent/minime equū videbat/aliquo se bellico negotio implicare/
Itaq̃ petitione suorū contempta/nieminem lacessentes, inuicemq̃
ipsi ab omnibus inuolati Budā peruenere, Capto Chelmarchio
bellum ab ea parte conuersum est in Podolinū/vbi regij p̃sidiū
capit Nicolaus Comorocensis/& vtrinq̃ per omnes conatus ar-
tesq̃ bellicas res gerebat, Ex parte vero altera Regina vbi victo-
riæ suorū famā accepit/dissolutaq̃ ad Cascouiā obsidionem/&
ipsa elata ad Posonium mouit/quæ ciuitas infide ipsius p̃seuera-
bat, Et si Vladislai p̃sidium teneret arcem p̃fecto Stephano Ros-
gonio/quæ subito obsidere coepit fauentibus ciuib⁹ expugna-
tionemq̃ admirantibus, Sed cum necq̃ equū videret in suos pre-
das exercere/necq̃ si id factū foret/pro ciuili ac militari multitudi-
ne suffecturū cōmeatū/appareret/populatores in Tarnouiensem
agrū immittebat indeq̃ omnis generis quotidianæ prædæ adue-
hebantur/simul ut cōmode in Presburgo alerent omnes/simul
ut Tarnouienē suarū rerum cladibus adaçti a rege deficerent, Quæ

omnia Rosgonius per occasionem elapsus Budā regi exposuit/
simulq̃ indicauit quo in discrimine res foret/nisi subito frumen-
tum milesq̃ & apparatus, reliquus aut p̃pulsandæ aut sustinen-
dæ obsidioni necessarius in arcem mitteretur, Eum securo animo
Rex esse iussit omnia in tempore affutura/ipse q̃ ocissime ad
p̃sidium reuertere, Nec mora Andreā Tantzineū cū valida Po-
lonorū Hungarorūq̃ manu Tarnouia misit simul suos tutum
ab incursionibus hostilibus/simul Presburgen agrū vicissim po-
pulatū/& ut obsessis inferret per occasionem opem necessariā edi-
xit, Ille impigre mandata exequens/frumento ac milite tum mas-
chinis missilibusq̃ varij generis in arcem submissis/illius potius
de spem omnem Regine videbatur ademisse/sed & crebris popu-
lationibus quicquid erat agri Presburgen adeo multauit/ut ve-
rius obsessos q̃ obsiden se sentirent, Crebra inter arcendas popu-
lationes vtrinq̃ certamina ferebantur, cadebantq̃ ex vtraq̃ parte
multi, donec actos in insidias hostes Andreas tam ingenti clade af-
fixit ut parū absuerit/quin vrbs quoq̃ per tumultū/dum prose-
quitur victoriā ab ipso caperetur, Ea strages reginalibus finem
excurrendi fecit/fossa itaq̃ & muro subinde se tuentes/oppu-
gnandæ arcis consilia ex integro per omnes artes machinationesq̃
quotidie solertius agitabant, Sub anni finem agerrime omnino
nutriebant/necessitasq̃ & desperatio prope intolerabili impetu
rem geri cogebant, Igitur coædificatis turribus ambulatorijs om-
ni genere missiliū regios a defensione phibebant/& muro quem
crebris tormentorū ictibus die noctuq̃ impetebant/locis aliquot
detruncato ac diruto/nitebant summa vi aut per ruinas aut ad-
motis scalis partem aliquā arcis occupare, Nec ad extremū Regi
tam acres in se conatus substituisse/nisi audito suorū periculo
in ipso rigore hyemis Rex ex Euda accurisset cum egregia vtri-
usq̃ gentis manu/eius aduentu & suorū animi erecti & Regina
adeo consternata/ut copiarū parte illic relicta clam cum cæteris
Viennam se receperit, Rex immisso in arcem subsidio tenuit vr-
bem si forte in potestatem redigere posset, Tandem cū diu con-
tinuata obsidio intus & extra omnia consumpsisset/appareretq̃
in difficiliōri anni tempestate nō minus discriminis a corli ac ter-
ra rigore q̃ ab hoste affuturū/tumultuario opere instaurauit.

q̄ necquid munitionū hostis circa arcem labefactauerat / moxq̄ in
Budā redijt / eodem tempore Poloni voluntaria manus nullos
q̄ stipendio publico adiuta / duce Petro Odronosano in Hun-
gariā transiensuri / arcebantur a Boemis / qui angustias in mon-
tium iugis occupauerant, Itaq̄ illi die frigidissima cum lenta sed
iugi pluuia caliginosa atq̄ ob id minime suspecta / p̄missis impi-
gris robustisq̄ quibusq̄ iuuenibus a quibus resistentes / si qui for-
te affuissent / obtruncarent / per solutas Boemorum custodias, Ne-
mine omnino aduersante / saltem superauere / mox cum adorti es-
sent expugnare Capustanū / quod oppidū non longe situm est a
Baradino / accersente eos Rege / statim vt par erat omisso ince-
pro / Budā se receperūt / nō sine laude atq̄ admiratione Hungaro-
rum / & q̄ multi & q̄ opulenter instructi / Sed in primis q̄ inde-
fessi opitulando Regi suo viderent, Vladislauus vbi omnes & sin-
gulos pro cuiusq̄ dignitate ac meritis laudando bene de se spera-
re iussit, Cascouiā misit oppugnatū, ex quo oppido frequentes
& magne clades in ea regione quotidie inferebant / p̄rseueranti-
bus in fide Regis / Poloni cōmissum sibi negotiū breui absolue-
runt / & vt ceteris qui in p̄sidijs erant trepidatio incuteret / Bo-
emos qui in manus venerant ad vnum omnes trucidauere. Interea
nunciatur Tartaros p̄dabundos in Podoliam incursum / itaq̄
Vladislauus qui post Regine fugam satis ab ea parte omnia tuta
arbitratur. Bellū vero quod Giscra inferebat a regionis indige-
nis strenue p̄pulsari videret / ne defensoribus vacuā Barbarorū
incursum Poloniā inuenirent, Odronosanū cum suis retro in pa-
triam dimisit / quibus honoris gratia deducendis ad Regni fines
nōnullos proceres Hungaros adiecit. Cum itaq̄ Agriam perue-
nissent liberaliterq̄ ab Episcopo accepti licentius quā ratio tem-
poris & vicini hostis solertia patiebatur / conuiujs hilaritatq̄ in-
dulgerent / seu quia numero ac viribus fidentes, periculū contem-
nebant, Seu quia secundis rebus negligentia familiarior est, q̄ ad-
uersis, Telephus qui per id tempus p̄sidiū caput erat in Casco-
uia ratus benē gerendę rei oblatam sibi occasionem, eū manu ex-
pedita p̄fectus concitatissimo gradu per silentiū noctis illuc se re-
cepit. Cūq̄ omnes custodias velut in media pace solutas inuenis-
set, ab ea parte qua facilius ac tutius fieri posse arbitrabat, mureū

nullo nusq̄ obsistente transcendit excitatoq̄ deinde ad terrorem
nonnullis in locis incendio canentibus signis & velut in capta ve-
be clamore sublato / inermes sopitosq̄ adoritur, Et primo statim
impetu domos quā plures & Polonorū fere omnes curtus tu-
multuarie diripit, Cūq̄ hostes inter clamorem, cēdem, popula-
tionem, ignem, trepidi ac semisomnes vix arma expedirent, cū in-
genu p̄da ceterarū rerum / sed & iumentorū atq̄ hominū retro
abijt, Hungari vero ac Poloni tandem somno & trepidatōe dis-
cussa / cum simul armati conuenissent, Nec difficile videret fugi-
entem hostem assequi / & abactam p̄dam recuperare, Cursu ef-
fussissimo ægre p̄pter impedimenta & lassitudinem properan-
tes insequunt, Itaq̄ prius multo q̄ inclinare sol ceperat in occa-
sum / cum instans a tergo exaudiretur hominū simul & equorū
fremitus, Telephus qui suos nocturni itineris celeritate ac labore
fatigatos sciret tum p̄da onustos atq̄ impeditos desperata fu-
ga ad vires se conuertit / & in quo p̄pterea q̄ Leopoliē Palati-
nus erat plurimū reponebat, seu redimi cogeretur seu p̄mutatio
captiuorū aliquando fieri contingeret, Petrum Odronosanum /
quem cum alijs captū abducebat familiari cuidam suo Soloma
nuncupato cuius fidem satis vt arbitrabat cognitam perspectāq̄
habebat / in propinquū oppidū perducendū custodiendūq̄ com-
misit, Nec mora, vltima experienda p̄cipiens / impedimentis ad viā
p̄missis / suos monet, Qui a tergo instarent, tumultuariā manū
eū / inermes incompósitos & adhuc inopinatę noctis p̄teritę pa-
uore fluctuantes, ac trepidos, Nonnullos etiam saucios debilita-
tosq̄, Quibus cum tuendis se domivires atq̄ animi defuissent / te-
mere postea p̄siliendo arma cepissent / quasi facilius foret in aper-
to campo res suas pugnando recuperare / q̄ fuisset clausas intra
urbem parietibus tueri, Quicquid aut periculi fuerat aut laboris
iam esse exhaustū / & celeriter eundo & inopinantes inuadendo
p̄dam esse in manibus / quā utiq̄ multo facilius foret inter pa-
res vires defendere q̄ fuisset rapere, Sed & multos ex hostibus te-
neri vinctos & eosdem magis strennuos / quos non somnus, nō
metus, nō subitarius tumultus a conferenda manu auertisset / qui
supererant / vino adhuc somnoq̄ graues aut vulneribus afflicti
esse, regendisq̄ tantūmodo equis vix satis aut virium aut animi.

habere, Quod etiam si paria essent cætera/inter tam dispari causa pugnantes/fortiores esse debere/qui sine spe veniæ de vita dimicarent/et illos quos modicæ abactæ prædæ dolor armauisset, Meminissent eorum quæ in suæ gentis prædarios paucis ante diebus ad Cascoutâ fœde ac crudeliter commissâ fuerant, adriterenturque pugnando acriter virorum fortium exitu vitam relinquere potius, quam se capi paterentur per ignauiam & trepidationem/ut veluti pecora per ludibrium postea trucidarent, Quo maiori impetu in hostem ferrentur eo minori discrimine partem prædam retenturos/multoque incolumiores abituros, Superuenerant iam hostes itaque cõter sus in eos Boemus magnis animis ac viribus impetum quo in se ferrebantur excepit, propulsatque tam acriter/ut neque in equis neque in hominibus præriti laboris lassitudo appareret, Suggestabat vires cum veniæ desperatio tum retinendæ prædæ cupiditas, Polonos autem & Hungaros non iactura solùm rerum suarum/sed verecundia etiam stimulabat, Turpiter se deprehensos putantes & a paucioribus inter vinum somnorumque rebus suis exutos/vnicamque esse illius abolendæ maculæ/rationem si vincerent, Pugnatum igitur aliquamdiu accipiti Marte, Cumque utrimque multi & vulnerarentur & caderent, Tandem lassitudo peruenit/ut Telephini loco cederent/in fugamque verterentur/in qua multi trucidati/multi equorum pedibus obtriti præda omnis recuperata, Telephus autem cum placentisque Australibus Boemisque viuis in potestatem venit, ductusque est Agriam & custodiæ traditus/at Soloma suorum fortunæ ignarus & commissi sibi Odronosani cura sollicitus ut quæcelerrime se in tutum reciperet, Nicolai Zuderis quæ proxima erat/arce perit, Is pauloante ad Reginam defecerat/itaque putans oblatam sibi occasionem reconciliandi se Vladislao cuius auctoritati & rebus post Reginæ in Austriam cõmigrationem videbat plurimum accessisse/captiuum quem propter generis nobilitatem auctoritatemque inter suos non iniuria magnificendum putabat paulopost Budam perduxit ad Regem atque eo munere defectionis veniam impetravit/in tam præcipiti & diuersa fortunæ cõmutatione/nox casus, trepidatio, imperus, multa tulit aut inuisitato genere mortis/aut rapiendi oblitendi que conatu varie memorabilia, Inter quæ id ut maxime literis prodendum ita etiam maxime miserabile, Ex media sorte

te populi forma & iuuenta florens Agriam suæ conditionis atque Amantissimæ ætatis iuuentulam perditæ amabat mutuoque foelici sorte amabat/ exemplum consueuerat vero seruatis occasionibus se ad eam noctu recipere desideriumque suum, non tam fructu amoris satiare quam nouis semper alimæntis augere, Cum itaque direpto ciuitatis apud amores suos ipsum deprehendisset/ratus forsitan discurrentium ad prædam atque eadem tumultum esse ebriorum/ propterea quod largius quam sobrios deceret, pridie vino indulgeri viderat/Non statim ad primum clamorem exiit deinde cum non solum clamor & strepitus armatorum augeretur, sed mulierum quoque eiulatio puerorumque vndique ploratus maior quam pro compotantium rixa & iurgio discriminis aut mali grauioris trepidationem incuteret/quo euocabat conturbatio/ præcipere se voluit, Sed retinente amica/& ne recta properaret admonente/ nesci domesticos quoque alios idem tumultus exciussisset casu in eorum aliquem ageretur/per fenestram in vestibulum domus se dimisit, Quem ut foras emitteret illa ex diuerso per scalas prope subsecuta ostium reserauit/cum superuenerissent iam hostes ex parte altera/mox foribus demolitis/irruerunt, Egre dientem igitur armati gladiis vulneribusque excipiunt, Eo etiam acrius, quod ipse cum ferro intrepide per totam trepidationem stricto prosilierat, Non tamen statim concidit etsi multis magnisque vulneribus percutitus/sed acriter se defendens, duos prius obtruncavit/sibi mulier dolore ac desperatione plusquam viriliter elata statuens nolle amanti suo superuiuere/viribus quantas amor iraque & desperatio dabat/vni ex militibus qui exanime corpus circumstantibus gladium extorsit/turioseque insultans antequam cohiberi posset plerumque vulneravit viris ex diuerso turpe ducentibus si ferro cum foemina decertarent/tandem comprehensa ubi ferociæ quæ concita debachabatur stimulum indicauit/gladio quem ultura amantem arripuerat pectus suum transfodit, Et ut super cadauer vita sibi carius occumberet in partem in qua iacebat se præcipitem dedit/tanta militarium animorum admiratione, quam cæteris cõmilitonibus, cum præda discedentibus/illi quos ad eam domum fortuna congregauerat, vacui & mirabundi pene in manibus hostium remanserunt, Similem ac Telephus casum prope sunt eisdem diebus Cata & Comoro cens quorum ille Brosenitiam hic Podolinum præsidio tenebat, Nā

cum explorando coniperissent oppidū Emperiascū negligentē
asseruati/vacuūq; esse defensoribus eductis secū ex praesidiarijs
quibus preerant/fortibus expeditisq; quibusq; militibus, q̄o
cultissime silentio noctis illuc se receperunt/ scalisq; muro admo-
tis velut in suas munitiones/nemine repugnante in oppidū pene-
trare. Nec mora vbi clamor primū, deinde cedes/non tam exci-
tasset hostem, q̄ sensibus alienatū, nec ad arma discurrere, nec pro-
videre quicq; sineret/quasi per otium & licentiā omnis generis
præda suos onerare/forte die p̄cedenti quinquaginta Boemi
p̄fecturi ad Giscram copias congregantem vt Richnonam obsi-
deret substituerant in Emperiascio, ab hijs vt fit in re trepida dum
saluti quisq; suæ, non quo debet, sed quo maxime potest, modo
consult, Turris quę egregie munita erat dum Poloni oppidum
diripiunt occupata strenue defendebat, itaq; cum eius expugna-
tio difficilis appareret, timerentq; Poloni Giscram qui in p̄p̄n-
quo erat/cū exercitū suis accursurū, nec suffecturos se putarent/
tuendo oppido q; non totū haberent in potestate contenti præda/
retro qua venerant abire, Non segnius q̄ cogitauerant, Giscra
vbi ad eum suorum clades perlata est p̄parato instructioq; iam p̄-
dem milite illuc accurrit/ex improviso vt assolet victores oppres-
sus in negligentia hilaritatis rei bene gestę, Cæterū cognita festi-
tatione qua retro prædam agebant/breui a tergo eos assensus
non solū quia superior copiarū numero/ sed etiam quia sui res-
centes atq; integri/facile omnes fudit, fugauitq; Nec oblectatio
egredie fuit; nam fessi ac prædæ onere laborantes, Poloni vix
primū clamorem hostis substituere capti Caica & Comoroceſi.
cum paucis alijs quos subita fuga eripere ab hostiū manibus mi-
nime potuit, Giscra vero vt erat dux belli acer victoriā sequens ad
Broconiciam castra mouit, capto enim a se praesidij illius capite/
subite illius deditionis spem nō frustra conceperat/sed cum inue-
nisset oppidanos ad seruendū paratiores q̄ crediderat/cum suis
abiturus re minime tentata apparebat/verum aut casu aut huma-
na fraude in altera arce/nam illic duæ sunt/incendū exortū com-
pulsit defensores ad alteram confugere/moxq; ne quid tale illic in
ea quoq; contingeret, Imperiū hostis pene vltro suscipere, Quo
ex euentu visum est fortunā iusta lance partis vtriusq; gaudium

& meroreni ad aquare eodem tempore voluisse/Poloni deinde
nouum p̄sidium submisere in Podolinū, & Luboliam, Giscra ve-
ro ab ea victoria oppugnatū Richnonam p̄fectus/ex omnibus
ciuitatibus quę posthumo fauebant, exciuit auxilia;& cū Poloni
repugnarent moeniaq; acriter defenderent/obsidione expugnatu-
rus circumfudit exercitū, murosq; tormentis ac machinis admo-
tis quassare cepit, & diruere, Sed quicquid interdiu solo aqua-
batur, nocte opere tumultuario instaurabant obsessi, distracta q;
est in menses aliquot oppugnatio, Tandem cum vrgerent huma-
næ necessitates non minus q̄ hostis, nec quicq; aliud necessariam
deditionem remoraret q̄ q; Agriensis Ep̄s affuturus cū auxi-
lio ferebatur, Cessante illo diutius q̄ aut fames aut iam impigra
expugnatio ferri posset/pacti vt cum armis rebusq; alijs suis in-
columes abirent, vacuam arcem tradidere, fides Polonis seruata/
post quorū deditionem illico Agriensis cum exercitu superuenit/
& se non procul ab Giscra cōmuniuit, quasi mox totis viribus
decertaturus, Sed licet per occasiones uterq; alter alterius copias
plærūq; carperent/ra generali tamen pugna conferendisq; signis
abstinebatur, Nam & Giscra sceleritatem aliquot annorū vnus
diei fortunę cōmittere nolebat, Et Agriē hanc quāq; suis fidēs,
quod maiori ex parte tumultuaria manus & militaris disciplinae
rudis, tutius arbitrabat cunctando in locis iam pridem fessis diu-
turna obsidione redigere hostem ad inopiam rerum omnium, q̄ vi-
res experiri, Itaq; cum neq; lenius neq; serius q̄ sperauerat Agri-
ē, Giscra & sui penuria alimentorū preni inciperent, futurūq;
plane constaret, vt aut nullomodo aut non nisi cum summo dis-
crimine perseverare in eo loco possent/nulla insigni pugna com-
missa redire in Cascouiā, Nec multo post ceptū est inter Giscrā
& Agriensem agi de concordia, multisq; hincinde variatū prius
conditionibus/tandem coniuncta Giscrae per matrimonij Ep̄i
nepte/non solū pax sed affinitas etiam inter eos inita est, Id bona-
ne fide factū fuerit vulgo addubitatū, Tum q; reginae vt opor-
tuit approbatio subinde non accessit, Tum q; relaxandis vtrinq;
captiuis fidem Boemi violauere, Cæteris enim ad suos dimissis,
Caicam & Comoroceſem de quorū etiam libertate transactū
in pace fuerat, retinere, Sed & post concordia Giscra intercepta

oppidū quod in Scepulio a focero suo tenebatur, p̄dasq; & capti-
uitos ex illis qui Regi fauebant per occasiones atq; insidias abis-
gere perseverauit. ¶ Disceptabat per id tempus de sacrorū genera-
li antistite a Christianis / & erant qui Eugeniū in Italia a collegio
Cardinaliū electū / & qui foelicem in Germania quem Basiliensē
conclīū designauerat, pro summo pontifice comprobarent se-
querenturq;. Multi etiā principes regesq; & nationes inter quas
Hungari & Poloni tam ancipitis controuersiae finem expectan-
tes sententiā suā dissimulabant, Cærimonias interim ritusq; qua-
les a maioribus suis acceperant / religiose obeundis sacris continu-
ando. Cum itaq; nō solum eos, qui ex diuerso stabant, sed etiam
qui ambigua deliberatōe suspensi, & studia sua occultantes, neu-
trum alteri præferrebant, tam foelix q; Eugenius diuersis artibus
solicitarēt, sibiq; acclinare niteretur / ab utroq; legatio diuersa eo-
dem tempore venit ad Regem, Et Foelix quidem fretus vinculo
sanguinis quo Tridentinus Ep̄s Alexander a ducibus Masouię
oriundus, Vladislao coniunctus erat, illum iampridem a se cardi-
nalem designatū potissime idoneū duxerat / cui partes suas com-
mitteret / ut si parū causa valuisset propter ppinquitatem saltem
nō aspernaretur. Ab Eugenio autē venerat Iulianus Cæsarinus
etiam cardinalis / & hic quidem urbem Romā non solum diuinis
tus electum locum, sed Petri & Pauli aliorūq; innumerabilium
Religionis fundatorū sanguine consecratū in quo crearetur prę-
sideretq; maximus pontificū, Sacrosanctū Cardinaliū collegium
legitimā iugemq; successionem, tum de more habitam / & ab illis
quorū res esset, electionem: præterea totius Italię consensum / &
Græcorū voluntatem iudiciūq; pro Eugenio allegabat, Nihil ali-
ud ex parte altera esse dicens præter tumultū perditorū quorum-
dam / quos fortunis suis p̄ligatis abiectaq; dei & hominū vere-
cundia, Spes nouarū rerum sine auctoritate, sine ordine, sine cau-
sa, velut ad nundinandū sacra congregasset. Ille autē ex diuerso nō
locum, sed puritatem animorū, vitæq; sanctimoniam pertinere ad
religionem dicebat / nō referre ubi esset dicereturue summus pon-
tifex, Sed quis & a quibus, nimis in arcto circumscribi columen
Christianę professionis / si eius caput non nisi Roma & creare
possit & capere. Quid futurū si ea vrbs aut possideret a Barba-

ris, ut alias contigit / aut omnino diceretur, Si fortuna loci ad rem
quę tota in animis est momentū aliquod habere posset, Hieroso-
limas sanctiori multo, q; Petri & Pauli sanguine consecratas, Il-
lic religionis nostrę verissimū caput, Immortalitatis nostrę oma-
nia mysteria constituisse, Illic summi sacerdotij prima successio-
nis initia / & tradita & suscepta / non humano aliquo casu, ut in
Petro factū & Paulo, quorum hic tanq; reus Romā perductus,
ille Simonis magis vanitatibus attractus, sed voluntate electio-
neq; diuina / quo ad Cardinales non animaduertendos ex titulo
& nomine, quę lasciuientis fortune fauor etiam immerito cuiq;
conferre posset, Eos etiam si urbem Romā nunq; viderint, nunq;
titulo Cardinalis insigniti sint tamen veros esse apud deum religi-
onis nostrę cardines & fundamenta, quorū doctrina, vita, mo-
res, actiones, deniq; omnes, cum religione consensunt, Nihil in-
teresse qua quis sit fortuna, & dignitate / deum enim nō quę ex-
tra hominem sunt / verū animos ipsos intueri atq; expendere / de-
q; hijs quę ad sacra pertinent / nō fortunati sed optimi cuiusq; iu-
diciū comprobare / sed neq; multū consuetā cærimoniam eligendi
in vrbe aut possessionem Romane sedis ad veram diuinī vicaria-
tus successionem attingere, vbiq; bonorū cœtus conuenisset di-
uini spiritus sensum adesse intelligi debere, Et quę dicta, acta, con-
stitutaq; illic essent, ut ab eodem spiritu manantia accipienda, Prę-
terq; quod temerariū etiam periculosum esse prę paucorū obsti-
natis animis, quos nihil aliud q; mala conscientia contumaces red-
deret, publico Christianę reipublicę consilio nō adherere, Non
dubitare aut Eugeniū, aut qui illum sequerent / vel de sua, vel de
concilij auctoritate / sed intelligere / nō posse se & in religione emi-
nere / & ab ea animoq; & vita maxime abhorrere, Si non nisi pro
religione solliciti essent / nequa q; aduersaturos concilio, cuius nō
alius finis q; religionis sanctitatem dignitatemq; conseruare, &
augere / vere sanctos pontifices qui ad id locorū ecclesię præfu-
erant, Nunq; tantam rationem habituros fuisse de concilijs, nisi
intellexissent, id quod ad omnes ex æquo pertinet / omniū iudicio
& consensu moderandū, longe q; altius posse prospici / ea quę ve-
rissima salutarisq; sunt in rebus diuinis, ab vniuersali Cl-ristia-
norum iudicio / quā a paucis Romanis sacerdotibus aut metros-

Concilio
rum au-
thoritas

polis eiusdem episcopis/hinc nō minus fere q̄ quatuor euange-
listis tributū semper & tribui ab ecclesia quatuor concilijs, Niceno
scz, Constantinopolitanoq; Ephesino, & Calcedonenſi, in quib;
bus præter alia multa diuinitus ad decus amplitudinēq; religio-
nis constituta/confutatae essent & explosae hereses nephariae ac per-
niciosissimae, quibus professionis nostrae vera fundamenta sub-
uertebantur, Siquidem Niceae Arrii, Constantinopoli Macedo-
nij, Ephesi Nestorij, Calcedoni Euthichis impietates conuictae dā-
natęq; reliquorū quoq; conciliorū subinde omnia decreta suum
semper pondus suā maiestatem tenuisse, Non postulare qui præ-
sdebant Basileae, vt de vniuersorū salute deq; vel in primo vel in
quocunq; alio ordine religionis nostrae emendandis sibi crede-
ratur/quod temerariū esset atq; improbū/sed ad disceptationem
iudiciūq; illorum, omnes quorū interesset aduocare/quibus sepe
iactatis vtrinq; & a Rege ac suis auditis/in comprobando hoc
vel illo summo pontifice neutri legatorū est assensum, Cæterum
quia Iulianus ad ea quę ad rem diuinam spectabant/adiecerat in-
testina certamina quibus arx & præsidij Christiani nominis Hun-
garia vastabatur/male affectū habere Eugenium/cæterosq; qui
rem Christianam saluam vellent/suaseratq; deponenda arma per
concordiā/cuius æquas condiciones inuenturū se speraret/si cū
bona vtriusq; partis venia tentare licuisset/vbi planū factum est
ei nihil ommissum a Rege esse quod ad pacem facere videri pos-
set/multasq; legationes subinde frustra ad Reginam cōmeasse.
Concessum est vt quantū in ea re posset experiretur, Ille postq;
Regis animū a quietis consilijs minimē abhorrentem vidit/pro-
fectus ad Reginā/cum de vtilitate pacis deq; incomodis belli, di-
scriminibusq; differuisset ea, quę putauit ad id quod intendebat
pertinere, Sexus illam conditionisq; suę admonuit & quā de fa-
cili populorū studia cum fortuna mutarent/nō esse eius quę pau-
loante experta foret/quid paucorū tumultus posset/contrā pene
vniuersorū consensum/in eo bello p̄seuerare/in quo viribus mul-
to & facultatibus esset inferior/stare ex parte altera omnem vim
Polonorū & cum illis maiorem partem ex Hungaris/quorum
opes & auctoritas, in Regno emereret, hominū armorūq; & iu-
mentorū satis esse reparando exercitū/si quid aduersi contigis-

Iulianus de
Cæsari-
nist tractat
pacem

set/partibus aut suis adesse patricos præter militem conductiū,
cuius fides non ex affectu sed ex precio penderet/præterq; quod
initia affinitas inter Giscram & Agriē meritō ei suspecta esse pos-
set. Ea quoq; quę satis firma sibi & apparata viderentur in vnius
prælij andipiti fortuna exposita esse, vixq; sperare posse repara-
turam se rursus ad pugnā vires, si semel acie vinceretur/victurū
quidem posthumū diutissime: sed considerare oportere q̄ innu-
merabilibus casibus humana vita subiaceat & quo minus robo-
ris in ea ætate esset aduersus malas valitūdines, eo facilius extin-
gui solere/magisq; timendum/q̄ subinde sibi/quā adultis dua-
bus filiabus suis fortunā repromitteret. Cum etiam quos spes &
gratificatio posthumi tunc in fide retineret/orbitas regni esset in
contrariū auersura, Satiū multo præcauere ne si præmatura fata
filium Regno subduxissent/filiæ quoq; excluderentur:sed saltem
altera illius veluti vice regnaret, Inter marē & sceminā quo ad
parentes nihil interesset præter sexū/in Vladislao esse illa omnia/
per quę reginulę vtriq; aliquando coniugandę/merito ab ea ge-
ner esset expetendus. Temporis vero & rerū conditionem utrosq;
q; ad affinitatem nō solum inuitare, verūmetiā quadam veluti ne-
cessitate urgere/ad extremū meminisse debere viri patrisq; sui/
quibus præter diuinos honores cætera omnia cum summa fide
tribuisset: Ea gens, quę periclitatura erat, nisi ad pacem animū ad-
teciſſet/indulgendum fortasse aliquando viris/vt protuenda aut
augenda dignitate vnius/populorū multorum salutem in discris-
men adducāt. Muliebris certe verecundię non esse/opportunitati
ac saluti tot de se bene meritā vrbium & populorū præferre in-
certas spes vnius infantuli/famā hominū extimescendā / sed &
dei immortalis vltionem/si per eam staret/quominus a nefario
bello & Christianis rebus maxime periculoso absisteretur. ¶ Ad
ea Regina/satis se suas hostisq; facultates nosse inquit & quantū
vel vires vel fortuna possit in bello non ignorare. Cæterū minus
flagitiosum dolendūq; esse resistendo exturbari, q̄ per ignauiam
& vanū metū Regno excedere/iustam esse causam suam/necq; ab
futurum vindicem iusticię deum/filium vero incolumem esse/ac
deo propicio fore. Q; si malum fattū contra spem quicq; affer-
ret/nouā rem noua consilia p̄bituram/Hungarorū quidem me-

Reginæ
rūsum

Juliani
ba ad Re
ginæ re-
sponsum.

Conditio
nes pa-
cis & pa-
cta dota-
lia

rita in se ac suos ingentia esse, Sed quo maiora erant eo magis sibi annitendum ne cogerentur in ditionem ipsis inuisam degenerare, si tamen sine cæde & sanguine id fieri posset nihil esse quod mallet. ¶ Sub hæc verba Iulianus, collaudato Regine animo, & qd muliebriter bellum nō expauesceret, si necessario gerendū foret, & qd concordiam, si modo equa offerretur, nō aspernaretur, de pacificationis forma cœpit cum ipsa agitare. Cæterū multis vtrinque conditionibus in mediū adductis prius, ac repudiatis, cū maternū animū æque adulta filiarū ætas/atq; infantis cura sollicitum haberet. Tandem adacta est Regina, vt consentiret has simul leges & stabilimenta concordie ad Vladislau perferri. Ante omnia qd alterā reginularū ipse, alteram Cazimirus qui tum Lituanie præerat, vxorem duceret; & Cazimiro quidem expensuram Reginā dotis nomine centū & viginti milia aureorū; Vladislao vero collaturā ducenta milia in terra Silesia iure pignoris obstricta cessurāq; iam tum illi possessione, reseruato sibi redemptiōnis iure, quācūq; cōmodū fuisset: Quod aut ad Hungariā attineret, Vladislau mox sese Regio titulo abdicaret, pcuratiōnem ac tutelam vsq; ad integram posthumi ætatem retineret, vbi ille adoleuisset, qd & pcuratiōnem dimitteret. Qd si intra pubertatem aut quādoq; postea sine liberis posthumū decedere contigisset, cum Regio titulo ius atq; arbitriū Regni ad Vladislau reuertetur. Cæterū compensandis impendijs ea in expeditione factis, terra Scepusiensis ppetuo iure adijceretur Polonie regno, Hungari vero sponte ac bona fide antiquarent, quācūq; actiōnem & ius quod aut in Podolia aut in Valachia habere se crederent. Accepisset Vladislau sine dubio conditiones tam sibi qd Regno suo cōmodas, Et erant ex Hungaris multi qui aut externum bellum timentes, aut intestinū execrantes, non fortiter sententiam Reginæ impugnabant. Cum tamen agi appareret de facultatibus atq; amplitudine Regni, placuit aut per nuncios aut per literas eorum quoq; procerū, qui præsentibus nō erant voluntates exquiri, a quibus, vt sit, pro cuiusq; ingenio allatae sunt sententiae, non solū varię sed omnino etiā diuersę, cum forent qui iniuriōres quoq; conditiones domi pferendas censerent, dūmodo foris tuti essent; & qui nullam omnino concordiam habendam dices-

sent, nisi qd arma cōstitissent, Ita quo, magis aut timide nimis, aut periculose aliq; censebant, eo postq recitata est sententia Hunnadiani maiori assensu omniū accepta est. Cum nihil in vtrāvis partem affectatū contineret: Scribebat enim, videri sibi, ppter imminens a Turco negociū, neq; repudiandā pacem temere, neq; tamē amplexandā cupide: Et si natura sua pax semper bello sit anteferenda, neq; omnino aliam ob causam gerantur bella qd vt pace frui liceat, concordie tantūmodo conditiones recte animaduertendas. Et si inique offerrent cōmodiores exigendas, quę si impetrarentur, nihil satius, qd inuicem domi in gratiā redire. Et depositis intestinis armis pugnare foris. Si vero Regina pfereret iniurię id foedus in quo sui suorumq; habita ratione, membra regni nō solum ad tempus possidenda externis traderet, verum etiā a corpore suo perpetuo alienaret, omni ope resistendū censere. Nō animū non vires defuturas, ad extorquendā æquam pacem minori etiā sumptu qd foret impendendū pro concordia, quę tunc offerebatur. Ita qd Iulianus rursus ad Reginā profectus pauca quædā in prioribus conditionibus cōmutata retulit, Sed cū neq; ea Hungari pharent modo hac modo illa cautione variata, vltro citroq; multoties frustra cōmeauit. Tandem vero vt quod vltimū erat experiretur, vtrinque impetrauit, qd in Iaurinū Vladislau ad Reginam pficisceretur, si forte p sentia & mutuū colloquiū ad concordiam inter eos esset efficacius, qd alienæ persuasiōnes. Postq conuenire, post mutuā admirationem, cum in alterius ætate tam tenera procuratiōni & tutelę tam amplissimorū regnorū par imadoles emineret, Alteram vero præter ætatem iam grauem, animi magnitudo in periculis, maximisq; quibusq; actionibus explicandis, venerabilem redderet, primi congressus vt par erat quærelas, purgationesq; mutuas habuere, asseuerantibus vtrisque ex diuerso contra ius fasq; ab altero violari, armaq; necessario nō sponte sumpta, Tandem cum dies aliquot de concordia colloquendo cōsumpsissent, sic ab inuicem discessere, vt conciliatos apparuerit, ppter diuissima munera, quibus se mutuo benignissime psecuti sunt: quo tamen ordine arma deponenda essent, nō est vulgātū. Id plane constitit Reginam paulopost Pudarā profectā, qd cum fecisset, emisso prius Cilie Comite e custodia, in qua fere ab ini-

Hunnia
diani sen
tentia

Iulianus
conditio
nes refor
mat.

Conueni
unt Rex
& regina

glo belli seruatus fuerat/pax firmata est, & expressa, cuius dñi for-
 ma discutitur, Vladislai virtus ac dexteritas in agendis mire acci-
 nauerat in se Reginae animū, manauitq; murmur/datq; in id mu-
 tuo fidei, q; Vladislai libere in Hungaria regnaturus foret/ si
 modo aut precib; impetraret, aut armis extorqueret/sacrā Hun-
 garię coronā, & posthumū, a Friderico Cæsare, qui post Alberti
 mortem, fretus reginæ viduitate, infantis patrimonio in Austria
 abutebat. Cæterū ubi Regina in Laurinū redijt, leuiter agrotare
 coepit/ac triduo post torminibus interijt/non sine veneni suspi-
 cione, propter mortis celeritatem/sed vt de veneno addubitatum/
 ita quantū exterioribus signis licuit deprehendere id maxime com-
 pertum, Vladislai scilicet ægerrimo animo mortem eius tulisse,
 frequenterq; asseuerasse/sublato velut obside ac stabilimento pa-
 cis, Boemis rerum nouarū cupidis, non defuturas causas machi-
 nandi contra foedus, vt bellū instauraret, Nec secus accidit, pau-
 lo enim post cum oppidis simul omnibus quę præsidijs eorū te-
 nebantur ad Cæsarem defecere, Rursusq; non ex insidijs sed vt
 aperta ceperunt regijs partibus insultare, Eodem tempore appa-
 ratu & numero hominū insignis legatio venit a Turco, magis vt
 fama tenuit exploratū/quis status esset rerum in Hungaria, pro-
 pter intestinū bellū/de cuius euentu maxime sollicitus erat, q; q-
 crederet ea quę postulabat impetrare, Quandoquidem Hunnia-
 dianus cui cohibendarū populationū Turci curam cōmissam fuisse
 diximus/nō solum incurrentis impetū sæpe submouerat/sed
 foelicitate etiam & virtute sua fretus in agrū hostilem popula-
 bundus ipse irrumpens/occurrentibus sibi Turcis haud sane igno-
 biles clades intulerat/& fortuna sapiente vtendo paulatim extor-
 serat/vt non tam vincere, q; vinci se posse sentirent: Itaq; cum fere-
 eisdem verbis, quibus ad Belgradū regij legati dimissi: tunc etiam
 offerretur foedus/eiusq; velut obses postularet aut Belgradum
 aut annuū tributū/supueniente nuncio ab Hunniadiano/qui as-
 ferebat per eos dies cum Turcis his foelicitè pugnātū/multosq;
 in praelio captos, plures in fugā trucidatos: inter quos cecidissent
 duces duo maxime insignes: pterea signa militaria pleraq; illis
 adempta: Et cum victoria ingentem quoq; pradam a militibus re-
 portatam/haud sane mitius responsum est, q; inflata legatio exis-

gebat. Inquit enim Rex/relaturū se de his quę petebant ad Hun-
 niadianum, & scdm fortunā quę aut illi aut Turcis affuerat, pro-
 ximis diebus per legatos suos ad postulata responsurū. Cæterum
 cum post Reginae mortem Regni omnes pceres in fidem Vladis-
 lai redijissent, nihilq; hostile iam in Regno superesse videret/præ-
 ter Calconiā cum appendicibus:& illuc quoq; affinitas inter Gi-
 scam & Agriē inita renouandę concordie spem faceret: vide-
 returq; Cæsar ad quem factio illa defecerat/etiam vt cætera pa-
 rum essent apud eum efficacia:tamen propter quietis ingenio
 suo insitum studiū, omnino pacem bello platurus. ¶ Iulianus ra-
 tus comodū tempus suadendę contra Turcos expeditionis/&
 publice apud Regem/& priuatim apud primores Regni/coepit
 eam rem agere, Vladislai admonebat spei quā sibi pposuissent
 omnes Christiani principes/vbi eum accitum esse vt in Hungaria
 etiam regnaret intellexerant, foelix faustūq; id Christiano nomi-
 ni visum fore & pro foelicitate ipsius vota solennia ab omnibus
 nuncupata, q; pacatū regnum prope totū iam possideret/nō mi-
 nus pcationibus aliorū Christianorū q; suis armis effectum/dan-
 dam esse operam, vt tam ingenti de se expectatiōni responderet:
 Expeti id etiam a religione quā profitebat, sed nec minus a neces-
 sitate status sui, & tuitione illorū quos in fidem susceperat/non
 posse a se negligi eā expeditōem/aut salua fide pbita Hungaris/
 aut incolumi nō solum Hungaria/sed etiam Polonia:cuius salus
 ab Hungarię salute dependeret/vindicandā indignitatem postu-
 lati a se tributū/in tanta status sui foelicitate, indicandūq; prope
 negligenter ad id locorū rem gestam/quidue interesset inter expe-
 ditionem quę tantūmodo Regijs auspicijs, & illam quę nō aus-
 picijs solum/sed ductu etiam regio ageretur/de victoria dubi-
 tare nō sinere res foelicitè ab Hunniadiano gestas, cū parua ma-
 nu, respectu copiarū quas ipse foret educturus. ¶ Apud Hunga-
 ros vero proceres asseuerabat, diuinitus contigisse vt Vladislao re-
 gnum cōmitterent: Eam mentem coniungendi inter se vires duo-
 rum tam potentissimorū regnorū, deum eis indicisse, vt imperiū
 finesq; suos non solū tuerentur/verumetiam ad Hellepontū &
 Aegeum vsq; mare ppagarent/nō prætmitterent oportunita-
 tem/cui etiam fatum & fortuna fauisset/illata per Reginae obitū,

Iulianus
 suader ex-
 peditio-
 nem in
 Turcas
 Regi

Nsic pro-
 ceribus
 suader

velut in necessitate imponendi finem seditionibus intestinis/ad fœ-
 licitatem publicā expediendā/non in pregressu modo, sed etiam in
 perpetuū nihil eis deesse posse/præter rectam mentem/nō deesse
 sent ipsi occasione suę/quando reliqua omnia ad victoriā, Ratio,
 fortuna, fatum, abunde accommodassent: accedebant adhuc pre-
 ces miserabiles & lacrimę Despoti/qui nō solum Regem oratio-
 do adibat, sed quosq; etiam sortis mediocris/supplex prensabat/
 rogabatq; flendo vt non omitteretur tempus/& facultas vlciscen-
 di calamitates Christianis inflictas/& pleraq; omni cruciatu ge-
 nere foeda supplicia/de alijs multis per crudelitatem a Turco sum-
 pta/indignando filiorū suorū erutos oculos/nesarięq; abscissa
 pudibunda: supra quā humanę aures pati possent/miserabiliter
 deflebat. Ad extremū Regi simul & purpuratis alijs memoran-
 do, qđ felix potensq; paulo ante imperio, liberis, & cæteris benia-
 gne fortunę blandimentis visus esset/qui tunc aliena misericor-
 dia aleretur/obtestabatur Regem simul & purpuratos alios/ne
 se, ne filios, ne Christianū nomen inultum sinerent/ad Hungarię
 fines tempestatem iam peruenisse/potius alię calamitatis vindi-
 ces se præbere vellent, qđ expectare dum sua quoq; simul cū ipsis
 eodem naufragio obruerentur. Non tamen aut huius iustę pre-
 ces, aut Iuliani prudentes asseuerationes vltra valere, qđ vt qui
 aberant proceres de ea re Budam acciderent/ibi maiori ambitu,
 maiorq; asseueratione omnia hæc repetita, atq; etiam aucta, cum
 ad superiora hortamenta Iulianus adijceret/multorū quoq; alio-
 rum Christianorū principū auxilia, in tempore affutura. Consti-
 tutum igitur omnium miro consensu vt veris statim initio, Rex qđ
 maxime fieri posset numerosum instructūq; exercitum educeret,
 moueretq; in Bulgariam: interim vero cum Cæsare aut de pace,
 aut de fœdere transigi placuit. Et quod ad publicam Christianorū
 omnium causam vel aduocaretur ipse vel auxilia ab eo expeterent/
 Legationes præterea decrete/quę non solū Polonos sociā con-
 iunctamq; iam gentem/sed Prutenos quoq; & Valachos adia-
 rent/ad eamq; expeditionem implorarent. Cæsar inducias dedit
 in bienniu/quod vero ad expeditionem Christianis rebus adeo ne-
 cessariā/nec venire ipse nec subsidium mittere posset/Poemę tu-
 muluātem statū in excusationem adduxit. Magister quoq; Prus-

Preces de
spoli

Ad regē
& purpu-
ratos

In cōuen-
tu proce-
rum Re-
gni exhor-
tatio

Legati.

siæ allegata vaſtitate, qua proximis temporibus continua bella
 eam prouinciam afflixissent, nihil quale perebatur ab se sperandū
 renunciauit: A Polonis & Valachis missę sunt cum semestri sta-
 pendio equitū peditumq; auxiliares copię/quas ingens armatorū
 multitudo subsecuta/quibus domos coniuges liberos patriā cæ-
 teraq; humanę vitę aut præsidia aut ornamenta/propter eiuf-
 modi militiam relinquere/nō consiliū, aut merces publica, sed pri-
 uata in deum pietas & studiū Christiani nominis, simul tuendū si-
 mul propagandi persuaserat. Quod genus militū cruce signatum
 ex alijs quoq; nationibus ad famam religiōse expeditionis/ingen-
 ti numero confluit. Igitur præmissis supplicibus ꝑcationibus,
 rebusq; diuinis/dies aliquot per omnia fana solenni ritu & cæri-
 monia peractis. Circiter Kalendas Maias Rex Buda mouit/trans-
 missiq; per Danubiū exercitu paruis itineribus ingrediebatur/su-
 os qui nondū conuerſissent expectabundus. Superato deinde Ti-
 bisco rursus ad Danubium se conuertit/copiasq; ad saltum lapti-
 dem traiecit/in Bulgariā mox recta progressus est, Sophiam op-
 pugnatū/quo in loco Despotus cum suis regio exercitui se con-
 iunxit/vrbs ea naturali situ haud sane egregie munita est. Sed res-
 gis subitus aduentus etiā improuifam deprehenderat/itaq; breui
 tempore, nec difficili conatu capta. Cæterū quia plus opere ſer-
 uanda ea infumendū quā capienda inſumptū apparebat/direptā
 prius a militibus Rex succendi iussit/pari ſubinde ſcelicitate cum
 pleraq; ignobilia oppida expugnaffet, diripuiffetq; non pro-
 cul a Morana fluuio caſtra poſuit/in loco qui vt non recte collis
 ita nec planicies queat appellari: ſed medius inter vtrunq; quantū
 a colle ſubmittitur tantum a planide turgeſcit. Illic miſſi equites
 quingenti ſimul prædatū trans flumen ſimul ſpeculatū/qua tu-
 tius & minori cum vexatione progredi exercitus poſſet/illi exor-
 ente ſole proſecti ſub meridiem in ſpeculatoriā Turcorū manum
 inuecti quatuor cum cepiffent/cognoſcunt duo milia hoſtiū/per
 proximā ſiluam aduentare: itaq; impares ſe pugne intelligentes
 qua propius ad flumen iter arbitrabant, in fugam ſe verunt: nec
 mora Turci viſi a tergo trepidationem ſimul & fugiendi ſtudiū
 auxere. Erat inter reſugientes & fluuium tellus editior, ex cuius
 vertice cum pateat longe lateq; proſpectus/in Ciſmoraniā regio-

Crucifi-
gnati.

Preca-
tio-
nes & ſup-
plicatio-
es
decretæ

Specu-
latores in
fugā ver-
ſi

mem allabentis tamen fluminis alueus non apparet visu supra vallem, ceu per extensam planiciem, longissime in oppositos tumulos percurrente: Itaque cum refugientes ad flumen Regij, per collem transcendissent & propter altitudinem præruptę ripę in citiorem partem ad suos evadere posse desperarent: pars quidem in aqua stratis equorum tenus se immiserat, Reliqui vero in extrema margine fluminis subititerant animo quo sunt illi qui sine alicuius aut defensionis aut effugij spe, mox ab hoste immanissimo trucidari expectant, nec vanus forsitan eorum metus fuisset: sed Rex venatū magno cum numero armatorum casu cis flumen profectus Turcorum oculis tunc maxime in summitatem aduersi collis peruenientium, cum occurreret, insidiarum metum illis incussit, cum & longius distaret, & maior appareret multitudo, quam pro modo eorum quibus a tergo institissent, quę res fecit ut cursum paulisper cohiberent. At Rex ubi hostes adesse perpendit, a venatione in pugnę studiū conuersus, ingenti alacritate suos ad flumen dirigit, Nec procul aberat tum qui illis mediū inter hostem ripamque insuperabilem creditam, derelicti a se ac desperati, iam tum mortis maximam partem in corpus admiserant, conspectu suorum velut ad cœlitus demissam opem recreati, animos simul & clamorem extulere, verumque per accliuū retro commissę fugę pudore stimulante ad montem magno conatu ferebantur. Interim vero rex quocumque cum suis ad ripam peruenerat & sine delectu placidioris alicuius descensus per abrupta & precipitia quaecumque in flumen prosiliebat, tam cæca omnium festinatione, ut multi vorticibus implicti ab aquę violentia secundo amne agerentur, Multi etiā inter luctandū ab equis excussi armorum pondere pessundante subitico in aliorum conspectu submergerent: sed Turci redeuntes contra se Christianos minime expectauere, Nec pugna fuit sed vicissim fuga & trepidatio progressus erat deinde Rex, trans flumen duorum dierum iter præmissis speculatoribus, per quos numerum hostium consiliaque & actiones exploraret. Ex his igitur duotrepide renuntiātere, Turcos non longe cum valida manu in insidijs occasionem suam expectare: Qua re audita, Vladislavus statim habito ex omni multitudine delectu cum decem milibus armatorum Hunniadianū misit, ut per silentiū noctis nil tale opes-

nantes hostes adorirentur. Ille a meridie ad primam vigiliam speculatores subsecutus, ubi Turcos haud procul esse comperit, cum luna pernox esset ad ea loca per quę maxime fuga patere illis poterat, agmen tacite circumduxit, & clamore sublato torpentes sopitosque vix quos nulla cogitatio affuturi certaminis teneret, adoritur, primoque statim impetu tantum terrorem vulgo incussit, quę fugam magis quam arma pro se quisque spectare cepit, Sed ubi ad effugium præclusas vias omnes perepere, velut in ultimo discrimine per trepidationem alienatis sensibus, equorum frenā agre atque arma expeiebant. Cum ex parte altera Hunniadianus suos adhortaretur, ut inermem adhuc hostem somnoque & inopinato pauore fluctuantem inuaderent, ac cederent. ¶ Frequentes tampridem victorię nomen viri apud Turcos non solum celebre, verum etiā formidabile reditlerant, Itaque a principio quidem cum haud quaquam strenue a trepidantibus hostemque ignorantibus resistebatur, tum multus & cæca conflictatio verius quam pugna fuit, deinde ubi Hunniadianum adesse percipere, suosque ubique ab obuijs prosterni, integrosque cum faucijs semianimes cum expirantibus, varia sædæque preuentium imagine volutari, ut quemque nox & timor præcipientem agebat, per loca inuia vepribusque ac virgulis implicita euadere tentantes, facile inittans victor consequebatur: Maiorque longe cedes quam pro numero eorum qui vicerunt commissa est: Siquidem ad triginta milia Turcorum ea nocte cęsa dicunt & supra quatuor milia capta, cum nouem signis militaribus, adeo improuisus hostium impetus iam dudum vincti assuetis omnem sensum abstulerat: nec aut multitudine suorum, aut fugantium cedeniumque se paucitatem sentire patiebatur: sed & castra multa præda referta, in manus victoris venire, quibus direptis incensisque, Hunniadianus haud satis magna suorum facta iactura, cum non minori laude eorum a quibus expectabatur, quam suo gaudio ad Regem rediit: fuit forte inter captiuos Mamacus sacerdos doctrina & religione apud suos clarus, a quo super his quę in religiosa Musamano historia vulgo feruntur, aut improba aut obscena, cum multa Sanocetus, ut erat morum rituumque peregrinorum vestigator curiosus, exquireret: Ille nec fortis suę nec professionis oblitus, non licere inquit, de secta sua victum disputare. Cæterum Sanoceto instante ut vel fas-

Fugna

Victoria
Christianorum

teretur, vel purgaret religioni suę obiectas sordes, propriūq; id esse munus sacerdotis asseuerante. Ille præfatus, Turcos quoq; homines esse, ab eisdemq; principijs, quę mortales alij sua esse profiterentur / corpus simul atq; animā ducere subinulit: & quoniā in hijs quę percipiuntur tractanturq; sensibus / cum reliquo humano genere consentirent / maxime verisimile esse / vt in illis quoq; quę aut opinio aut intellectus suggerit, sine probabilibus rationibus minime se habeant. ¶ Post eam victoriā, pleraq; Bulgarorum oppida simul odio Musomanicę impietatis, simul affectu Christianę professionis plecta, tum etiā linguę cōmercio: & q; eadem cum Polonis primordia generis haberent / electis Turcorū præsidijs, ad Regem defecere: Nonnulla etiā in ipsa trepidatōe expugnata / partim per regiones milites, partim per Volones cruce signatos / qui ductu Iuliani multa egregia facinora quotidie edebant / & iam cum victoria peruentū erat sub ipsum Tracię aditū. Cæterū licet multū bello quęsitum videretur / nō minus amissum credebant in vexatione per quā copię illuc peruenerant. Cū enim ppe a fonte Tyabri amnis / quia milis olim triballos distēmina-
Bulgaria bat, Bulgaria per dorsum hemi montis in vulturū aquilonemq; porrigatur / a meridie in Traciā declinat / a septentrione vero in Danubiū deuota / inferioris partem Misie occupat: Ita q; media huius Regionis inuixæ rupes, ac prærupta saxa tenent: decliuora autem & si qua in planiciem protensa sunt profundis fere siluis vastisq; solitudinibus occupant: Ideo ager haud sane egregie frugum fertilis: sed neq; alendo pecori satis fecundus / ac proinde ad cætera mala quibus itinerū difficultas in ipso iam hyemis initio exercitū multauerat / magna hominū iumentorūq; vi rigore intolerabili, aut lassitudine absorpta / cōmeatus etiā inopia maxime vrgebat. Et licet pecunia suppeteret abunde, non erat unde frumenta coemerent / ex eoq; ad famem desperatio quoq; accedebat: Nec quicq; aliud victum iam malis suis exercitijs, ne dissolueretur retinebat, q; crebrę Hunniadiani adhortationes, cuius asseueratio, quo peritior earum regionū rerumq; habebat / eo veluti solidiori spe ab omnibus accipiebatur. Ille quicquid malorū exhaustum erat frigus, famem, lassitudinem, desperationem, repetere, rursusq; perpetienda dicere si regrediendū foret: tanto homi-

num iumentorūq; vexatione maiori quantū regionis naturalem vastitatem bellū etiā exhauserat / longe plus solitudinis difficultatūq; a tergo relictū, q; emetiendū superesset. Si progredi perseverarent multo etiā per altiora montū iuga superata q; per quę in Traciā transcendendū. Stare eos in limine horrei felicitatis iam agri biduoq; peruenturos, nō ad amœniora solum loca, sed reatum etiā omnī feraciora / in quibus præterq; q; reficiendo exercitui abunde omnia super futura, Tantū etiā præde passim expositū / quantū referre fastidiret / vnicū atq; eundem vltimū laborem instare: Subinde nō bellum fore sed populationē. Mānissent qua alacritate per inaccessas cotes & saltus inuios, etiā inuita natura pauloante properassent, Qua virtute nihil actum foret si victoriā nō prosequerent / cęsos quidem ab se ad satietatem hostes, sed facile Instauraturos exercitū / veriusq; irritatos, q; victos dici posse / rursus occupaturos ea quę ipsi deseruissent oppida / & a patria, penatibusq; & laribus domesticis, postea propulsandū iterum bellum, qd in agrum hostilem vincendo cōverterant / incertū esse an eadem felicitate arma semper assumerent: dum deus & fortuna coeptis fauerent, non temere omittendā de bellandi in Europa oportunitatem: præter id quod felicitatis suę occasione defuisse flagitiosum videretur: deum etiā subinde iratum fore / hæc & plura eiusmodi sæpe vulgo & in concionibus iactata ab Huniadiano: interdū etiā Despoto, cuius vnica spes erat rerum suarū iterum potiundi, si bellum nō intermitteret Succumbentes aduersis nō solum militū animos sed ductū etiā sæpe firmauerant. Cumq; illi audirentur, videbat vnusquisq; extrema quæq; toleratur: sed p̄mente subinde fame cæterisq; temporis ac locorū difficultatibus / rursus in pristinā desperationem recidebant, vicissēq; humanæ necessitates, vt cōtingit sæpe, verecundiam, nisi aduentus hostiū renunciatus ne temere dilaberentur cohibuisset / magis ne segregatis ac dispersis per loca incognita trucidari contingeret, q; spe in tantis malis insultantibus resistendi: sed iuuabat etiā vtūq; cum suis vitæ virtutisq; supremū opus obire: Itaq; vbi mox affuturū hostem cognouere / letari pro se q; & gratias immortalī deo agere / propter oblatā occasionem pugnando inereundi pauloante nō mortem sed genus ipsum mor-

tis grauissimum fuisse / cum veluti debilibus bestiis fame in deser-
 to extabescendū foret. Tantoq; ardore animorū arma ubiq; in ca-
 stris expediebant, vt facile intellectu foret, eos sine ordine, sine im-
 perio, si appropinquasset hostis erupturos. Interea Hunniadianus
 nus qui cum paucis ad montem subierat, refert, illos summa iuga
 insedisse, vt qui non acie dimicaturi venissent, Sed regem tantum-
 modo transitu prohiberi / posuisse enim illic castra, lapidesq; &
 ligna comportando / tumultuario opere aditum ad se vndiq; cō-
 munire: nec se fellerat eum coniectura: manq; vbi Amurates suorū
 cladem acceperat / veritus id quod futurū fuit vt bellum in Traciā
 & Macedoniā transferret, nisi propere misisset qui arcerent, Ac-
 citis ad se copiis, quas in Asia habebat, cum reliquijs pauloante
 p̄stigati exercitus sui, eas coniunxerat, destinaueratq; vt per nula-
 lam occasionem fortunę se cōmittendo / obsessis montiū angus-
 tijs / nihil aliud q̄ transitu arcendo Vladislau sub montibus reti-
 nerent, Satis superq; hyemem famemq; & cætera mala quibus
 hostes vexari constabat, contra illos pugnatura: Sed quem cons-
 filij sui exequendi principem fecerat dux frigie Carambus vir ma-
 nu & ingenio promptus / cum ex loco edito animaduertit tur-
 multuantes regios in exercitu / & plerosq; diuersis in locis non le-
 gitimo imperio sed perturbate ac temere ad pugnā erumpentes,
 alacriusq; q̄ par erat, propter loci iniquitatem per accliuum niti,
 simul se veluti cōtemni impatiens, Simul quia & loco & numero
 militū superior victoriā in manibus habere ratus, quasi rei be-
 ne gestę decus / p̄uaricationis culpā diluturū mox esset / etiam con-
 tra id quod in mandatis acceperat, pugnare insiuit, Itaq; explica-
 tis aciebus signa in hostem deferri iussit. Id vbi Rex animaduertit
 ad suos quos magis honeste mortis q̄ victorię spes temere ad
 montem agebat conuersus. Aduocatisq; Hunniadiano ac Des-
 spoto & cæteris primoribus / deus inquit deus adest fauetq; ille
 hostibus cum insidentes montis fauces, per ocium faciare possent
 oculos interitu nostrorū, fame malisq; alijs passim pereuntium /
 mentem illic manendi abstulit, & nunc præcipientes in eos agit, qui
 sic armati prosilire, vt certamini superesse nolint. Rapiamus oc-
 casionem animisq; & alacritate, q̄ nostri vt honeste occumbant
 extulere: vtamur ad victoriā / ad quam nihil efficacius esse so-

Vladis-
 laus ad
 primores
 suos

let, q̄ si sine metu mortis pugnatur / quo maiori desperatione in
 hostem feretur quisq; eo violentius cedit, ac prosternet obuios,
 & dum mori nō recusat, victor euadet / nec mora producturus
 ipse cum Despoto & Iuliano reliquos in aciem Hunniadianum
 misit qui temere sparsos colligeret & quantū res subita properan-
 tiumq; ad vltimū discrimen, non ardor, sed propemodū rabies si-
 neret provideret. Ne cæca eorū temeritas / plus hosti ad victoriā
 conferret, q̄ ipsius aut virtus aut felicitas. Ille propere incompo-
 sitę multitudinis primos asssecutus, vt quemq; pleniori gradu ad
 montem festinare intuebat / ita admonendo ne cæco impetu, ve-
 luti paratum iugulū hostibus offerret. Cuiq; enim nō in sua mor-
 te sed in hostiū cede laborū periculorūq; omnīū terminū posuit /
 rogabat vt se in acie locari pateretur. Et si tanq; victurus nollet /
 saltem in vltionem suę quisq; mortis acriter pugnaret, nō temere
 quod pecudū esset / sed vt viros fortes decet, ex militari disciplina,
 pertinere ad futurā famā / ne incruentam de se victoriā hosti per-
 mitterent. Et cum dicto, ordini, qualem casus & tumultus p̄stare
 poterat / simul quemq; applicabat / simul benigne retro agebat, in
 proximā tumultis planiciem: Ex qua placidius accliu colles haud
 difficillimū ad se aditum p̄bituri videbant: cum interim rex quo-
 q; cum cæteris copiis accurrisset, & Turci nihilo segnitus ex supe-
 riore loco decurrentes, eo iam peruenissent, vt missilibus ex inter-
 uallo prælium cōmitterent. Quorū eo minus quicq; vani teli in-
 tereidebat / quo densius regionū agmen ardentiorq; studio ad
 excipiendū hostis impetū sursum nitebatur. Multi priusq; eomi-
 nus congredere vulnerati: sed vbi ad manū ventum / & gladio-
 res aggrepta est: ante alios Poloni desperatione atq; ira obcæcatis
 animis inuadunt hostem, ac prosternunt, tam obstinato impetu,
 q̄ locis aliquot minime substineri potuerunt, cœpitq; aduersa
 acies conturbatis ordinibus nutare: sed accurrens ad omnia discer-
 mina Carambus / & plerosq; ex suis gladio & vulneribus / alios
 voce ac maledictis increpitans, q̄ a lassitudine inedia, frigoribus
 q̄ eneētis, per inanem trepidationem se vinci paterent / certamen
 reingratit ordinesq; restituit / identidemq; vbi acius pugnari
 animaduertebat, circumelamirans, cæcum sc̄ desperatione ho-
 stem sponte in vulnera agi / tela tantūmodo intendenda / ipsum se

Pugna

sua sponte iugulaturū per omnes militis ducisq; optimi conatus tam periculose sibi pugne euentū distrahebat: cum interea multi virinq; aut caderent subito, aut tam grauius vulnerarent, vt delapsis in terram, vires minime ad consurgendū suppetere conculantibusq; equorū pedibus / quanto serius tanto miserabilius interirent: sed maxime insigni atq; horribili aspectu patebant vulnera equorū per Polonos crucesignatos inflicta: Erant fere pedestre agmen lanceasq; gestabant, id tantummodo a venacorijs distantes, q; nō punctim solum, sed celsim etiam ferro prelato & oblongo infestē utroq; modo feriebant / Itaq; illi inter equites excursantes, per loca modicis virgultis implicita, non tantum latera equorū mucronibus aperiebant / sed crura plerūq; tota a corporibus detruncantes, ceruicesq; altissimis vulneribus incidentes: magna ex parte ad pedestre prælium Turcos redegerant, qui eo genere pugnandi tanto facilius superabant, cedebantq; sensim retro, quanto equestribus assueti insulubus / peditū laborem minus ferre consueuerunt. Cæterū ubi equus a quo Carambus vehebatur per ventrem lancea transuerberatus, dolore sequens inter hostes equitem profudit in caput, vulgatumq; est ducem aut celsum aut certe captum esse, multitudo ad montem conuersa quod reliquū præsidiū erat, fugæ se cōmisit: Insequentibus Christianis & fugientium terga passim cedentibus, tanto ardore animorum, vt ad summa vsq; iuga, per omnia aspera atq; inuia euasuri viderent: sed cum plus negotij ab locorū iniquitate, q; ab hostibus futurū appareret / & iam dies in noctem inclinaret / quo tempore etiā in plano locisq; equis errabunda obluclantiū vestigia peridituntur: Rex prohibens vterius in locis pene insuperabilibus vim afferri, signū receptui suis dedit. Ex aduersa aut acie qui cedem effugerāt pauore ac festinatione amentes per saxa, præcipitia, rupesq; abruptas proiectis armis, & manibus cotes innataq; illis virgulta phensantes ægre nitebant, euadebantq; ad suos, qui munitōes castraq; verticibus imposita seruabant. Inter pugnandū Carambus aliq; viri multi genere ac factis insignes capti / plures tamen celsi in fuga / itaq; amisso duce & roboris pene quantum fuerat in exercitu, cum appareret Turcos minime toleraturos impetū / si ad eos infestum agmen ire pergeret: postero die Rex sub adiū

Caram -
bus captus

quem infederant, castra posuit / extulerat suorum animos pugna prospera / nec minus stimulat cupiditas transcendendi in loca cōmoda releuandis malis, quibus misere affligebant: exindeq; aut victorie aut necessitati nihil imperiū arbitrati / contra ardua queq; per accliuū obluclabant, Nec segnius ab hoste desuper missilibus pene obruebantur: videns itaq; Rex naturæ difficultatem obiectam suis, & quod suo ingenti, hostium vero nullo discrimine, ad montis vertices peruenire conabant, Temere effusum agmen in castra reducturus properabat, Moxq; præterq; q; satis in ea expeditione factum credebat, animatis suis vincere & vinctis desuetis / hyemis locorūq; asperitati cedere instituerat. Cæterū Hunniadianus obstinatus cuncta prius experiri, q; desistere a prosequenda victoria, cum animaduertisset obliqua montis nuda vepribus & agendo itineri clementer accliuia sila euadere in summū iugum posse arbitratus, suos circumegit, prominebat in abruptū vertex editissimus / & Turcis ascendentiū montem sub se aspectū adinebat: Hocq; nō facile solum, sed etiam tute miles ingrediebat: quod ubi Rex percepit, mutata sententia subsequi Hunniadianū cœpit cum reliquis copijs, peruenerat iam prima militū manus, in iugū, eque editum atq; id quod infederant Turci / sed in immensum hiatus saxum progredi vterius non sinebat: quocū Hunniadianus quoq; ascendisset, videretq; hiatum, propter magnitudinem neq; tumultuaria materia impleri posse neq; ponte coniungi: cum haud plus stadijs duobus ab hoste distaret / submisit impigrā expeditamq; militū manū, occupaturā recto itinere adiū, in montem, si Turcos paululū submoueri contingeret, confestimq; obuersis firmatisq; in illos machinis, haud mediocris magnitudinis lapides contorquebat / quorū præter consternationem, q; infuentus horrendusq; auribus fragor animis incutiebat / vis improvisa minimeq; tolerabilis / propter lapidum magnitudinem multos in principio obtruit, parumq; absuit, quin nouæ scædæq; stragis subito terrore & clade percussī, omnes locum desererent, Quippe qd vnius lapidis impetu, q; plures spe diuersa specie diuerso genere mortis absumi intuerentur: Nec mali illius euitandi alia præter q; fugæ ratio succurrebat. Sed Alibeus post capium Carambū, militari consensu dux a suis creatus, admonens eam pestem vitatu

Rex re-
trocedere
cupit
Contra
Despo-
tus

Julianus

facilem si fragore audito post eminentes cotes illico procumberent/nō modo abi recepta iam fuga eos retinuit/verum etiā ad resistendum animauit. Cum itaq; semel atq; iterum efflata in se tormentis saxa, foeliciter elusissent/intrepide inde arcebant deturbabantq; regios, ententes aditū occupare. Quod ubi Vlastilaus animaduertisset, veluti securis hostibus, ac insistentiū suorū emissus/nō hominibus, sed locis expugnandis/conatus omnes irritos fore iam credens, desperataq; cominus congregiendi facultate/cum rigor hyemis/& in quā transcendendo remonitiū spes maxime pellexerat/cōmeatiū inopia pmerat/vltra quam sustineri iam posset/retroagendi copias rursus consilia coepit agitare/at Despotus cui omnia equiora toleratuq; minus dura apparebāt, q; belli eius intermissio/per quod fortunā dignitatemq; pristinā recuperatū se credebat, ignominiosum fore a seuerabat it capto duce, debilitatoq; hostiū exercitū deuictis iam & quonon armis, sed vt pauidē fereq; coribus, ac speluncis se regerent, terga verterent Eadem illos, cum rerū omniū penuria, tum aeris inemperie qua & regij laborare: moxq; humanis necessitatibus cessuros/si paululum perseveraret/non cōmittendū, vt fluentia luxu Asiana corpora, tolerandis difficultatibus superasse viderentur, Germanorū Hungarorūq; iam tum ab infantia, cōli terrāq; rigoribus duratos artus, daturū se pecuniā quantū foret opus frumentis cōmendis, quorū copia circū omnia loca abundarent. Julianus quoq; haud ferme ijs dissimilia iactando, ab instituto Regem auertere conabatur: sed fame ac frigore extabescantibus hominibus iumentisq; cum paterent vulgo grauiora utiq; quā quē ancipitis spei consolatione leniri possent, perucit in desperatis animis necessitas, vt sit, honesti rationem. Et conuerso agmine in planiciem descendere: moxq; collectis impedimentis, premissisq; retro qua venerant subsequerent. Turci vero ubi vinci se posse hostem desperasse perceperē, leti secum & inflati noua spe, iuga montiū deseruere, subsequendoq; abeuntes crebris a tergo impressionibus vexabant. Et licet non magnas frequentes tamen clades infererent: sed & plerūq; accipiebant. Conuersis enim in eos expeditissimis quibusq; mansiq; conferentibus/multi ex illis cedebant. Et si regiorum quoq; impetus plerūq; frustrabat/refugientibus ita

tim Turcis/qui mox conglobati rursusq; infesti aderant, Quando quidem multa preda impedimentisq; grauis exercitus minime properare poterat. Silua est densa non tam frequenti & procerā arbore quam ramosa & ad radicem fruticante. Præterea implicita vndiq; sinuosis quibusdam & stagnanti coeno voraginosi am fractibus/quaes obsoleti fluuiorum, meatus/vbi aut humana arte aut vī naturæ cursum aqua immutauit, Eamq; ob rem fere tota imperuia, & sic vbi transitum prebet angusta admodū via: & frequentibus commissa ponticulis/ad eam ventum cum esset præmissa cum sarcinis leui armatura in postremo agmine qui velut murus antecedentium terga protegerent hastatos equites collocarunt, progrediebanturq; ad iter: at Turci quotidiana insulandi consuetudine superuenientes/cum magna pars equitatus in siluam progressa foret impetum faciunt in ultimos, quorum clamor præcedentes subito ad se conuertit: & ut quēq; succurrendi suis studium & festinatio inconsulta rapiebat/ita extra viam egred in loca coenosa & palustria: Ex quibus diu luctati in pedesq; recepti/ægerrime se atq; equos expedirent/propterea q; vliginosa terra hominum iumentorumq; vestigia altissime in se recipiens/difficilius remittebat/datum est Turcis spacium capiendi ex postremis equites circiter octoaginta: Sed coeno tandem regij atq; vligine expliciti/refugientes assecuti suos liberauere: Nec minus sexaginta supra centum ex hostibus captos iugulauere illico/reliquis suis fugatisq; multoq; difficilior eis cum natura loti lustratio fuerat/q; fuit postea pugna in patentibus campis cum hoste commissa, Cæterum cum & fames quotidie grauius vrgeret, & tam frequens Turcorum insultus/ad cætera mala perlassitudinem tandem pene ad internitionem exercitum multaturus appareret/placuit comporari simul succendiq; quicquid erat inter sarcinas quod exercitui magis tunc oneri esset, q; vlti postea futurum, tum iumenta debilia aut superuacua interfici & arma quę aut ex defunctis militibus aut ex præda supererant terræ infodis quibus diligenter peractis/exercitus subinde velut expurgatione superuacuoꝝ nouum quendam vigorem accepisset/maioribus itineribus q; vt octose insultando insequi Turcus posset: Ad Pelagradū se recepit: ibiq; per quietem & recreationem diebus aliquot

Silua &
via mala

consumptis Rex vnde mouerat Budam contendit/vbi postq̃ cognitum est ciuitati appropinquare/procedentibus in sacro ornatu & solenni caerimonia sacerdotibus/ingenti numero populus omnis generis promiscue effusus/cum gratulatione reducem salutauit/excepitq̃ ingrediebatur ipse pedes ex voto templum priusquam regiam aditurus;Præibant vero captiui insignes cū Carambo/cum militaria signa hostibus adempta/cum parte prædæ quæ supererat præferebantur;Subsequentibus milibus ante oculos Polonis crucesignatis,laudesq̃ ac nomen Regis militari alacritate in coelum ferentibus/ipsū vnum esse qui regias artes virtutesq̃ non nosset solum/verū etiam impleret.Cæteros per ignauiam & socordiam ætatem agere,in domestico luxu prodita ac deserta re Christiana/quæ cum primum caput attollere incipiens,breui ad pristinum decus amplitudinemq̃ esset peruentura:Sed & iuxta regium decus Hunniadiani nomen celebre apud multitudine audiebatur/cuius maxime ingenio ac virtute in rebus bellicis victoriam adeptam credebant:Cæterum multo insignius futurum fuit spectaculum si necessitas expediendi exercitū magnā pompæ partem non ademisset/spolijs multis vltro concrematis in itinere/alijs sub terram relictis:Postquam vero laudes gratesq̃ ob rem bene gestam deo actę/signa tolīs subfixa:& reperitis egregie factis dictisq̃ cuiusq̃ ex ducebus/pro meritis singuli præmio affecti:Mox vt eorum virtus ad posteros quoq̃ testator redderetur/insignia cuiusq̃ cum titulis in conspectio re parte templi diuissima diligentiq̃ pictura effigata.

P.CALLIMACHI GEMINIANENSIS DE
VLADISLAO REGE SEV CLADE
VARNENSI. LIB.II.

Victoria de Turcis virtute Vladislai Regis parta omnium fere Christianorum principum legatos ad se exiuit: sed imprimis frequentes conuenere ab vniuersa Italia/quā ea tantūmodo fiducia tenebat/minime se vexatum iri a Turcis/sic eos Poloni & Hungari, aut subigerent sibi, aut certe non abstinendo a bello iugiter oppugnarent/vno omnes ore ac consensu affuisse deū, affueruntq̃ asseuerabant pio & iusto bello. Et quæ ad id locorum gesta erant efferentes, ad reliqua exequenda exortabantur:Sed ante alios pontifex maximus Eugenius, Veneticq̃, & Ianuenses, cū Philippo Burgundionū duce in ad laudes parte victoriæ adhortationesq̃ nouæ expeditionis instaurandę;adiiciebant etiam pollicitationes subsidiorū, seq̃ ingentem classem in Hellespontū missuros spondebant: per quam Turci ex Asia transmittere seq̃ cū Europeis coniungere prohiberent, Qua ratione facillimū fore in Europa debellare in qua pauci admodū superessent hostes/& in trepidi ac percussi/& non nisi vincia assueti/modo paululū Rex anniti velle/exterminari omnino tota Europa implam execrandamq̃ Musomanorum superstitionem posse/re Christiana in perpetuū aucta & stabilita:Ioannem etiā paleologū Græcorū Imperatorem, cuius fortunā maiestatemq̃ Turci non modo labefecerant, sed pene euerterant, successus Vladislai extulerant, in spem rei dignitatisq̃ suæ in integrū restituendę. Missiq̃ sunt etiam ab ipso Oratores/qui præfati ea, quæ facere visa sunt ad tanti entis gratulationem, diuina humanis cōmiscendo, religiosa asserueratione nunciauerunt/visum esse a plerisq̃ Constantinopoli ante portam quæ ad Macedoniam emittit, equestrem iuuenem candida veste ornatū, per speciem læticiæ hac illac excursare. Eadem

hora ut postea compertū fuerat, qua res a Christianis contra Ca-
rambum prosperare gerebatur, moxque euaniūle / id visum omnium
animos primo sollicitos habuisse; subinde cognita regis victoria,
illius nunciū vulgo existimatū. Ceterū prudentiores, & quos aug-
vitae sanctimonia, aut profundē alicuius disciplinē cognitio per-
tos futurorū reddidisset / nō tam credere Vladislai successum di-
uinitus Graecis nunciatū, q̄ eos admonitos temporis & occasio-
nis suae, Turcorū in Europa rem pene profligatā esse / in Asia etiā
fluctuare / molientibus res novas circumadiacentibus terraribus;
ideoque non cunctandū vterius, sed trepidos suaque imbecillitate ac
vi aliena laborantes, subito opprimendos; quae persuasione Impe-
rator eorum exitus cum suis quidem armatus ex parte altera as-
futurus, Si modo regi cordi esset primo quoque tempore tam vi-
ctoriam prosequi, q̄ deo Duce ac Comite vel exinde adeptū esse
constabat, q̄ diuinis etiam nuncijs fuerat peruulgata. Accedebat
ad haec supplex Despoti ambitus & quotidianae preces obtesta-
tionesque cum lacrymis, tum instans Iuliani adhortatio, vocesque as-
siduae multoque tam efficaciores apud animos primae expeditionis
successu elatos, Quibus ne magno animo rex subito assentiretur
res Polonia continuit; venerat enim eodem quoque tempore, lega-
tio a Polonis, gratulatū & ipsa quidem Regie felicitati; Ceterū
tentare iterum fortunā non prius oportere admonerat, q̄ cum
proceribus Polonis vel in finibus Regni consilio inito / prius Rex
illud expediret quo tandem ordine rebus suis domi constitutis ac
firmatis, externū bellum Regni sui securus prosequeretur, Non vi-
deri rationi consentaneū sollicitū esse quemque de rebus alienis an-
teq̄ sua in tuto collocaverit, Recensibat deinde in qua deformati-
tate Polonia esset / quid licentiae ubique insolereset / quis in priua-
tis cupiditatibus ardor / quae in publicis opportunitatibus negli-
gentia, Ex quibus nactus occasionem Tartaros, magnā Russiae
ac Podoliae partem depopulatos; sed & praeterq̄ q̄ priuatae pro-
cerum similitudines ad vulnera & caedes iam perueherant / a finitimis
per latrocinia tanq̄ iusto bello etiam praedas abigi imprimisque a
Boleslao duce Opoliae / ad ea vulgari Cazimirū ex Lituania bel-
lum Masouiae propediem illaturū, tot malis succubiturū omni-
no Regnū / nisi subito succurreret, Quae Regis animū commoue-

bant magis / quō verius dici nunciarique sciebat; Tamen ne Regni
vnius priuata necessitas publice omnium Christianorum rei apud mira-
rem suam praeponderare appareret / prius collaudato singulorum,
quorum legationes aderant in se officio, ac beniuolentia, Nec mi-
nus pietate in religionem a deū immortalem ceteros omnes tra-
ctores sic ab se dimisit ut qui sperare possent faciurū ipsum posu-
lata, Polonis vero dixit conuocaturū se illico Eudam Hungarorum
optimates, daturūque enixe operam / constitutis omnibus quae ad
pacem bellūue eius anni attingere viderentur / ut mox ea quae ipsi
petierant exequeretur, Constituta subinde Hungaris conuenien-
di die / ut si cōmuni iterum consensu educenda cereretur in Tur-
cos expeditio / stabiliior quies domi relinqui posset / Appendo in
id fidem q̄ absoluto conuentu, ad sua quique omnes inuolati re-
uerterentur, Giscram etiam magistratūque ciuitatū, quae ab illo de-
pendebant, placuit per literas accersiri / licet aduersante Iuliano,
qui praesentibus Boemis nil quod quidam ad religionem pertine-
neret, rite transigi posse arbitrabatur, Sed confirmauerat Regem
in sententia Franco Panus, dicens non esse eius temporis querere
quid sentirent / vellentue Boemi de caerimonijs institutisque Chri-
stianae professionis deque Romani pontificis aut ritu aut praecipi-
onibus in sacris tradendis suscipiendisque. Aliam esse eorum cau-
sam, quibus satis esset verbotenus de religione disceptare; Aliam
vero eorum, quorum cum religione simul vita & libertas periclitat-
retur / & manu nō lingua tueri se cōgerentur, Si quid in Boemo-
rum mentibus foret / aut a sacra saluatoris nostri historia / aut ab
eiusdem mysterijs alienū / non de futuris postea emendandi occa-
siones, & tempora / illis quorū interesset interea nil illis satius vide-
ri urgente nō eius tantū Regni sed totius quoque Christiani nomi-
nis opportunitate, q̄ uti opera quorumcumque, ac imprimis Boe-
morum, qui & ad manum essent, & in priori expeditione, quo ad
tuendam religionem nō solum pii, sed etiam obstinati cogniti es-
sent, Nec totidem Volones crucesignati ex reliquis omnibus Chri-
stianis nationibus accurrissent / quot ex vnica & haud sane nume-
rosa ipsorum gente / ad extremū adhiberent nec ne / ad eiusmodi cō-
sultationem, magis q̄ alterius cuiusque interesse eorum / qui illos
erant vocaturi / quā quidem eo blandimento allecti maioremque agen-

Ban est
non ē pre
secutur

Consulta
tio super
bello

dorum gloria incitati/si nihil aliud saltem domesticā securitatem
prestare possent. Spreti vero præterq̃ q̃ certi hostes/etiam irri-
tati in Regni gremio forent remansuri. Igitur postq̃ omnes cons-
tulerant, dies aliquot extracti extinguendo intestino bello/verū
vbi nulla iniri ratio potuit/eius ex toto abolendi/consensum est
in biennales inducias/quibus durantibus captiuos utriusq̃ dimi-
ti placuit/ea conditione q̃ inducijs exactis/reuerterent in vincu-
la & custodiā. Si de pace interim nō consentiret/letis subinde om-
nibus q̃ datis acceptisq̃ inducijs/domi nihil quod inter suos ma-
gnopere timeri posset, relictum videbat. ¶ Proposita est belli ex-
terni consultatio, & plerisq̃ alijs: sed Despoto & Iuliano impri-
mis instantibus, publiceq̃, ac priuatim asserentibus preparari af-
futurāq̃ in tempore auxilia a pontifice maximo, cæterisq̃ princi-
pibus Christianis/facile recenti adhuc victoria elatis, fidentibusq̃
animis persuasum/ut redintegrandā expeditionem censerent: ap-
parebat enim accedentibus terra mariq̃ tot potentissimorū princi-
pum nationūq̃ auxilijs/facillime deleri posse, eū hostem, quem
pauloante præter haud sane multos Volones cruce signatos ne-
mine omnino opitulante, suis tantūmodo armis ac viribus fudis-
sent fugassentq̃. In eum itaq̃ sumptū decretū est extraordinariū
tributū/subito ab indigenis exigendū, questoresq̃ ad id designa-
ti. Bellici autem apparatus tota cura Huniadiano delegata: sed &
nuncijs constituti/qui ea quæ apud Hungaros & Vladislauū decre-
ta erant/ad quos maxime oportebat principes nationesq̃ perfer-
rent/venerat Budam ad eum conuentū Pangratiū de sancto Ni-
colao/partiū quidem Vladislai assertor: sed qui omnem regio-
nem quæ a præterfluente Bago abluitur latrocinio infestam tene-
bat/in quem quia domesticā quietem turbare videbatur/publicū
plus odium valuit, q̃ liberi conuentus reuerentiā. Captus enim
est a multitudine tumultuosius id efflagitante, precipitanterq̃ in
vincula coniectus. Eodemq̃ impetu subitarius de complicibus
sumptū est supplicii/nec temperatū foret ab Gisra/in tam præ-
propero ardore animorū, contra publicæ fidei sanctitatem, Nisi
Vladislaus vbi multitudinem vehementius concitatā vidit, q̃ ut
monendo hortandoq̃ verecundiā æqui boniq̃ cohiberi posset:
nonnullos Polonos confestim submisisset/qui per posticū edē-

tum mutatis vestimentis, in Iaurinū perduxere. Quo facto, rex
ab Gisra postea nūq̃ nominatus est sine reuerentia & præfatio-
ne seruatoris. Rebus igitur sic dispositis in Hungaria, Vladislaus
ad fluctuantem paterni Regni statum & molitionem: Cazimiri
in Masouios animū conuerterat, volebatq̃ dum tributa exigen-
tur, dum gerendo bello vsui futura parabant, transcendere in Po-
loniam, factiones intestinas illic quoq̃ sedaturus, Consultaturus
q̃, quo pacto licentia latrocinantiū, ex Silesia, & Lituanicus mo-
tus supprimeretur: sed & magnopere gestiebat secum post tot tan-
tasq̃ res foeliciter gestas, sese matri ac suis alijs ostentare. Cæterū
præter id quod apparebat Polonos omnia facturos, ut non nisi
quæ ad pacem suam facere crederent, recte prius constitutis, Re-
gem ab se dimitterent/Hungari etiam veriti ne aut iuuenilis ani-
mus, dulcedine quietis in paterno Regno remolliretur/aut a ma-
tre cæterisq̃ necessarijs auerteretur a periculis, in bello Turcico
subeundis, Despotum & Iulianū tanquā duas machinas ad eam
cogitationem expugnandā Regemq̃ in Hungaria retinendū ad-
mouere/illi satis superq̃ ad id per se prompti/nec minus ab alijs
stimulati hortando rogandoq̃ puicerunt/ut Polonis Rex in præ-
sens per legatos excusaret necessitatem, ac magnitudinem suscepti
negotij/a quo præter ignominia proditiis illis, quos ad belli forie-
tatem exciuerat/sine summo etiam periculo abesse non posset.
Quia Turcus cognitis, quæ a Christianis parabantur, ingentem
congregasset exercitū, impetiturus vltro Hungariā, nisi sua defen-
dendi necessitas ei prius obijceretur, Quibus adiectū est etiam ne-
gociū impetrandi propter nouam expeditionem auxilia, Nec a
Polonis solum, verumetiā a Prutenis/a quibus præterq̃ quod
ex professione sua deberentur: apparebat etiam eo iustius peti/
quo a priori bello ociosius abstinerant. Cæterū veluti ea postu-
latio irrita apud Prutenos fuit/ita dilatus regis aduentus magno
malo Polonis stetit. Cū enim vniuersorū animi erecti in expecta-
tionem illius, quæta secum & ciuilia agitare cepissent/vbi intelle-
ctum est minime affuturū/illico veluti impunitiorem licentiam
nacti/sese ad consuetas artes conuertere: & præter id quod mu-
tuis simultatibus multa inter se foeda cōmittebant/facile etiam ex-
ternorū iniurias tolerabāt: sed nec minus finitimi eandem ob cau-

fam latrociniabantur impudentius / captique sunt & rebus suis ex-
 uit / ab illis multi negotiatores honestissimi / præde etiã ex agris
 propemodũ licentius, q̃ si bellum indictũ esset abactẽ: Sed ante
 omnes insignis fuit rapina ducis Opolensis / interceptis per insi-
 dias q̃ plurimis negotiatoribus Craconiẽ, dum Vratillauia ad-
 mundinas proficiscerent: quã iniuriam cum publico sumptu ac vi-
 ribus vindicanda censeretur / placuit tamen prius ad Regem per-
 ferre: ille ne quid se absente viribus tentaretur edixit: sed vt iure
 res repeterent / seq̃ oportune affuturũ / si minime restituerentur /
 dum ea cum Polonis agerentur satisq̃ ad bellũ prouisa & consti-
 tuta essent omnia / in Hungaria / vltimũ est denuo significare Con-
 stantinopolitano Imperatori / vt se cum suis prepararet moturus
 ex parte altera / vbi Vladislauus ad Traciã Macedoniãq̃ fines cũ
 exercitu peruenisset: nec minus admonere etiã fidei, ac temporis
 pontificem maximũ, cãterosq̃ qui paulo ante obsidendi Helles-
 ponti vltro negotiũ curamq̃ susceperant: itaq̃ illi nihil dissimu-
 lantes, congregata instructaq̃ ad Caietam septuaginta triremium
 classe, miserunt illico Franciscũ Albertũ Cardinalem Florentinũ,
 vt nauigaret in Hellespontũ / obsessisq̃ illic littoribus opportu-
 nis obsisteret, ne quid subsidiorũ a Turco ex Asia posset accersi-
 ri: ad quam rem summo studio maturandã / præter id quod Vla-
 dislao data fides & religionis cura intentos faciebat / fama qua
 Carman⁹ vulgabatur Carmanũ Galiciẽ Carmaniẽ Regem, cũ validissimo
 exercitu in Pontum & Bitiniam Turcos oppugnaturũ venire / etiã
 promptiores fecit. Cum viderent omnia veluti quodam diuino
 nutu ad id præparari, vt superstitio impia & fœda pessundaret,
 perculerat & Turci animũ / moles instantis a Carmano belli / cui
 sustinendo imparem se fore sciebat, nisi integer illuc se conuerteret
 & videbat dispartitis viribus suis: eodem tempore Polonis at-
 q̃ Hungaris terra / italis vero etiã mari esse occurrendũ / cum ni-
 hil ignoraret eorũ quẽ contra se summo consensu summorq̃ co-
 natu ab vtraq̃ gente parabant. Et proximo etiã bello cum ma-
 gna furorũ chade Vladislai vires ac fœlicitatem expertus / timebat
 magis ex eo, q̃ intelligebat adeo præualida subsidia illi affutura /
 fignur ne copias suas distrahere in diuersum, & propemodũ sine
 sp. r. sistendi separatim eas summis discriminibus obijcere coge-

retur / ratus cãterorũ animos facile posse ad pacem acclinare / si
 Despoto prius persuaderetur: nuncios ad eum clam submisit: qui
 veluti de Carambi redemptione agentes, per occasionem propo-
 nerent sibi cum libertate filiorũ pristinã fortunẽ decus atq̃ ampli-
 tudinem: si æquabilis concordie cum rege ineundẽ auctor ipse fi-
 eri veller: ille se dolo atq̃ astu a perfido hoste tentari primũ ratus /
 oratorũ verba diffidenter audiebat. Cãterũ vbi instando agen-
 doq̃ vt crederetur extorsere / coepitq̃ illius animus ab incerta spe
 victoriẽ / ad presentem certamq̃ principatus sui possessionem cõ-
 uerti / cum nõ ignoraret filios interim fœdo in carcere cãthenis vin-
 ctos / & iam pridem crudeliter oculis mulctatos / ludibrijs quibus
 q̃ esse expositos / & vltra quã paternus animus pati posset / diu-
 tius indignis atq̃ acerbis modis per opprobriũ & calamitatem in
 sorde ac squalore vexari / eaq̃ res non minus q̃ euerfa status sui
 fortuna sollicitũ haberet: rem prout offerebatur ad Hunniadiã
 num pertulit / qui & si pristinẽ fœlicitati viribusq̃ fidebat / ad ea
 q̃ auxiliares etiã copias terra mariq̃ accessuras sciebat: tamen
 intestinũ bellum in Hungaria nõ extinctũ, sed dilatum, Fridericũ
 q̃ in propinquo diuinijs & auctoritate prepotentem hostem cum
 videret, reputansq̃ q̃ variĩ inopinatiq̃ casus in bello dominantẽ /
 ne siquid aduersi mala fortuna obiecisset / Vladislauũ subinde fa-
 cili negotio, regno frui contingeret / illatam a Turco pacis men-
 tionem haud quãq̃ asperandã censuit: præsertimq̃ etiã q̃ De-
 spotus per concordiam pene plura assequenda proponebat, quã
 posset bellum etiã fœlicissimũ repromittere: Sed ante omnia qui-
 bus tandem conditionibus reuera pacem firmare vellet, a Turco
 exquirendũ putauit. Cũq̃ nunciata sibi per Despotũ tam dere-
 dimendo Carambo q̃ de restituendis illis, qui bello repetebant,
 vera esse comperuisset, transiegit ante omnia de precio captiui / pro
 quo quinquaginta aureorũ milibus acceptis: nihil interim præter
 mittendo ex ijs, quẽ ad acerrimi belli motũ præparanda fuerant
 nunciat Regi / quid q̃ maxime fieri posset, numerofo instructoq̃
 exercitu Idibus Iunijs ad Segedinũ moueret / sibi legatos Turci pe-
 tentes pacem affuturos / offerri quidem vltro condiciones haud
 asperandas, tempori & rebus regni. Cãterũ vim paratam in con-
 spectu, multo meliores extorturam, sollicitus adhuc seam Vla-

Oratoris
Turcorū
pro pace
oratio

dislaus de statu Poloniae perditante, mentionem pacis letus audiuit/videns facile fore/vt viribus quas ad externū bellum comparauerat, domi vtriusq; Regni sui res in perpetuū stabiliret, Sublatis omnino aut electis iniuriarū seditionūq; principibus/sed & ceteri omnes post tot annorū nō intermissū bellū cessationem quietemq; aliquā a Turcis desiderabant: venit itaq; Rex cū suis praestituta die in Segedinū/quo Despotus Hunniadianusq; antecesserant, cum Turcis oratoribus: quorū princeps graece nationis homo/sed Musomanorū sectam professus/vbi in conspectū Regis venere, ita verba fecit. ¶ Si commissio inter nos belli discrimine Rex inclite/nunc demū ad petendam pacem veniretur/videret forsan posset Amurates Imperator noster viribus suis diffidere: sed cum multo ante quietia consilia proposuerit tibi, q̄ manum conferendi aliquando tecum cogitatio quēpiam subesse posset/inq; meliori fortuna sua/iā tum egerit apud te de amicitia ineunda. Non debes existimare, noua potius aliqua necessitate nunc permotum, q̄ consilio eodem, quod a principio sibi persuasit te foederis ac pacis mentione prouocandū/Nec enim semestri victoria tua credere oportet/fractos abiectosq; esse animos nostros continua foelicitate/iā tot annos supra omne fortunę discrimen exaltatos, Quos etiā si nihil aliud erigeret firmaretq; vtrūq; vidisse tuos totiens a nobis effusissime fugatos victosq; reparare subito cōspicias/victoribusq; subinde vltro insultare, satis efficax exemplum foret, ne mediocri clade accepta:& quę tota ducum nostrorū temeritati queat imputari, de fortuna viribusq; nostris subito desperaremus: Atq; ideo non tanq̄ aut necessitati aut desperationi cedentes nos audiendos putes, Sed vt qui minime contra alienam foelicitatem tendentes, modū terminūq; nostrę constituimus, Cūq; gloriā partē nuper abs te victorię presentisq; apparatus magnitudinem, oculis atq; animo metiris/quantū vtrūq; credere oporteat tibi documento nos simus/totiens prius victores eisdemq; quibus tu modo humane foelicitatis blandimentis inflati:nulius magis interest casibus se subtrahere, q̄ cuius foelicia initia nō dum sortem alteram sunt experta/pauloante vix pubescente ætate cum paterno regno administrando minime satis par credi posses/accitus es ad alterum pariter regendū/præterq; q̄ magnitudo

dine sua fortiori ætati intolerabile externis bellis ciuilibusq; factionibus etiam implicitū/magno animo susceptę a te conditioni adeo successus affuit, vt bello domi statim pene extincto arma in nos cōuerteris: Et quorū nomen prius vix sustinebatur facile vincisse posse docueris, Quo benignius ausus tuos fortuna confirmauit, eo ne destituat praecauendū est magis/presertim q̄ nō qui plurima, sed qui grata & firmissima quęq; possidet/iure Foelix appellatur: porro quid tibi gratius esse potest aut debet, q̄ paternū Regnū/quid firmitus q̄ adiecta illi cum pace nostra Hungaria: sed blandiaris coeptis tuis: & quantūvis de successu stabilitateq; fortunę tibi pollicearis: nempe vt Despotū in sedem suam restitueres/celeberrima duo tua regna in discrimen seruitutis adduxeris/haud sane æqua laborū periculorūq; mercede illectus. ¶ Si id quod tanta belli mole quaeritur/minime tanti est/vt tam magno discrimine peti debeat. Quantū sentimus, non minus tua q̄ nostra interest viderē ne de alienis solliciti, nostra labefactemus. Concordiē ac pacis multę vtrinq; dici accipi q̄ honestę conditiones possunt/belli vnicus futurus exitus euersio scz patrię, diuinorumq; & humanorū omniū apud eos qui victi fuerint: si præteritorum meminisse placet/habemus & nos quid arma nobis & vires polliceantur, Cæterū cedere casibus q̄ oblucri humanæ imbecillitati magis conuenire censemus/tuū est reputare cū tuis malitis ne capere exemplū instabilitatis fortunę, ex rebus nostris, an in vestris eam experiri/acclinati in eam sententiā iam dudū animi/facile permoti sunt, vt de pace agerēt, disceptatio maior fuit/in conditionibus approbandis agente Turco de reseruanda sibi Bulgaria fodinisq; argenti, cum plæriscq; oppidis in Seruia: Vlasdislao vero legitimis dominis restitui singula volente: tandem in id conuentū q̄ Bulgaria tanūmodo in ditione Turci remaneret: cætera omnia quomodocūq; occupata/ab eo restituerent illis quorum iuris fuerant ante bellū: captiui qui supererant vtrinq; soluerentur/imprimisq; Despoti filij: dies deinde constituta/in qua oppida ciuitatesq; prout pactum erat traderent, paxq; in decennium conclusa/non aduersante etiam Iuliano/nō tam quia ex animo rem nō improbarer, q̄ quia aut non succurrebat quid sper proponeret/tot tantisq; vilitatibus compensandis/si in præsentia

Foelix
↪

Vinculū
foederis
quale pe-
ritum per
Turcos.

Dissuadet
Sanocerus
Eucharis-
tiam in-
terponi.

negligerentur: aut quia in tam præcipiti consensu, omnium clausas
mentes admittende rationi intuebatur: expectabatq; admonendi
tempus oportunius: sed misere interim cruciabatur, secū reputans,
suis maxime factū adhortationibus / vt Veneti Burgundusq; &
pontifex maximus classem ad Hellepontū mitterent: seq; exinde
aut vanitatis, aut perfidiæ ab illis arguendū videbat / si pax vt con-
uentum erat seruaretur. Cæterū q; grata ea pax Hungaris fuerit,
inmemoria veterū cladiū sanguinisq; effusi, recuperandis illis, quæ
vltro tunc restituebant: vel exinde licebit extimare q; eius vt vide-
batur auctori Hunniadiano, virtutis & honoris gratia data sunt
oppida & loca omnia, quæ alio in Hungaria Despoto fuerāt
prius assignata. Et cum Turci peterent, q; in confirmandis pacis
conditionibus, prolata in mediū Eucharistia rex iuraret, haud qua-
q; fortiter contra tendebant ne si id iurandi genus deprecaret. su-
spicari posset parum sincero animo transactū de concordia. Cu-
ius adeo vehementi studio tenebantur, vt vitarent etiam suspicio-
nes singulas, a quibus perturbari eam posse apparebat: Sed Gre-
gorius Sanocerus vbi Regis quoq; animū a tam improbo facto
haud omnino abhorrentem vidit: religioso veluti furore percitus /
deus inquit deus tam execrabile scelus auertat vt qui paulo ante cō-
tra impios pugnantes omnia tristitia difficiliaque percelli sumus:
dum vinceremus. Nunc rursus pro religione armati & propemo-
dum victoriā manu tenentes, Sacrosanctū diuinū mysteriū arcanū
sub profanorū oculis sponte proferamus. Quid prima: quid hac
secunda expeditione, a nobis petitū quid adeo ingentem belli mo-
lem, ex tam seperatis ab inuicem regionibus ab Italia, a Burgun-
dia, a Tracia euocaret: quid denuo arma induere: quid hucusq;
progredi oportuit / si sacra nostra prodenda erant in minori nostro
facinore per ignauiam domi inermes sedendo pati potuimus, illa
profanari, q; nunc sumus armati prodituri: pudeat nos gratulatio-
num, quibus nuper victores accepti: pudeat laudum, quibus vt
Christianæ rei seruatores prope in cælum modo elati sumus. Pu-
deat deniq; obnoxios ijs nefarijs cogitationibus nos dignos ha-
beri aut in quibus totius Europæ Reges ac principes spes suas col-
locauerint: aut pro quibus innumerales populi & nationes om-
nibus in templis, ad deum supplices ambiant / pro victoria nostra

vota nuncupando. Quanto sanctius præci Romani, qui capta a
Gallis vrbe, ne sacra sua conspici possent, terræ infodere. Nos vi-
ctores nostra vltro impijs prodere cogitabimus, cōmitteremusq;
vt religiosus ab illis inanes quædam diuinorū persuasiones ser-
uate dicantur, q; a nobis sacrosanctū immortalitatis nostræ pi-
gnus ac mysteriū / & publice nos illo facinore contaminabimus /
Q; si vnus quispiam sacrilega audacia ppetraret seuerissime vin-
dicaremus: omittō quantū piaculi apud deum contrahemus, qui
non modo ab ipsius causa defecerimus / sed ipsum etiam testem
ac pignus defectionis nostræ impijs exhibuerimus. Quid de no-
bis hostes sentire poterunt, videntes nos tantū pacem exstimalse /
vt non minus sacrilege iurauerimus, q; ipsi impudenter posula-
uerint: sed vt hæc pacis utilitas leuiora videri faciat, omnia quæ
aut in nostra vel aliorum secta religiose altius elata sunt, quæ quæ
humanis sensibus attingi queant, caerimoniarū velamento san-
ctoq; arcano mortalium animis infundunt / quæ si nuda in medium
protrahantur / quia nullo humanæ rationis argumento subsistunt,
& temere asseuerari & impudenter peti vt credantur apparet / au-
diuere dudum hostes deum a nobis præsentem coli, asseuariq; in
sacrariorū penetralibus: & quia ignorant quo id pacto contin-
gat, cum de eo cogitant, nihil simile ijs quæ terrena & momenta-
nea cognoscunt: sed quicquid extra mortalitatis sortem positum
putant, mentibus eorū occurrit. Et id quod quale sit nesciunt, tan-
te nostræ de eo asseuerationi par figurant / nos hanc ipsorū persua-
sionem patefactis arcanis nostris corrumpemus, datasq; ad diu-
na & cœlestia de sacris nostris mentes, ad caduca & terrena reuo-
cabimus, specie panis in conspectū exhibita, qua verum corpus
Christi contineri, vt nos quidem firmiter credamus, efficit diuina
institutio gratiaq; in qua nati sumus. Quibus illi orti atq; cum res
per se fidem non faciat / restat vt nos irrideant, veluti minime pos-
sibilia credamus. Nolite per deum cōmittere, vt aboleatur sacri-
le horror / quo ipsorū animi præstringunt in bello / cum secum re-
putant inuitros se præliū contra nos / quibus adeo propicius sit
deus, vt propemodū videndus nobis coram pariter conuerfetur:
Quantū de nostrā deq; religionis nostræ maiestate hoc factio mi-
nuitur / tantum crescat apud illos audacia credituros subinde / vt
m. iij.

Sacra his-
toriavtri-
usq; pro-
fertur.

ipsis quidem videbitur/ex specie quā intuebuntur,nos nō modo in veri dei tuitione non esse, sed nec in alterius cuiuspiam. Multis modis stabilitati conuentorū cauēri aliter potest/quamuis ad fidei pignus regium verbū satis esse deberet, Aliaq; inter priuatos cautiones/alię inter principes exhibentur, Ad extremū relicturū se profanata castra asserebat/si eo modo Rex iurare pergeret/itaq; cum videretur tam vere q̄ religionis,eq; ipsorū quos alloquebatur usu & maiestate dixisse. Constitutū est in confirmanda pace proferri vtrinq; in mediū sacram historiā suam, quod euan-gelium nostri, alcoranū illi vocant/quibusvbi suę quicq; dexterā admouit religiose iurātū est/conuenta executum iri, atq; inuio-la ta permansura:hoc maxime modo datus acceptisq; pacis conditio-nibus/cum Turci digressi essent promissa impletur:venit a Fran-cisco Cardinale nuncius cum literis in quibus continebatur, Tur-cum aduersus Carmanū cum ingenti copiarū numero traiecisse in Asiam inermiaq; & vacua quę possideret omnia cis Hellespon-tum reliquisse/ab se vero cum classe litorisvbiq; occupatis iam tum ademptam hosti facultatem reportandī exercitū in Eu-ro-pam nō prātermittendā tantam occasionem prope sine armis aut certamine aliquo exterminandī propellendiq; ad origines su-as diram gentem, execrandamq; superstitionem. Meminisset rex fidei spon-sionisq; principibus Christianis factę & q̄ maxime fi-eri posset/pperaret cum promissa expeditione/quando illi quo-q; quod suū erat auxilia premisissent/ad ea similibus pene assue-rationibus a Græco quoq; Imperatore per literas significata: ad-debatur etiam, elatū se spe, bellī maioriconatu a Rege scdm spon-sionem renouandi/cum tentaretur a Turco de foedere/non solū repudiasse conditionem/verumetiā hostilia contra illum vltro in-tulisse/& in armis esse cum suis vt regi sub ipsum montiū descen-sum vel accurreret vel alibi expectaret/si id magis ex usu fore vide-retur, instandū agendumq; dum distractus ille/multiplici bello tam diuersis in locis mari terraq; suis adesse non posset/dum nu-perçesus fufus fugatusq; nondū satis animū viresq; collegisset/& proximis cladibus afflictus/nedum impetū: sed nec nomen qui-dem regium laturus videret/omnia per dolum fraudemq; ab ora-tore Turco in foedere transacta. Non cōmittendum, vt gloriosa

inicia vecordi negligentia foedarentur: sed rapiendā opportunitas-tem delendę ignominie religioni nostre inuiste, non vno atq; alte-ro oppido sed multis regionibus Christiani nominis partim dire-ptis, partim ab execranda gente sub ditionem suam missis, Turcū adeo festinanter per Hellespontū copias traiecisse/ vt verius did- posset fugisse bellū/qd a tergo affore sciebat, qm pfectū esse ad propulsandū id quod ab Asia nunciabat. Ad extremū rogabatur ne veluti sub cultro, & prædę relinquere crudelissimo hosti, qui proculdubio exercitū reportaturus esset in Europam/vbi aduen-tus Vladislai metum deposuisset. Nō aliunde magis id discrimen sibi imminere q̄ q; Regiæ fidei pollicitationibusq; crediderat. Reditis vtrorumq; literis in Regis ac procerū conspectu, quidam subito quasi languor omniū animos occupauit/memoria eorum, quę de se sperare adduxerant principes Christianos/ cœ-pitq; Regis aliorūq; velut oculis obuersari species gratulationū/ quibus tot Regum populorūq; veluti publico consensu paulo- ante, tanq; Christiani nominis seruatores excepti fuerant: & pu-debat pigebatq; ob pntem vtilitatem perpetuū decus veluti con-temptuisse/secuturāq; exinde ignomiā intuebant: & meminerāt obligatā ab se fidei Græcis, Latinisq; & ab vtrifq; implorata auxilia præsto esse audiebant/quę nisi per summū scelus in discrimine in quod pellexerant, relinquere non poterant. Quibus adeo contrario affectu omniū fere mentes distrahebant/vt qui paulo- ante pacem vltro elegerant, bellum malle appareret. Et videbatur etiam quædam quasi opportunitas & causa concordie repudi-andę: quandoquidem Turcus ad constitutā diem neq; captiuos omnes soluerat: Nec dum oppidis ciuitatibusq; quibus oportuit ex foedere cesserat. Itaq; Iulianus apud tam suspensos an- mos, desiderūq; inter & poenitentiam inite concordie/fluctuan- tes, occasionem suam adesse ratus/cum multis magnisq; actioni-bus antea expertus esset/Sano cē persuadendi vi & facultate, ve-lut habere hominū mentes in potestate/conatus est sibi illum ad-iungere in negotio pacis improbandę: suadendiq; instaurandum bellum. Quod cum ab eo minime impetraret/pppterea q; ille Des-spoti Hunniadianiq; sententiā probans nec temere dandam fidem hosti, & datam minime violandam contendebat. Conuersus ipse

Iulianus
cōtra fœ-
dus bellū
suadet

ad circumstantes: A fœdere inquit de quo cum Turcis transactū videtur, q̄q̄ inane irritūq̄, mallem abstinuissemus: Non prius religionemve illius aliquam si bellū prosequemur violandū intelligi oportuit: sed quia dandis accipiendisq̄ conditionibus bonā partem temporis prosequendę expeditioni aptissimi frustra consumpsimus. Contradixissem iam tum ab initio. Sed acclinaiores animos vestros ad concordia vidi / quā ut crederem posse oratione mea ad rem gerendā vos erigi / p̄terea sciebā hec omnia quę nobis hodie nunciata sunt de facilitate debellandi in Europa / Turcis implicitis detentisq̄ bello Asiatico / fore vni paulopost nunciarent / maluiq̄ expectare donec ea crederetis alijs / q̄m intempestive p̄dicendo cōmittere ut fingi a me & per vanam spem iactari arbitraremini. Nunc quando ut volui asseueratio victorię vestrę ad vos aliunde q̄ a me peruenit: Et ita esse ut describitur / non minus q̄ optabam credere vos indicat destituti incepti poenitentia / non gerendū ne sit bellum quod omnes necessariū intelligitis / si cū decoris prius partis salutem libertatemq̄ vestram retinere vultis: Sed liceat nec ne geri post qualem cūq̄ hanc vtrinq̄ fœderis iactationem / explicandū a me sentio: video enim plerosq̄ inanibus fidei ac fœderis nominibus suspensos / intra se nō tam quid facere velint, q̄ quid a quib̄ sit deliberantes / quasi verba quędam incon-sulta per spem metūq̄ mutuo iactata, nomen sanctitatemq̄ fœderis obtineant. Cum id demū iure sit fœdus, quod ab illis quorū res est initur / non verborū sponsio sed conuentorū expleta fides confirmauerit: Huic neq̄ paciscentiū affuit auctoritas / neq̄ patrum subinde accessit executio: sed nomen tantū fœderis & cęrimonია temere iactata sunt. Quę non prius sancta sunt, q̄ promissa vtrinq̄ cum fide absoluant: atq̄ ut incipiam ab eo qui spon-sionis caput esse videtur / tamdiu forsan liberū regi fuerit / de fœderibus & pace cum Turcis agere / quoad incliti huius regni viri bus & foelicitate bellum gessit / quoad nulla externa ope adiutus / priuato sui Regni discrimine ac sumptu publicam Christianę rei salutem maiestatemq̄ tutatus est: vbi vero cum alijs quoq̄ Christiani principibus consilia totamq̄ gerendi huius belli rationem cōmunicare placuit / eorūdem consensu bellum intermitteri oportuit, Quorū opibus auspicijsq̄ geri susceptū erat: Sed ut res tota

tion secus atq̄ ante adiunctam sibi aliorum principū manu, Regis tantūmodo fuisset, Nedum fœdus cum eiusmodi omninū genere / sed vilius omnino rei cōmercii inire non licuit / & initū non tenet / iniussu pontificis maximi / huc adde susceptas ab hoste conditiones minime expletas esse: ex qua re etiam / si nihil aliud / omnia quę dicta factaue dicuntur inania redderet / tamen quia conuentorū fides quę ab illis frustrata est / minime confirmauit sanctitatem religionemq̄ fœderis. intelligendū est a sponsione sua si qua fuit, non solū absolutū esse Regem / verum etiā per doli ac simulationem proposita transacta q̄ esse singula ab oratoribus / qui pacem petiitum ad nos venere / ut si hostis initurus fuisset id fœdus quod stabile ac ratū vellet. Si eiusmodi postulatio & spon-sio fraude omnino vacua futura erat / non habuit quem de pace acturum mitteret alium, q̄ hominem lingua genere moribus & deniq̄ p̄ter simulatam religionem tota vitę ratione ab ipso alienum / qui nihil vere religiose & sancte a Turcis promittere: neq̄ ex diuerso stipulari posset. Ceterū cuius pacta promissaq̄ omnia si ex vsu videretur / sine verecundia reici atq̄ improbari liberū foret: sed & pudebat eum tam supplicis actionis simulationem explicare per hominem suę gentis cauitq̄ verecundię: ne quid sub-misisset: ne quid infra vulgatam animi viriūq̄ suarū magnitudinem ageretur a suis. Et noluit Regem gloriari posse / q̄ supplican-tem sibi Turcum aliquando audiuisset: p̄terea cum tota actione multa simulanda forent / nō alterius artibus facilius decipi nos posse arbitratus est. q̄ eius qui nobiscū de religione paulo ante sensisset / ut quę per se nō satis fidem facerent / religionis velamento inuoluta in animū nostrū descenderent. Ceterū si quę placuissent im-petrata foret / cogitauit se pactis statutū. Sin minus ex simulatione concordia se id saltem cōmodū percepturū / ut ad gerendū bellū posset sibi interim consulere: Quę ita esse indicat frustratus terminus eorū omniū quę per fœdus ab ipso fieri oportebat. Scio Despoti sed imprimis Hunniadiani tantam esse rerum hostiliū peritiam / tantū experimentū / ut nefas sit dicere non omnia ex vero sic se habere / ut sit eis persuasum: sed illum cupiditatem simul liberandorum filiorū / simul recipiendi amissum decus, & fortunas / ac vero diffidentia auxilij a complicibus belli affuturi ad egisse credi

derim/ut non tam acriter, q̄ poterant animū intenderent/ & blandis pollicitis dissimulatā fraudem statim nō deprehenderint. Cæterum non debet cuiusq̄ gratia/ aut auctoritas apud animū vestrum plus valere, q̄ veritas/ cū intelligatis tali foedere neminem teneri/ vel ex eo q̄ sine auctoritate ictum/ vel q̄ per fraudem ab hoste minime impletis conditionibus sit dissolutū: sed ut omnia legitime a rege/ nihil insidiose ab hoste actum constaret/ meminisse debetis sponsionis q̄m Christianis vocatis admissisq̄/ in partem belli paulo priusquā Turcis fecisse vos constat. Et cum deliberatio vestra illis angustiis inclusa sit q̄ data fides minime potest vtrinq̄ subsistere: Sintq̄ alterutri deferendi/ neminem dubitare conuenit: ita quēq̄ potius seruandū esse/ ut arctiore coniunctione nos contingit. Porro quid vobis cum hoc genere hostium conuenit/ a quibus professione moribus, totiusq̄ vite instituto ac ratione distatis/ quid cum Christianis non coniunctissimū est/ atq̄ ut omitamus cōmunia immortalitatis initia, fana, sacrificia, sepulchra eadem, Tum cærimonias & sacrorū ritus/ quibus animi vestri multo arctiori necessitudine inter se coniuncti sunt, q̄ si natura ipsa eisdem parentibus orta corpora coniunxisset. Nonne qui paulo ante in Hellespontū classē suam misere/ pro salute, pro gloria vestra/ cōmunicando vobiscū vires/ suscipiendoq̄ belli vna gerendi negotiū/ indissolubili omnino vinculo vos sibi deuinxere. Qd̄q̄ nisi per æternam labem atq̄ infamiam ingratorū animorū violare nō possitis/ atq̄ ideo cum ex parte altera illi sint qui ad humana diuināq̄ omnia vobiscū cōmunia/ addidere recentissimū beneficium submissorū vobis auxiliorū: quicq̄ ut nulla noua sponsio intercessisset/ tot humanis diuinisq̄ propinquitatibus vos contingunt/ ut sine inextinguibili scelere deserti nequeant: Ex altera vero hostis immanis/ perfidus/ qui nō per bellum tantūmodo a vobis discrepat: sed religiones alias cultusq̄ diuinos professus/ omnia quę vobis sacra sunt veluti profana contemnat: & si possit violer. Cuiq̄ nec dari fides potuit absq̄ nefario crimine. Nec post q̄ data creditur/ potest sine grauiori culpa seruari. Non debet esse magna deliberatio/ cum hoc ne an cū illis, conuenta sint exequenda. Si per seuerat̄ in suscepta concordia/ præterq̄ q̄ elusi estis/ frustratis ex parte altera conditionibus contaminati inextinguibili facia-

nere, amissaq̄ gloria priore bello parta, sub quotidiana honorū omnium execratione, infamem vitam agetis. Si vero qd̄ per se etiam vanum irritūq̄ est repudiato impio foedere bene de vobis meritis aderitis/ eo in discrimine in quod per vos adductos nō ignoratis/ ad securitatem qua subinde vestra possidebitis/ cum immortalis gloria non modo ea de quibus in concordia mentio est: sed cætera omnia quę a dira gente possident in Europa recuperabitis/ de cuius rei facilitate dicerem, nisi perpenderem satis per literas suas persuasisse vobis Græcū Imperatorem, & Franciscū Cardinalem quorū auctoritas in eo tanto grauior sit oportet, quanto propinquiore sunt hosti, & indicant ex re præsentis: sed & maior trepidatio hostis, q̄ ut satis ab ipsius oratore dissimulare/ supra omnem orationem stimulare vos debet ad occasionem istam capessendā, Quam si prætermittetis cogemini tandem despecti ac destituti ab omnibus/ dubiū dedecore an periculo maiore intra fines vestros dimicationem eam subire/ cui vos impares esse implorando externa auxilia iam pridem profiteamini. Ad hæc multa de iure pontificio deq̄ illius potestate ac vi p̄fatus. Subdidit tandem pontificis se maximi auctoritate id foedus qualecūq̄ esset rescindere. & abrogare: regemq̄ ac cæteros quorū interesset a iuramento & sponsione quā Turcis fecerant absoluerē. ¶ Adeo paucis Iuliani oratio non est probata ut ex concione tota exaudiretur fremitus deposcentiū bellū, assistentiumq̄ succurrendū esse illis, quos in belli societatem attraxissent/ quando nō aliam ob causam periclitarentur, q̄ q̄ armati concurrerent ad propulsandū pericula/ propterea quę Hungari simul & Poloni paulo ante coacti fuerant ipsos implorare: fortunarū potius omnium ac vitæ iacturā faciendam, q̄ fidei fidelibus obligatę: pertinere id nō ad famam solum spernē de se apud cæteros Christianos excitatam/ sed ad conseruationem etiam & tutelam rerum suarū: & ut nihil aliud stimularet satius pro religione honeste occumbere, q̄ deserta illa & prodita, deo atq̄ hominibus violatis insensiq̄ indecoram vitam extrahere/ decreta itaq̄ foederis ac pacis abrogatio/ & ut cum Christianis alijs suscepta expeditio continuaret̄. Cui sententię nec Despotus quidem aut Hunniadianus tandem fortiter obstitabant: Ille inuitatus facilitate quę in debellando apparebat/ hic regia spon-

sione pelleretur. Cum Vladislaus promississet ei Bulgarię regnum
 post victoriā / & literas quibus id continebatur etiam quo-
 rundam procerū subscriptione firmatas in fidem dedisset: decre-
 tum igitur quod erat contra pacem promulgatū, Francisco Car-
 dinali ad dāstem missum / simulq; Græco Imperatori & principi-
 bus cæteris / ad quos initi cum Turco foederis iam pridem fama
 peruaserat, Raro alias Poloni tam letum nunciū acceperant / ac
 fuit intellexisse q; Rex de pace cum Turco translegerat. Nam cum
 Cazimirus indicto Masouis bello, totis Lituanorū viribus Dro-
 chicinum oppugnaret, Masouiq; iunctis pene castris ex diuerso
 in armis starent, Nec tam virium inter vtrosq; discrimen appare-
 ret, qm suspicio erat si cōmitti prēlium contingeret / magnam par-
 tem copiarū Cazimiri defecturā ad Michaelē Sigismundi Du-
 cis paulo ante interfecti filium / qui apud Boleslau inter Masouos
 militabat / ingens spes animos ipsorū ceperat, Regem ab ea pacifi-
 catione in Poloniā subito, id quod maxime cupiebant, profectu-
 rum / Anxij enim inter Boleslau Cazimiriq; de euentu sperabāt
 interuentū Regis id bellum dirempturū / & ab armis partes vtrin-
 q; abscissuras. Cum enim tam Lituani q; Masoui sub tutela re-
 gis agitant, Polonis neutros vinci expediebat: itaq; vbi dissolu-
 tum foedus acceperet: iterum consternati animo vt consiliū cape-
 rent, ad Peterkoniam conuenere / ibi Vladislauieñ Episcopus &
 Ioannes Piltzanus designati oratores ad Hungariā / qui p̄mo-
 nitū regem pactionis ac fidei etiā hosti seruandę / suadendo agen-
 doq; animarent ad paternū regnum reuiscndū / in quo multa eo
 absente perturbata: sed imprimis sedandū bellum, quo a Lituanis
 Masouia p̄mebatur / p̄senferat Vladislaus Cazimiri motum / &
 futurū conuentū Polonorū / atq; ideo ne quid exinde nunciare
 sibi / quod parū conducere rebus, quas parabat / vtq; sui cordi se
 ei esse intelligerent misit illico in Poloniam Ioannem Gruscinen-
 sem / qui diceret Regem nullo modo salua fame verecundiā / pos-
 se susceptam denuo expeditionem intermittere / statimq; moturū
 ex Segedino / cogi necessario illis adesse, quos in bellū imploran-
 do attraxisset. Cæterū excitis paratisq; tot maximorū principum
 auxilijs victoriā paratā esse de ea gente quā superiore anno pau-
 cis admodū Volonibus cruce signatis adiutus fudisset fugassetq;

& quam nisi hyemis montūq; asperitas niuib; ac speluncis adi-
 tum victorię suę subtraxisset / omnino subegerat / inter redeun-
 dum / quod p̄picio deo breui futurū foret / conuersurū se iter in
 Poloniā: interim viderent ipsi nequid detrimenti regnū caperet /
 imprimisq; Boleslao dū adesset / contra Lituanorū conatus /
 Ea significatio quia p̄ter spem venerat, gratissima Polonis fuit /
 perfecitq; vti Rex videretur esse tam sollicitus de quiete ac statu
 regni, quā ipsi volebant: sed intercepta est exinde causa mittendę
 in Hungariā legationis / atq; ideo singula quę Regi domi forisq;
 ex vfu fore credebant / per epistolas significauere: Interea licet mi-
 nime seruata die / Turcus loca omnia de quibus in foedere caue-
 batur p̄sidijs suis euacuata iustis dominis restituerat. Solutis
 etiam magno numero captiuis dimissisq; cum Despoti filijs. Vla-
 dislaus autem licet æger animo, quasi euentū p̄sagiret Stimu-
 lante Iuliano. Vndecimo kalendas Octobres vt constitutū fue-
 rat / mouit ex Segedino / sed copijs aliquanto paucioribus, q̄ anno
 superiore: nam & Volonū minor numerus accurrerat / p̄pter vul-
 gatum foedus cum Turcis / & multi etiam inter agendum de con-
 cordia dimissi Poloni & Valachi / quos futura pax superuacuos
 redditura videbatur / vbi ad Orsanam peruenit / pridie nonas no-
 uembres Danubiū cum suis traiecit. Expositoq; in Bulgaria exer-
 citu primo ad Florentinū / deinde ad Bidinū progressus / licet vn-
 diq; circa iter oppida plerāq; arcesq; Turcorū p̄sidijs tenerent:
 non ad p̄cedam milites discurrere nō hostibus insultare / non bel-
 lice quicquā cladis inferre agris patiebatur: instituerat enim mini-
 me tempus aut vires suas p̄consumere expugnandis munitioni-
 bus, serendisq; certaminibus, priusquā coniungeret se cum naua-
 libus copijs ad Hellespontū atq; ideo ne in planis & apertis locis
 vel inuitus pugnare cogeretur. Cum duę ad Callipolū vię duce-
 rent / altera per extremā Tracię oram, qua Macedonię coniun-
 gitur, campēstris & breuior / inter Rodopem ac Bistoniam palu-
 dem: qua si progredi voluisset, currus relinquere oportebat pro-
 pter vię difficultatem in hemo recta transcendendo: Altera vero
 per inferiora Bulgarię / prius ad solis ortum, deinde prope pon-
 tum ad meridiem, per Traciam / vt obliqua ita longior: Sed per
 quā licet montanā in plerisq; locis & salebrosam: currus tamen

XI. Kal.
 Octobr.
 prima ca-
 stra mota

Vladisla
us Dracu
la Vala
chie Vay
uoda

haud ægerime evaderent/maluit illac exercitū circumagere, q̄
veluti se nudare curruū munimentis quibus septus contra hosti-
les impetus/se ac suos facile tueri poterat/& q̄ maxime integris
copijs ac viribus ad Callipolim pervenire. Conuersus itaq; in pon-
tum inter Danubiū atq; Hemum haud magnis sed continuis ite-
neribus ad institutū festinabat: vbi vero ventum est ad Nicopo-
lim Bulgarorū metropolim/cuius vr̄bis pars altera a Danubio
abluitur/altera in collem erecta; Quia fama erat totius Regionis
diuitias illuc comportatas/miles cohiberi nō potuit/quā per sub-
urbana discurrens ad prædā/etiam in ipsas portas faceret impres-
sionem/quicquid ædificiorum circumadiacebat direptū incen-
sumq;. Cum vero portę ac moenia strenue defenderent/a pro-
sequenda oppugnatione iussu est abstineri. Cæterū quia quan-
tum fert regio/vberes circum campi & colles videbant affatim ne-
cessaria suppeditaturi reficiendis militibus,iumentisq;, biduū tri-
duumue illic perseverare placuit: in eo loco per cententi suos regi/
& veluti totius belli apparatū recognoscenti/dum miles non tam
se reficit,q̄ studiosè illa p̄parat/quę opportuna fore credebat ad
viam tam & natura sua magis difficilem/ ppter angustias sales-
brosiore & propter frequentia p̄sidiorū hostiliū in oppidis ca-
stellisq; vndiq; imminetibus multo discriminosiorem. Accurrit
nunquā sine p̄fatione magni & fortissimi Imperatoris nominan-
dus Vladislaus Dracula Valachię quā montanā vocant/ prin-
ceps: qui cum iam pridem pacem a Turco accepisset, factū suū in
necessitatem reiecit. Q̄ haud numerosissime gentis princeps, nul-
laq; externa ope adiutus, bellum Christianis simul omnibus into-
lerabile sustinuisse magnitudine animi & virtute suorū diutius,
q̄ sperari de tam imparibus viribus posset/plusq; ab se interim
hominū amissum, q̄ terris suis frequentandis colendisq; super-
esset. Cum euentus quotidie admoneret contra hostiū multitu-
dinem/paucorū suorū virtutem magis admirandā esse q̄ effica-
cem: tandem eo peruentū fuisse non vt in servitutem venire opor-
teret/quę forsan tolerabilis/modo æqua sit/& contigisset antea
multis magnisq; populis & nationibus: sed vt cum patria & laris-
bus familiaribus/cum altrice terra & cœlo relinquenda essent sa-
era, religiones, aræ/degenerandūq; in obscenos mores ritusq; im-

piarū superstitionū/nisi conditionem accepisset/per quā citra profa-
natōem diuinorū humanorūq; oīm/reliquias suorū seruaret in
occasione dignam/in qua tanta virtus perditaret. Ad hec cum
eorum qui regem sequebant paucitatem animaduertisset, Rogā-
re obtestariq; cepit/vt retro iter verteret/se malis suis satis super-
q; doctum/quanta foret Turci potentia/qui ad venationem pro-
pe modum plures seruos pducere solitus esset/q̄m illic ad bellū
armati conuenissent/abstinendū omnino a tam audaci periculo-
sore incepto, cōmunicandaq; consilia & rationes/quo pacto res
equis viribus geri posset: Interea nihil salubrius, q̄ in occasionem
meliores eas copias conseruare, Quę etiam si sufficerent bello q̄
tunc cum hostibus gerendū, Ceteraq; omnia votis responderent:
tamen eo tempore productę instantis hyemis tempestate & ma-
lis/omnino essent succubiturę. Audiebant ea, tanq; Dracula non
ex animi sui sententia loqueretur/ ppter scēdus quod illi cū Tur-
cis erat, Tamē re ipsa per se fidem faciente, moti sunt q̄ plures/nec
tantū suspicio simulate ab illo orationis quantū rei veritas vrge-
bat. Cæterū rapiente regem fato, ad destinatū propinquūq; iam
finem/Iulianoq; ad superioris anni fortunā identidem iactante
nūsq; stringendū fore gladium/vacua omnia defensoribus reper-
turos/Amuratū cum suis trans Hellespontū/vix Carmani im-
petum sustinere, Neq; posse, etiam, vt ociosus a bello esset, ppter
Venetorū Burgundiūq; & pontificis classē suppetias suis ferre,
Gręci p̄terea cū nō mediocribus copijs sub ipsis montibus accu-
surum, Draculę quidem officiū ac sermonem magno assensu om-
nes cōmendauere/veluti benigne in se voluntatis testimniū, Nec
mirum de eorum victoria desperare ipsum dixerunt/ignorantem
qua p̄paratione, quibusq; auxilijs freti pgerent. Ceterū nullo mo-
do ea sibi vt diceret in mentem ventura fuisse si sciisset q̄ta clas-
sis, quantisq; Itatorum Purgundiorūq; copijs instructa, q̄ multi-
etiā eq̄tes peditesq; Gręcorū in armis eos p̄stolarent. Nō regem,
non suos adeo inconsideratę audacię/vt bellum quod conficere
nō possent, vltro inferrent/ bono esset animo quantū advires at-
tineret satis prouisa esse omnia, & p̄parata/ scēditatem dēū ip̄m
cuius causa ageretur & p̄buisse antea/& in p̄sens p̄biturum. Con-
uersus itaq; rursus ad Regem Dracula/quando inquit aut fortu-

Dracula
oīo cō-
modo ac-
cepta

na quę audentem magna quęq; nusq; hactenus te decepit. Aut spes alienę opis/qm ratam velim/aut occulta fatorū necessitas/ te in diuersum trahit a sententia mea. Consiliū tuū quod ratione immutare non potui quantū tempus & improuisa res sunt viri- bus adiuuabo/& cū dicto quatuor milia equitū duce filio suo/ copijs Regijs adiecit/orans obtestansq; immortalem deū/q; quic quid Rex cęteri q; de belli totius successu animis suis repromitte- terent/foelicitissimo euentu confirmaret. Ad extremū dimissurus Regem/duos ex suis impigerrimos iuuenes regionisq; & viarum peritissimos/duosq; item equos inusitatę admirandę q; pernicipita- tis in conspectu dedit/& vix lacrymis temperans:habet inquit ad quod confugas/si casus aliquis malaue fors/quod abhominor dicere/viribus te diffidere coegerit. Malim equidem fore vt frus- tra dederim/ideq; eueniet si vota & preces meę nō vangerunt/ve- rum si necessitas vti coegerit/saluberrimū munus experieris/ vtile sane consiliū Dracula attulerat/si tam fideliter auditū seruatumq; fuisset, q̄ dabatur. Vulgarū est postea virum ingentis spiritus na- tumq; ad bellicas actiones/vbi apparatū Burgundi Italorūq; per- cepit/varie ac multū secum agitalle inter poenitentia fidei Turco- per foedus datę/& religionem eius violandę ppter euentū & fut- turam fortunam/hominū famam siue ad tam gloriosam expedi- tionem cum Vladislao progredere, siue remaneret/plusq; om- nino valiturū fuisse apud militare ingeniū belli decus, q̄ laudem seruatię sponsionis:sed suapte natura omnibus diuinationibusq; quibus cūq; alioquin obnoxiiū muliebri vaticiniū rerinuit. Prędie enim quā in regia castra peruenerat, Secusa mulier Bulgara senio quidem confecta:sed cognitione futurorū multis experimentis clara/ad vicum Sullonū/de exitu ac fine belli ab ipso interrogata p̄dixerat, Regem haud foelici euentu pugnaturū/plusq; momen- ti contra eum hostem profligati exercitus reliquias habituras/fo- req; subinde vt res foelicius gererent/atq; ideo in se ac suos vati- ciniū deriuare volens/p̄superioribusq; actionibus superesse peris- culo quod in presens nunciabat se subtraxisse/filiū vero cum a se dimitteret magnopere monuisse ne fortunę obluatē temere in acie/si res Christiana inclinaret. Conuertit deinde Vladislau- se in Traciam, ingentemq; multitudinem fluuialis scaffę in Pa-

Secusa
saga

mo & inter Messembriā Odesumq; Euxino illabitur. Creditum vero eiusmodi nauigia infestandę Hungarię gratia illic a Turcis p̄parata/vt demissa subinde in pontū/per occasionem tranquill- maris iuxta littus sursum agerentur in Danubiū, Cuius maxime meridionale hostiū, haud plus triginta milibus passuū distat ab Odeso, Ab eo incendio qua placidiorem ascensum Hemus ad se dabat erecturus agmen/quia via vtiq; angusta & confragosa di- uisit copias, vt contra improuisos hostiū incurfus firmior esset, & paratior: Hunniadiano igitur cū auxiliaribus Valachis & tri- bus Hungarorū milibus p̄missis/seguebat ipse magno inter- uallo, cum cruce signatis reliqua q; multitudine, Nam currus in medio agi placuerat/tam p̄cedentis q̄ subsequenti agminis p̄s- dio tutos/inter progrediendū nequid a tergo relinqueret quod muniri in locis adeo angustis posset, Nonnulla oppida hinc inde direpta/& prope funditus diruta/vidi q̄ plures incendio deleti, grassatūq; est a militibus licentiose/etiam in sacra Bulgarorū Grę- conūq; quorū templa veluti profana manu, ferro, igne, cęte- roq; omni scelerū instrumento violabant. Id vero impiū vt certe erat visum Vladislao/edixit itaq; vulgo inquiri/ac restituere deside- rantibus quicquid religione inuolatū esse oportuerat, Nullius magis q̄ ipsorū interesse asseuerans abstinere manus a sacris/pro- quibus arma sumpsissent/multū quidem in armis reponendū es- se/sed in deo plurimū/qui postmodū in bello nō modo opem nō laturus foret contaminatis sacrilegio:sed etiam pro templis, pro- aris, pro sacris suis contra staturus/nisi a tam execrabili rapina ab- stinuissent/dimissi exinde nonnulli ex captiuis Turcis cū literis/in quibus spondebat omnibus qui ex p̄sidijs suis elaberent liberū fore aut stipendia facere apud Regem/aut abire quo mallent, Cuius sponsionis fides integerrime seruata/cū multa loca in dedi- tionem venissent/quę acerrime prius defendebantur/timentibus Turcis qui in illis erant aut iniquam seruitutem/aut mortem cū- crudatu/qui tamen Sumiū ac Pezechii tenebant in rupibus pau- lo editioribus fretinaturali locorū munitione/maluere experiri quid setuendo posset, q̄ fidei hostiū credere, Contra quos quia propter opportunitatem situs apparebat posse ab hoste facile re-

Sacra nō
esse vio-
landa

Litteræ
Francisci
Cardinalis
de trā
itu Turci
circa Hel
lespontū.

Fatum.

Hemus

ditum p̄dudi/ſt caſus aliquis illa rēuire cōginit/ viſum eſt omni
bus vim oppugnando experiri: itaq; non ſine multorū clade, cum
difficultas nitendi ſurſum longe plus negotij, q̄ hoſtis armato
militi exhiberet/ vtrunq; oppidū oppugnātū: in ea victoria multo
rum induſtria, multorū opera claruit/ ſed imprimis Tamonenſis
Ioannis & Leſconis Bobricij quorum ille dum portas refringit,
duo vulnera accepit: hic Pezechij murū primus aſcendit/ & mul
tis alijs aſcendendi opportunitatem prebuit. Tradunt ad quinq;
milīa ex hoſtibus illic interiſſe/ quorū magnā partem dum p̄da
diriperet gladius abſumpſit: Cæteri ad terrorem aliorū rupibus
per quas ſe tutos putabant præcipites acti: dum hæc a Rege age
rentur/ aſſerunt Franciſci Cardinalis litterę nunciantes Amuratū
aut fruſtratis arte, aut corruptis precio ſpeculatoribus qui littora
ſeruabāt/ infra Calipolim qua fauces Hellespontū arctiſſimę ſūt,
ingentī multitudine militem reportaſſe in Europā, & coniunxiſ
ſe ſuis/ qui nō procul ab Iſthmo Tracij Cherſoneſi haud ſane me
morabili numero paulo ante ſe congregauerant. Qua nouitate re
gis deliberationem immutari oportuit/ p̄ſertimq; q̄ plurimi ex
ſuis hortabant regredi/ aut ſaltem in tuto alicubi ſubſiſtere/ donec
certus numerus hoſtiū, & quo ſe primū conuerterent intelligeret,
Tamen a Pezechio vbi facile per montana munire tueriq; ſe po
terat, Rex in planū deſcendit/ adeo eſt inuitabile, quicquid id eſt,
quod fatū appellat/ deinde in obliquū, Rodopeā vallem biduo
emenſus/ ad pontū rurſus ſiniſtrorſum ſub Hemū declinauit/ de
miſq; caſtris Tauarnā aſſecutus in deditionem accepit: Turci
enim qui illic fuerant in p̄ſidio auditis quę p̄r eos dies ad Peze
chium & Sumitū geſta erant/ aduentū Regis minime expectaue
rant. Eodemq; modo Macropolis, Callatium, Galata, Varna, &
pleraq; alia circū litus oppida deſerta ab hoſtibus/ recepta ſunt/
& Chriſtianorū firmata p̄ſidijs. Hemus initū capit fere a Me
ſembria p̄petuoq; dorſo ad Macedoniā & ſuperiorem Miſiā por
rectus diuerſis in locis ab vtroq; latere/ velut cubitos genuaq; mo
dice extendit. Et primo q̄dem nō admodū longe ab origine ſua/
in dextrā reflexus/ atq; in pontū recurrēs/ pauſatim in minora iu
ga decreſcit/ donec per colles modice tumentes tandemq; euaniſcos
deſinat in planiciem: in eo igit̃ tractu pro natura loci plurimę ſunt

valles agreſtes partim & infœcundę/ partim pecoribus homini
busq; alendis & natura fertiles & accolarū diligentia more ſuo
conſite ac ſubactę. Earum nōnullę vndiq; intra colles clauſę/ alię
ad mare conuerſę littoribus excipiunt: Sed imprimis illa quę Var
næ adiacet/ humana cura & quantū fert regio naturali ſitu amœ
na eſt, & ſpectabilis: Varna vero ipſa in ſinu anguſto & haud ſa
ne profundo admittendis ferendisq; nauigijs grauioribus poſita
eſt ad litus/ inter duo promontoria/ in quorū altero Galata, in al
tero Macropolis ſita/ littoralia omnia, circa oppidū vineta, frugē
feręq; alię arbores tenent/ interiora vallis ad dextrā modicis infre
quentibusq; vicis agreſtes tum habitant, tum colunt: in ſiniſtra
qua eminet Galata, paluſtris eſt ſub collibus lacuna/ quę ad occa
ſum in alterā vſq; vallem reſtagnanti vnda protenditur: inuitante
igit̃ nō tam loci opportunitate/ p̄pterea quod aquatio lignatio
q; & cætera neceſſaria in promptu militi erant, q̄ valitudine Re
gis, cuius in ſiniſtro crure qua femori cōmittitur enatus furuncu
lus inſlāmationem doloremq; maiorem, q̄ pro magnitudine tu
moris cum excitaſſet/ viſum eſt illic ſubſiſtere/ adhibitisq; fomen
tis expectare/ donec id vlceris in pus verteret atq; exiret, Quo ſu
mendis tractandisq; in equo armis ſubinde Rex foret expeditior/
ſi quid violentū in itinere caſus attuliſſet: Interea Turci ab Iſthmo
Adrianopolim proſecti/ qua hoſtis aduentare nunciabāt/ citato
agmine obuiam prodeunt. Et ſeptimo tandem die haud amplius
quatuor milibus paſſuū, a caſtris regijs conſedere/ quorū aduen
tum & ſpeculatores nunciabant & nocturni ignes: q̄muis collū
interuentu proſpectui eriperent/ tamen ſereno cœlo cum luna a
coſtu modici lūinis adhuc eſſet/ noctē ſic ea ex parte in albabant/
vt nō p̄pinq̃uitas modo, ſed etiā multitudo ipſorū indicaret: du
plicatę igit̃ vigilię nocturnęq; ſtationes toto exercitū/ edictumq;
arma expediri & p̄parari: vbi aut lux appetere viſa eſt, Hunniadia
nus Iulianusq; & Deſpotus cū cæteris/ quorū aut cōſiliū aut au
ctoritas requirebāt/ frequentes ad Regem cœiūt/ cepta q; eſt con
ſultatio ſup futuro certamine, Iuliano munire ſe intra curruſ pla
cebat/ diſpoſitis circū machinis, tormentisq;, quorū aut fragor ter
reret, aut impet⁹ arceret hoſtem/ ſi munitōibus inſultare voluiſſet
nihil prius in aperto aggrediendū, q̄ p̄cognitę p̄tentatęq; eſſent

Varna

Iulianus

hostiū vires: verisimile aiebat maritimas copias quarū nullus iam
vltus in classe esset/sequuturas a tergo Turcos/daturasq; operā:
q; aut coniungerent se suis aut distraherent hostem ex parte alte-
ra laceffendo/in eoq; omne momentū rationemq; vincendi repo-
nebat/quā sententiā Franco Banus Agriēn. q; episcopus & ple-
riq; alij ex Hungaris & Polonis sequebant/ Rege etiam nō tam
probante, q; nō reprehendente morā dimicationis: quia lenito in-
terim dolore quo forte ea die grauius q; vnq; alias premebatur/
Sperabat subinde suis integer adesse posse: Hunniadianus vero &
Despotus preposterū id dicebant: includi enim vallo nō esse infe-
rentium vltro bellū: sed vltimū confugiū eorū qui acie victi sint,
Quod consilium si rogaretur hostis, aliud daturus, q; vt positus
armis obsidendos se traderent/omnium rerum sed imprimis bel-
lorum exitus a principio auspicari/prout primus congressus fo-
ret: ita toto bello aut audaciā aut formidinem hos vel illos in aci-
em afferre/atq; ideo nullū trepidationis signū aut suis, aut hosti-
bus indicandū esse/in celeritate transigendę rei salutem consiste-
re/agendo audendoq; id genus hostiū terreri, non artibus. Quid
futurū: si clausos munitionibus Turci circūstiterissent: neq; pugnā
di copiam subinde facerent/ cum tolerandę illuc obsidioni nihil
omnino foret preparatū: Nam quod de naualibus copijs dicere
ridiculū omnino esse: Vbi enim gentiū visum auditumue aliquan-
do, mediterranea bella classarijs peditibus geri/quorū non alius
vltus in terra esse posset, q; equitū in mari/quibusq; suas artes, strā
q; esse disciplinā/eaq; in re valere quosq; plurimū, ad quam stu-
dium exercitationemq; adhibuissent. Quod si etiam contra insti-
tutum & professionem suam, de classe descenderent/preter id qd
non nisi per longū tempus tam longū terrę spacium pedibus eme-
tiri possent/ad terrestre certamen cōtra equites in peditatu eodem
q; naualibus armis instructo parū omnino/aut potius nullum
vltus fore/atq; ideo & serū & vanū esse quicquid a classe spera-
retur/in qua si quid momenti esse posset terrestribus pugnis cō-
mittendis/totū impensū in id fuisset/vt postq; hostis in Europā
transfretauerat/faltem circa littora retineret/dum Rex eo perue-
nisset/omissa igit inanis spe pdeundū in aciem contra eundem illū
hostem, quem ad satietatem superiore anno fugassent cecidissentq;

Qui trepidus confususq; animo inceptaret omnia, & in nullo per-
sisteret, Sed modo in Asiam, modo in Europā temere se transe-
rens/ad minimū quicq; famę strepitū/per sollicitudinem & ter-
rorem se circūferret, Non q; multi ex diuerso essent referre/sed q;
animo & audacia/quantūlibet innumerabiles in preliū nihil aliud
allaturos, q; victorū conscientiā & formidinem: nō assuefaciens
dos milites tuendis se vallo & curribus/quę diffidentū armis pre-
sidia sunt, Quorūq; vt nullus vltus eueniat inter prima adeo expe-
tendum. Tunc quando integrū foret aut armis hostem inuadere/
aut imbellis multitudinis more septis ac munitionibus se include-
re flagitiosissimū fore/viros fortes plus in curribus & vallo, q;
in armis ad se tuendū presidij posuisse. Intelligebat Hunniadianus
vltimi rerum discriminis esse/quod suadebat/sed maioris animi
viro, q; vt ferre posset obsessorū tedia morasq; dum vinceret. Cū
eo ventū appareret, vt neq; progredi neq; regredi nisi victores pos-
sent, promptissimā ad victoriā viam aggredi placebat/militemq;
tum proximi anni foelicitate, tum rebus per eos dies prospere ge-
stis alacrem/anteq; casus aliquis animos spemq; ipsius refringeret,
q; celerrime ad pugnā producere gestiebat: sed etiam vt vim ho-
stium nō sustinuissent/integrū fore videbat/quid vallo & curri-
bus tuendo se possent expiri. Mouerat cunctos Despoti & Hun-
niadiani sententia. Rexq; ipse supra dolorem iuueniliter elato aīo
nullam pugnandi moram vltra laturus videbat. Cum trepide spe-
culatores nunciant armari hostes, seq; inuadendīs castris ppara-
re: Itaq; dato Hunniadiano ordinandarū acierū negotio/ceteri
ad suos quisq; aduolant. Ille vero ante omnia circūspectis locis/
per que aut aperte insultare, aut insidiosē erumpere adueniens ho-
stis posset/ne quid discriminis oboriret per insidias a tergo/ex val-
le in quam refundi lacunā diximus/inter colles & palustria ab ea
parte fauces/per quas erumpendū erat/sic pclusit curribus retro-
actis/vt facilis ad eos receptus foret a loco pugne destinato. A ter-
go autem minime vlla vis timeri posset/obstructo aditu/& con-
uersis illuc machinis tormentisq; aut exterrendis hostibus/auer-
tendisq; eminus, aut deterrendis si cominus insultarent/deinde a-
ciebus ordinandis mediam vālem Regi tuendā cū curialibus Po-
lonis atq; Hungaris assignauit. At penes lacū ad paludem/vnde
o iij

minutus timoris erat/tum quia palus imperuia,tum quia praecepit
montes de super impendent/quinque tantum Hungarorum vexilla col
locauit:dextrum vero latus qua Varna castris obiecta erat/omni ce
tero robore exercitus firmandum ratus/cum propter accessum qui
inter litus paludemque pareret/quicquid laboris ac discriminis futu
rum erat/venturum inde appareret/vexillum magnum Hungarorum du
cibus Franco Bano Agriensem.que episcopo illic potissimum statuit,De
spotumque cum suis/ac Iulianum cum cruce signatis illorum ordinibus
inseruit,Nec procul a tergo penes currus & munitiones veluti
subsidiaria aciem constituit/vexillum diui Ladislai sub Varadiensem
episcopo adiecto ei Lescone Bobridio cum parua manu Polono
rum:sibi autem cum Valachis nullum certum locum designat/ut mini
me turbatis ordinibus/quocumque res & periculum vocaret accurre
ret/& nullum destinatum locum tuendo omnia tueretur.¶ Amura
tus autem cum peditibus reliquosque equitatu subsequens promiserat
expeditissimorum equitum circiter sex milia,Qui a principio minime
se apertis locis committentes/hostium vires magis inspicerent quam ten
erent, Ostendereque ita se illi primam ad dexteram in collibus unde to
tum exercitum ordinemque facile extimare possent. Caeterum seu pu
gnam audiri, seu Christianorum paucitate contempta/ex interuallo sa
gittis hostem irritabant:Sed cum Franco Agriensisque suos con
tinerent/ne fracto per accliuum primo impetu/languidi ad hostem
in collem peruenirent, Turci timorem id rati paulatim descende
re in aqua/inque ipsos ordines impressionem facere ceperunt,Tum
Franco id vero minime ferendum praefatus/hostes scilicet qui paucis
ante diebus suppliciter pacem petendo ad decertandum ferro nullum
esse in se momentum confessi forent, Qui superiori anno totiens
ex acie fugissent/qui scopulorum niuiumque latebris veluti precariam
vitam deberent/vltro victoribus insultare: signum dedit suis/identi
dem iactans ut virtutis foelicitatisque suae memores,in aciem pro
dissent:non sustinuit irruentes Turcus/retroque per accliuum versus/
celeritate equorum se vulneribus eripiebat. Superuenit interim reli
qua equitatus multitudo/parsque in desinentem iam vallem se re
cepit/pars inuecta in regios subeuntes diu deturbat/eos,agitque
in praecipit. Illi vero rursus in plano congregati, aciem restituerunt,
pugnandoque acriter/quantum hostium ex collibus in equa descende

rat/penes vallem ipsam in fugam vertunt atque insequuntur:itaque Va
radiensis non tam militarium artium quam sacrorum peritus/cum videret
terga daria Turcis/relicta iam pridem statione sua/cum magna mi
litum manu veluti ad partem victoriam accurret/fugientibusque in
stans/temere vna cum Despoto & Agriensi peruenerat ad con
fertissimum agmen/in postremo vallis/unde a multitudine reiecti
in sinistram, Despotus quidem ad ordines suorum qui pauci adhuc
stabant se transtulit:Varadiensis autem eadem locorum inscitia qua a
cies turbauerat/per paludes ad montes euasurum se ratus,in aquam
se immisit/foedaque equi ac sua luctatione, diu prius in caeno vexa
tus,tandem submersus est: Agriensem vero ad lacum circumuectus
Galatam petere instituerat,Mox tamen mutato consilio,ad suos
in pugnam rediit/nec postea usquam comparuit/praecesserat vincendo
Turcus iam ad diui Vladislai vexillum:nam Despotus cum Fran
co & Iuliano superabundante hostium multitudine, a collibus vltra
quam ferri posset,cum suis retro ad munitiones cesserant/ibi diu
ancipit marte pugnatum:sed ubi Lesco qui audendo hortandoque
certamen extraxerat,multis vulneribus vndique confossus,mori
bundus ex equo cecidit/haud dubie res Turcorum superior reman
serat:nec iam milites tantum/sed currus etiam oppugnabant, Quo
rum nonnullos impetu primo euersos/ut diripi Rex vidit/cum
Hunniadiano prope illuc mouit,Ne quod aduersum pugnam vnicum
praesidium suis futurum erat,ab hoste praeriperet.Eius aduentu for
tuna subito mutata est/versum enim in fugam Turci,vltra duo mi
lia passum cessi fugatique sunt/tantis erat ardor insequentis a tergo
Regis,que reuocante impensius Hunniadiano/tandem omissis fu
gientibus,rursus Iuliano & Franco laborantibus accurret.Redin
tegrauerant enim praedium Turci ex tota illuc valle conuersi:super
uentu igitur Regis acius iterum certamen utrinque cohortum/variisque
adhortatio:hinc sacra,religiones,arae,templa,victoriae,cum de
coribus prius paratis,foedemque hostium fugam, Gratulationes praeterea
& laudes a tot principibus nationibusque adeptae,Ad extremum
Christianae rei spes,ab eius diei fortuna pendentes iactabant:illinc
non tam imperii quam etiam nominis Turci finis,nisi vincerent osten
debatur/Asiam & mare illi obiectum,ab hostibus teneri,quae in Eu
ropa ad id locum habuissent,in euentu eius pugnae periclitari,Non

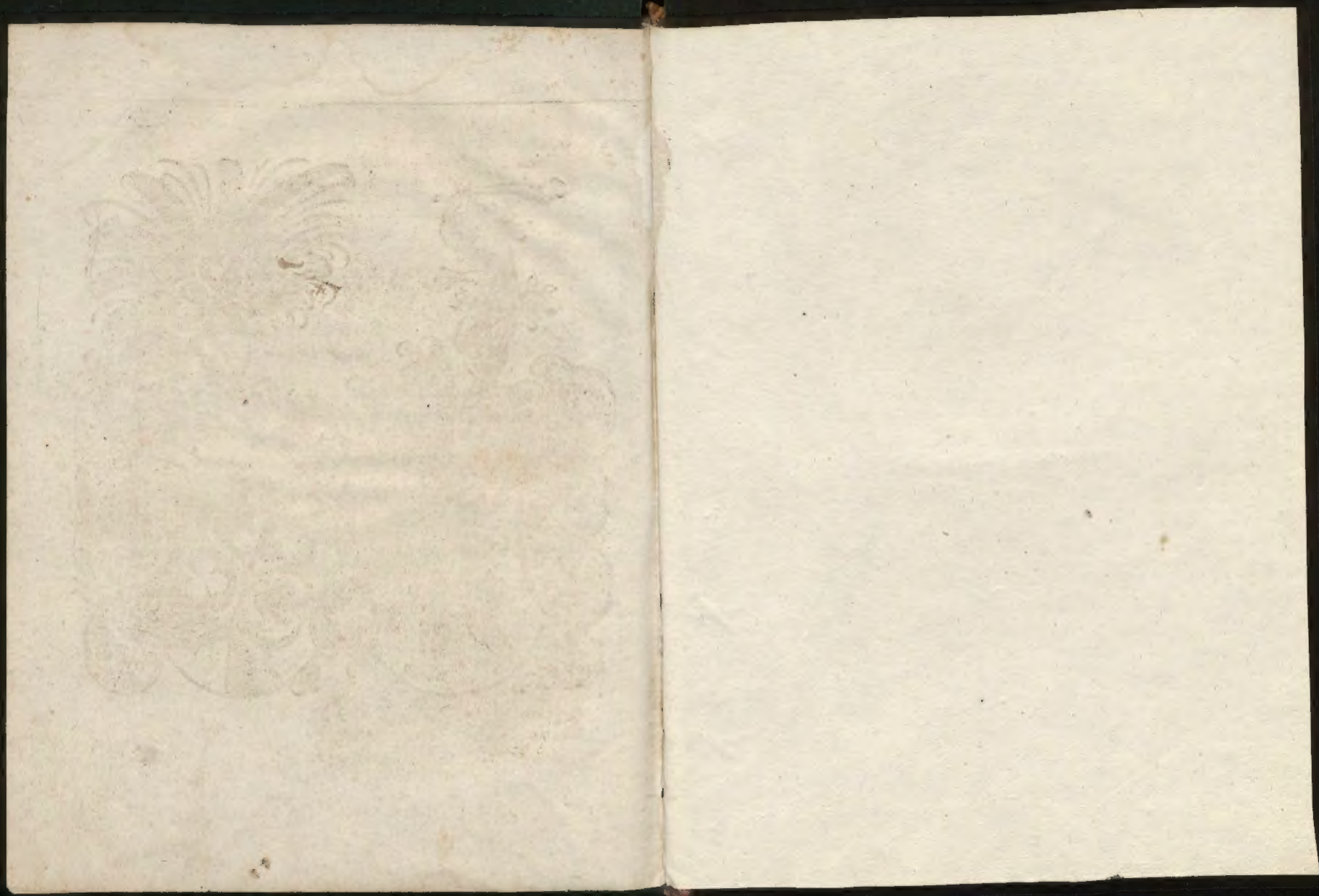
fore quo reuerterentur victi, quacumque declinassent mortem crucia-
tumque iampridem preparatum incurfuros, ad necessitatem pugnan-
di accedere, quod non tantum viribus & numero, sed causa etiam supe-
riores essent: nam contra ius fasque per speciem pacis laessiti: Insis-
terent ergo acriter, deum foederis testem formidinem fugamque &
cedem in pacis fideique violatores conuersurum. Caeterum non segno-
ribus animis viribusque pugnantibus militibus, quam duces adhor-
tabantur magna utrinque cedes edebatur. Sed ingens Turcorum nu-
merus suorum stragem sentire non sinebat. Stetitque diu anceps praelium
tandem ab illis fuga incepta multo cruentior fuisset. Si non a ce-
de ad praedam Christianos auertissent, Cameli onerarii casu eis
oblatis qua hostibus instabant, ubi equi etiam odore aspectuque in-
suorum animalium consternati, haud facile sefforis arbitrio se di-
rigi patiebantur, Hunniadianum in diuersum fortuna suorum abstu-
lerat: namque undique intentus & laborantibus ubique propere accu-
rens, ad mediam vallem processerat, ubi sinistra acies impressio-
nem hostis vix sustinebat. Caeterum restituto illic praelio de Rege sol-
licitus, cuius iuuenilis animus piculose audacie suspicionem facie-
bat. Inuenit eum ad Ianizaros pedestre militum genus penetrasse/
ibique pugnam substitisse. Magna vis non hominum modo sed equo-
rum etiam ceciderat, alijs gladio confossis, alijs detruncatis cruri-
bus ad terram prouolutis. Nec iam solum, sed cadauerum strages
pugnando calcabatur. Adeoque concitatis animis instabant virge-
bantque vicissim, ut rabies non studium vincendi videretur: perripit
tamen Vladislaus aduersam aciem, ablatusque inter hostes longe a
suis, creditus est iam tum aut cecidisse aut captus, itaque haud multo
post cum Turci terga iam verterent, Christiani quoque ex diuerso
veluti rege amisso fugam se committunt eodemque tempore pars utra-
que cedere inceperat. Adeo fortuna cuiusque sua erat ignota, in tam va-
ria frequentique victorie inclinatione: sed ubi Ianizari Christiano-
rum motum animaduertere, sistunt ipsi pedem pugnamque instaurant/
Hunniadianus autem qui videret trepidatione ac formidine in suos
conuersa ubique ordines turbatos, foedeque a multis aciem deserui-
conditato equo per confertissimos hostes ad regem peruenit, pate-
factaque suorum fuga & pauore, ut retro se ageret obestabat, mi-
nime de rerum summa desperandum dicens, quippe adeo raros in

ade perisille, ut iactura vix apparitura foret, si priusquam super-
stites fugiendo dissiparentur, ad munitiones & currus se cum illis
reciperet: in vita ipsius non modo Regna quibus preerat, sed
vniuersam quoque Europam Christianumque nomen periclitari.
Cum interea nihilominus acriter ille in hostem ferretur, cedemque
& fugam quocumque se verteret committendo, donec equus ingenu-
ti in latus vulnere accepto precipitem per armum dextrum effu-
dit. Nec mora superuenientibus Ianizaris, telorum multitudine
non tam confossus est, quam obrutus. Substitit paulisper Hunniadia-
nus, corpus regium si fieri posset recuperaturus: Sed cum reliquis
effusissime diffugientibus, paucos admodum Valachos, qui re-
manserant, tam multorum impetum secum minime laturos intel-
ligeret, ubi vnum atque alterum conatum frustrari vidit, haud qua-
quam nefas ducens superesse aliquem post Regis interitum, qui
acceptam cladem vlcisci posset, ignominiamque eam delere, ad suos
retro se recepit: indeque cum post fugam iampridem a Despoto ini-
tam, Iulianus desperatis omnino rebus cedendum suaderet, sub
ipsum crepusculum per montes in vastam siluam se recepit. Mul-
ti quoque alij quos nulla prius aut trepidatio aut fuga suorum a pu-
gna auerterat, sublecuti sunt illum ad deserta & montes, inter quos
Franco & Iulianus, totiens eo in praelio & fugere & fugare utrin-
que contigit, ut victoria tandem non sit a victoribus intellecta: Nam
Turci quorum fugam Rex a primo congressu fuerat insecutus,
trepidationem in ciuitates circumtulerant quasi debellato exerci-
tu, victor hostis ad eas oppugnandas statim copias esset admotu-
rus, & qui pugnare ad noctem usque perseverauerant, haud usque
quaque vicisse credentes, incerti quo se Christiani recepissent, dum
silentium, quod erat intra currus insidias credunt, biduo a direpti-
one praedae abstinuere. In tota ea pugna Regis virtus imprimis e-
nituit, utpote in ultimo mortalium operum quod esset obiturus,
omnia tum constantis ducis, tum fortissimi militis munera imple-
uit, occursando pauentibus, Retinendo cedentes, atque ubi pluri-
mum laboris, spem aliquam semper afferendo, Consilio, ma-
nu, voce, tam hosti insignis quam suis conspicuus, Mortis suae signa
precesserant, dum armare delapsa manu armigeri galea, & equi,
cum in censuro admouebatur, fera insolitaque oblectatio: praeterea

instructis iam aciebus inter expectandū hostis aduentum: sereno
 Prodigia tranquilloq; coelo atrox subito ventorū vis oborta/ plerq; vexil-
 la Regiūq; in primis dilacerauit, ab hastaq; detraxit: & mox con-
 quieuit/ & paulopost dimissum conuentū, in quo decreta in Tur-
 cos secunda expeditio/ cum qui conuenerant se quisq; ad pparan-
 dum disgressi essent/ mota est adeo vehementer terra, vt nō priua-
 tim tantū ædificiorū partes vt assolet deiecerit, sed plerq; oppida
 pene tota, in prodigiū vsq; ad solum excussit: fluuiorū etiā quo-
 rundam cursus alueosq; cōmutauerit, tenueritq; vulgo fama/
 ppter subsecutā frugum caritatem vel semina, vel agros exinde de-
 generasse. Quot vero ex vtraq; acie ceciderint, haud facile ratio in-
 iri potuit: nam per vallem perq; omnes colles circum frequens &
 varia fuga & cedes fuit, Multi in lacunā & paludem delapsi im-
 merisq; Multi etiam late in siluis vepribusq; occisi/ Turci Regio
 corpore inuento, modicę altitudinis columnā, quę hodie quoq;
 visitur, cum inscriptione rei gestę, in eodem loco statuerunt. Hun-
 gari vero & qui cum illis deserta petierant/ preter Valachos loco-
 rum inscitia nō facile ad Danubiū peruenere. Si quos tamen for-
 tuna illuc egit, fame, vigilia, siti, frigore, lassitudine, cæterisq; ma-
 lis, adeo prius afflixit, vt sæpe doluerint q non hosti potius iugu-
 landos se p buissent. Errantes per solitudinem, aut inedia dissol-
 uit, aut ad terras hostiles platos seruitus excepit, Maiorq; multo
 fuit erroris clades, q pugne aduersę, Iuliano inter fugiendū vis il-
 lata/ seu prędę cupiditate/ seu quia vulgo, quasi auctor patro-
 nusq; pfidie inuisus erat/ id constat sauciū seminudūq; in deuio
 saltu exalantem animā a Sanoceo obegante inspectū, admonitū
 q; q; euentus tandem planū fecisset/ nō fuisse deo cordi/ ea quę
 contra fœdus & iusiurandū more magis argutorū hominū, q;
 ex quo & bono disputasset/ cū execratōe relictū, Hunniadianus
 supato Danubio, cū paucis p Valachiā citatissimo itinere in Hun-
 garia pperauit: Ne rei malę gestę fama, seditōem tumultūue ali-
 quem intrinsecū excitaret: aut Frederico & Boemis nouarū rerū
 in orbitate regni occasionem simul & consiliū suggereret.

¶ Augustæ Vindelicorum excusa, in officina Sigismundi
 Grīm Medici, atq; Marci Vuirfing, Anno virgi-
 nei partus, 1519. XXX. die Mens. Maij.

Hist. Ruffiae
I. Topogr.

